

[1971 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பேரவைக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுக்கிறது.

6. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம். இந்த விவாதத்தில் இன்று கடைசி நாளாக இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 20-க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு இருக்கும் காலம் ரொம்பக் குறுகிய காலம். எல்லா உறுப்பினர்களும் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எனக்கும் உங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு 1½ மணி அளவில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த விவாதத்திற்கு அவரது உரையில் பதிலளிப்பார்கள். கட்டுத் தலைவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நமக்கு இருக்கிற குறுகிய காலத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளாமல் இருந்தாலும், தலைவரின் மூலம் அந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறோம் என்ற வகையிலும், வருகிற ஜூன் மாதத்தில், ஜூலை மாதத்தில் நடைபெற இருக்கிற நீண்ட விவாதங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் நல்ல உற்சாகத்தோடு பங்கு கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்ற வகையிலும், இந்தப் பேரு நிகழ்ச்சியில் இன்றைக்கு அதிகமான உறுப்பினர்கள் பங்கு கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நேற்றைய தொடர்ச்சியாக 2, 3 உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இவர்கள் மட்டும் இங்கே பங்கு கொள்வார்கள் என்று கூறி திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் இன்று விவாதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார் என்று கூறி, பொதுவாக உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும், ஏழு, எட்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்வார்களானால் அவர்களின் செயல் இந்த மன்றத்திற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பாக அமையும் என்றும் பாராட்டப்படுவார்கள் என்றும் நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆகு கு. சுப்பையா : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் வருகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சமீபத்திலே நடந்து முடிந்த தேர்தலைப்பற்றி குறிப்பிடுகின்றபோது வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த ஒரு தேர்தல் நடந்து முடிந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் மட்டும் அல்லாமல் இந்தியாவிலும் ஒரு வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த ஒரு தேர்தல் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. நாட்டிலே உள்ள மக்கள் இத்தகைய ஒரு தேர்தலை நடத்தி முடித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தல் இது வரை இல்லாத அளவிற்கு இரண்டு சக்திகள் ஒன்றோடொன்று மோதி இந்தத் தேர்தலிலே மாபெரும் வெற்றியைப் பெற்று இருக்கிறது. பிற்போக்குச் சக்திகள், மன்னர்களுக்காகவும், நிலப்பிரபுக்களுக்காகவும், ஏகபோக முதலாளிகளுக்காகவும், ஒரு அணியாகச் சேர்ந்து கொண்டு முற்போக்குச் சக்திகளை எதிர்த்தார்கள். முற்போக்குச் சக்திகள் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தத்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தேர்தலிலே மக்களிடத்திலே வாக்குக் கேட்டார்கள். நம்முடைய நாட்டில் 20 வருஷங்களாக சாதாரண மக்களுக்குச் செய்ய முடியாத சில தடைகளாக இருக்கிற அரசியல் சாசனத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்றும், தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிற மக்களின் வாழ்க்கையை வளம்படுத்த பல நல்ல காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றும், ஏகபோக முதலாளிகளுடைய கொள்ளை லாபத்திற்கு வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்றும், இம்மாதிரியான கொள்கைகளைச் சொல்லித்தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மக்களிடம் முற்போக்குச் சக்திகள் கூட்டணியாகச் சேர்ந்து ஒட்டுக் கேட்டார்கள். இந்தக் கொள்கைகளைப் பூர்ணமாக ஏற்றுக் கொண்ட மக்கள் பெருவாரியாக இந்தச் சபைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்தச் சபையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அவ்வாறு ஏற்று இருக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கிற ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளிகள், பாடுபடுகிற ஹரிஜன மக்களுடைய வாழ்வில் வளம் காண்பதற்கு, அவர்களுடைய துன்ப துயரங்களுக்கு விடிவு காணுகின்ற ஒரு நிலையை இந்த அரசு ஏற்கின்றது என்ற உறுதியைக் கூறி இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற எண்ணற்ற ஏழை எளிய மக்கள், இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை எதிர்பார்ப்பது இயல்புதான். இதுவரையிலே தங்களுடைய வாழ்வில் விடிவு காணாமல் இருக்கிற நிலைமையில் ஒரு நல்ல விடிவு காலம் ஏற்படும் என்று, இந்த அரசை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மகத்தான முன்னேற்றங்களைக் காண்பதற்கு இந்த அரசு வேகமாக பல்வேறு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தடையாக இருக்கிற சட்டங்களைத் திருத்தம் செய்து, நல்ல சட்டங்களை உருவாக்க நிவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட காலகட்டத்தில் இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த முயற்சியின் தொடர்பாக இப்போது நம்முடைய நாட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. லேவா தேவீக்காரர்களிடமிருந்தும் அவர்கள் கடன் வாங்குகிறார்கள். தங்களுடைய சொத்து சகங்களை அடகு வைத்து கடன் வாங்குகிறார்கள். அவ்வாறு இந்த நாட்டில் வாங்கப்பட்ட கடன்கள் 200 கோடிக்கு மேல் இருக்கும். இப்படி கடன் வாங்கித் தான் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்ப வாழ்வை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு நாம் சிறப்பாக வசதிகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே, விவசாயிகளை கடனிலிருந்து மீட்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்குப் போதுமான வருவாய் வாக்கூடிய அளவுக்கு, அவர்களுடைய வருவாய் பெருக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டு 31 கோடி ரூபாய் கடன் பெற்ற விவசாயிகள், 1970-ம் ஆண்டில் 55 கோடி கடன் பெறக்கூடிய அளவுக்கு, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்தின் மூலமாகவும், மற்றவற்றின் மூலமாகவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் வருவாய்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1971 ஏப்ரல் 2]

போதவில்லை. விவசாயத்தில் நல்ல விளைச்சல் இருந்தபோதிலும், விவசாயக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு வருவாய் அதிகம் வருவதில்லை. அப்படிப் போதுமான வருவாய் இல்லாத காரணத்தால் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை.

இயற்கை வேறு அவர்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. மழை சரிவர பெய்வதில்லை. சில இடங்களில் மழை அதிகமாக பெய்வதால் பயிர்கள் சேதமடைகின்றன. சில இடங்களில் மழை பெய்யாத காரணத்தால் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் தற்போது பெற்று இருக்கும் கடனைப் பரிசீலித்து, கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டுகூட விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கடன் வருடலை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயக் குத்தகைக்காரர்களும் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட கடனை தவணை முறையில் திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் அல்லது ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய தமிழக அரசு பெருமுயற்சி எடுத்து வருகிறது என்று கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பித்து இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதேபோல் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில், 14 லட்சம் ஏக்கரில் விவசாயம் விளையக்கூடிய அந்த மாதிரியான மாவட்டத்தில், ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசு தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மன்னார்குடியில் கலைக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். அரசாங்கத்தின் அனுமதியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அந்தக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க அரசு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பேருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கும், பொறியாளர்களுக்கும் வேலைப் பயிற்சி திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். முன்னாலேயே பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு, வேலைப் பயிற்சித் திட்டம் என்பது தேவைதானா. அவர்கள் எல்லாம் முழுநேர வேலைசெய்வதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான். ஆகவே, அவர்களுக்கு முழு ஊதியம் கிடைக்கும் வகையில் நல்லதொரு வேலைத் திட்டத்தை, நிரந்தர வேலைத் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

விவசாய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை திருத்தியாக வேண்டும். இன்றைக்கு பல சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அதனால் அதிக பலன் இல்லை. 60—40 சட்டம், கூலி உயர்வுச் சட்டங்கள் என்று பல சட்டங்கள் விவசாயிகளை ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் அந்தச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அன்றையதினம் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டங்களில் பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால் விவசாய

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மிகள் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சிக்கல்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக அரசாங்கம், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) சட்ட திருத்தக் கமிட்டி என்ற ஒன்றை நியமனம் செய்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி இப்போது கலைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மீண்டும் அந்தக் கமிட்டியை புதுப்பித்து எல்லாச் சட்டங்களையும் திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தாக வேண்டும்.

இப்போது இருக்கும் சட்டங்களில் விதிவிலக்குகள் ஏராளமாக அளிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த விதிவிலக்கின் காரணமாகத்தான் விவசாயிகளைப் பாதிக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் மேற்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்தாக வேண்டும். வாரம் 60—40 என்பது மிகவும் குறைவானது. குத்தகைக்காரர்கள் அதிகச் செலவு செய்து விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான மூலப்பொருள்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டி இருப்பதால் அதிக நஷ்டத்தை அடைகிறார்கள். ஆகவே, வாரத்தை உயர்த்தி 75 சதவீதம் குத்தகைக்காரர்களுக்கும் 25 சதவீதம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் என்று வார நிர்ணயச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதினென்று ஏக்கர் நில உச்சவரம்பு என்ற கொள்கையை நமது இந்தியப் பேரரசின் ஜனாதிபதி கூட அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற யோசனையை எல்லா மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் சிபார்சு செய்து இருப்பதாக ஜனாதிபதி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்த 15 ஏக்கர் என்று குறிப்பிட்டு இருப்பது மாத்திரம் போதாது, அது ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று சொல்லி, மீதமுள்ள நிலத்தை அரசாங்கம் கைப்பற்றி நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது கிராம மக்களுக்கு ஒரு நன்மையைச் செய்தது போல் இருக்கும். அந்த முறையில் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் மின் இணைப்புத் தருவதில் அதிக வேகம் காட்டியிருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அரசாங்கம் கொடுத்த கணக்கு ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்து விட்டால் அந்த கிராமம் பூராவும் மின் இணைப்பு கொடுத்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு பத்து குக்கிராமங்கள் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி 10 குக்கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுத்து பிறகு தான், அந்த கிராமத்திற்கு கொடுத்ததாகக் கணக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் 15,000 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லும் புள்ளி விவரங்களைச் சரி பார்த்து, சிறிய குக்கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மின் இணைப்பு விஸ்தரிப்பு சேரிகளுக்கு, பின் தங்கிய பகுதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று பெரிய குறையாகச் சொல்கிறார்கள். மின் விஸ்தரிப்புக்குப் போதுமான மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் கம்பம் நடடால், இன்னொரு கிராமத்தில் கம்பி இழுக்கிறார்கள். கம்பி இழுத்து முடிந்த உடனே டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மூலப்பொருள்கள் தேவையான அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் செய்வதற்கோ அல்லது

அவற்றை உடனே பெறுவதற்காகவோ நடவடிக்கை துரிதமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டிய முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்து மின் விசை தருவதை இன்னும் துரிதமாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிணறுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. இல்லாத நிபந்தனைகளை எல்லாம் போடுகிறார்கள். பழைய விதி முறையை மாற்றி புதிய முறையில் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு உரிய விதிமுறைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. முந்தைய அரசாங்கத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருந்த போதிலும் போதுமானதாக இல்லை. கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரி, 6 கோடி ரூபாய் போதாது. பத்து கோடி ரூபாயாவது ஹரிஜன முன்னேற்றத் திற்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி விட்டார்கள் என்ற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்களா, பயனடைந்து இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது, அதை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்காக ஒரு தனி கமிஷன் அமைத்து, ஹரிஜனங்கள் பொருளாதாரத்தில் மேம்பட்டு இருக்கிறார்களா, வாழ்க்கையில் உயர்வுபெற்று இருக்கிறார்களா, உத்யோகத்தில் போதுமான இடம் பெற்று இருக்கிறார்களா, எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு குடி இருப்பு மனைகள் என்று சொல்கிறபோது குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 சென்ட் நிலம் கொடுப்பதற்கு 12 கோடி ரூபாயை அரசாங்கத் திலிருந்து செலவு செய்ய வேண்டிய தேவையிலலை. நிலச்சட்டங்கள், மற்றச் சட்டங்களில் சொல்லப்பட்டு இருப்பது போல், கால்பன்சேஷன் கொடுத்து, ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் (ஆக்ட் 23/1963) இன்றையதினம் அமலில் இருக்கும் படியான பகுதிகளில் பார்த்தால் அதிகாரிகள் பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். பன்னெடுங்காலமாக சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தான் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கொடுத்த மனுக்களை யெல்லாம் கட்டித் தாக்கி வைத்துவிடுகிறார்கள். மதுரை ஜில்லாவில் நிலத் திட்ட வரி அதிகாரி அலுவலகத்தில் அம்மாதிரி மனுக்களை மூட்டை கட்டி ஒரு மூலையில் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதனால் தாங்கள் பெறக் கூடிய சாதகத்தைக் கூட பெற முடியாத அளவுக்கு நிலத் திட்ட வரி அதிகாரிகள் நடந்து கொள்கிறார்கள். அதனை விசாரணை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது) எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. கோ. பத்மாவதி: பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களே, உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நடந்து முடிந்த

1971 ஏப்ரல் 2] [திருமதி ஏ. கோ. பத்மாவதி]

தேர்தலில் பெருவாரியான வாக்காளர்கள் எனக்கு வாக்களித்து என்னைத் தேர்தெடுத்தமைக்கு முகையூர் தொகுதி மக்களுக்கும், எனது வெற்றிக்காக உழைத்த அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், கழகத் தோழர்களுக்கும், மற்றும் மாணவ நண்பர்களுக்கும், ஏகபோகங்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் மக்களுக்கு எந்த விதங்களில் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன, சாதனைகள் ஏற்பட்டன என்பதை எண்ணித்தான் மக்கள் எங்களுக்குப் பெருவாரியாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து மக்கள் வாக்கு அளிக்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் காங்கிரஸ் என்ற பெயரால் வோட்டு கேட்டால் வோட்டு கிடைக்காது என்று அரங்கநாத கவுண்டர் என்ற பெயரை வைத்து வால் போஸ்டர்கள் அடித்துக் கொண்டு எனது தொகுதியிலே வோட்டு கேட்டார்கள். கவுண்டர் பெயரால் வோட்டு கேட்டால் அங்குள்ள கவுண்டர் மக்கள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு வோட்டு போட்டு விடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இருந்தாலும், மக்கள் ஜாதியின் பெயரால் ஏமாறுவதாக இல்லை. என்ன செய்தீர்கள், செய்த சாதனையைச் சொல்லுங்கள், என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்பது தான் முகையூர் தொகுதி மக்கள் கேட்ட கேள்வி.

கடந்த ஆண்டு சட்ட மன்றத்தில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் ஒரு முறை இந்த அரசு வன்னியர்களுக்காக கண்ணை மூடிக்கொண்டு அதிகமான சலுகைகளை வாரி வாரி வழங்குகிறது என்று சபையில் கூறினர். ஆனால், என்னுடைய தொகுதியில் என்ன பிரசாரம் செய்தார்கள் என்றால், கழக அரசு வன்னியர்களுக்கு ஏதும் செய்யவில்லை. வன்னிய மக்களைப் பாருங்கள், அடித்து ஒதுக்கிவிட்டார்கள் என்று வன்னிய மக்களிடையே தவறான பிரசாரத்தைச் செய்து வந்தார்கள். இப்படி ஜாதியின் பெயரால் மக்களை ஏமாற்றி விடலாம் என்று தவறான பிரசாரத்தைச் செய்து என்னை எதிர்த்து வந்தார்கள். ஒரு குடும்பத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள், ஆகவே நிச்சயம் நாம் எதிர்த்து விடலாம் என்று, என்னை எதிர்த்து எதிர்க்கட்சியில்கூட அம்மையார் பிரசாரம் செய்தார்கள். எப்படியும் என்னைச் சுலபமாக தோல்வி அடையச் செய்துவிடலாம் என்று பல சதித் திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு என்னுடைய தொகுதியில் வந்து பிரசாரம் செய்தார்கள்.

கழகம் ஆற்றியிருக்கிற பணியை குறிப்பாக தாய்மார்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் ஏகோபித்து காங்கிரஸ்காரர்கள் வண்டி கூட கிராமத்துப் பக்கம் வராமல் துரத்தி அடித்த பெருமை என்னுடைய தொகுதித் தாய்மார்களைச் சேர்ந்தது. எனது தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு சகோதரி தனது கணவர் எதிர்க் கட்சிக்கு வேலை செய்கிறார் என்று அறிந்தபோது, கணவரிடம் போய், 'அந்த அம்மையார் தோற்றால் நீங்கள் கட்டிய என் தாலியை அறுத்து எறிவேன்' என்று குரூரைத்து கணவரைத் திருத்தி அழைத்து வந்து எனக்காக, கழகத்தின் வெற்றிக்காக பாடுபடும்படி செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அங்கே தாய்மார்களின் எழுச்சி இருந்தது. கடந்த காலத்தில் அவர்கள் பட்ட துன்பங்கள், அடுப்பங்கரையில் அவர்கள் வடித்த கண்ணீர்கள், விடைவாசி ஏற்றத்தினால் அவர்கள் வயிறு எரிந்த விதிகள் இவைகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தான் கழகத்தைச் சேர்ந்த பெருவாரியான உறுப்பினர்களை சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறது. தொட்டிலை ஆட்டிய கை இன்று அரசுக் கட்டிலை ஆட்டுகிறது. ஆகவே, கழகம் இனி குன்றாது, குறையாது. அள்ள, அள்ளக் குறையா அசுய பாத்திரம் போல, கழக அரசு மேலும் மேலும்

[திருமதி ஏ. கோ. பத்மாவதி] [1971 ஏப்ரல் 2]

வளர்ந்து வருகிறது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க உத்தரவாதத்தை ஏற்று, அவர்களுக்கு செய்யும் பணியே தங்களுடைய பணியாக ஏற்று, கழக அரசு முரசு கொட்டிக் கொண்டு வரும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கல்விக்காக ரூ. 48 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் கழக ஆட்சி சுமார் 60 கோடி கல்விக்காக ஒதுக்கியுள்ளது. அத்துடன், 50 மார்க்கு எடுத்த மாணவர்களுக்குத் தான் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு 40 மார்க்கு வாங்கினால் போதும் என்று பரவலாக எல்லா மாணவர்களுக்கும் சலுகை பெறும்படிச் செய்தது.

கலைஞர் அரசு மனு நீதித் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் கிராமங்கள் தோறும் அதிகாரிகள் சென்று மக்களுடைய குறைகளை, மனுக்கள் மூலம் பெற்று ஒரு வாரத்தில் மக்களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு தான் விவசாயிகளுக்கு, கிணறு வெட்டு வதற்கு, மாடு வாங்குவதற்கு, நிலத்தை சீர்திருத்துவதற்கு, இப்படி பல துறைகளில் விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து, கடன் வசதி செய்து கொடுத்தது. அரிசிக் கட்டுப்பாட்டை எடுக்கும் அளவுக்கு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருகச் செய்திருக்கிறது. அரிசிக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்த நிலை தான் தாய்மார்களின் எழுச்சிக்குக் காரணம் என்று நான் கூறிக்கொள்வேன். மேலும், விலைவாசி ஏறாமல், விலைவாசி ஒரு நயா பைசா கூட ஏறாமல் மிக கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது நம்முடைய கடமை. நம்மை ஆதரித்த தாய்மார்களுக்கு நன்றி காட்டும் வகையிலே நாம் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

மேலும், மின்சாரத் துறையில் என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் கூட விளக்கு ஏற்றாத இடமே இல்லை. முன்பு 7, 8 கிராமங்களில் விளக்கு ஏற்றாத நிலை இருந்தது. தேர்தலுக்கு முன்பு சீப் என்ஜினியரிடம் சொல்லி மனுக் கொடுத்து, இப்பொழுது விளக்கு ஏற்றாத ஒரு இடம் கூட இல்லை. மேலும் டிரான்ஸ்பார்மரை வைத்து அங்கே பல பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக் கொடுப்போமானால், விவசாய உற்பத்தி பெருக வசதியாக இருக்கும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கொண்ட தொகுதி என்னுடைய முகையூர் தொகுதி. ஆகவே தான் அங்கே விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை மிகவும் அவசியமாகவும், அவசரமாகவும் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாடசாலைகளுக்குக் கூட தங்களுடைய பிள்ளைகளை அனுப்ப முடியாத ஏழ்மையான நிலைமையில் சில கிராமத்து மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் வாழும் பிள்ளைகளுக்கு தொழில் கல்வி போன்ற ஆதாரக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் நல்ல தீவிரமான முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால், வெற்றிபெற வேண்டுமானால், ஏழை மக்கள் அதற்கு முன்வந்து, அவர்களாக அதை ஏற்றுக்கொண்டு, செயல்முறையில் அதைக் கடைப்பிடித்தால் தான் வெற்றி பெற முடியும். அவர்களுக்கென்று எதிர் காலத் திட்டங்கள் பல வற்றை நாம் தீட்டியாக வேண்டும். ஏழைத் தாய்மார்களை அணுகி குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறும்பொழுது, 'பணக்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திருமதி ஏ. கோ. பத்மாவதி]

காரர்களிடம் பணம் இருக்கிறது, மற்ற வசதிகள் இருக்கின்றன, பிள்ளைகள் இல்லாவிட்டாலும் பிற்காலத்தில் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொள்ள முடியும், அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய செல்வம் இருக்கிறது. ஆனால் ஏழைகளாகிய எங்களுக்கு மக்கள் செல்வம் தானே இருக்கிற செல்வம் எல்லாம். நாங்கள் 6 பெற்றால் இரண்டுதான் தேறுகிறது, அந்த இரண்டும் இல்லாவிட்டால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் பிற்காலத்தில்? எங்களை யார் காப்பாற்றுவார்கள்? என்று கேட்கிறார்கள். அதுவும் பெற்ற பிள்ளைகள், பெண்கள் தவிர யார் காப்பாற்றுவார்கள்? முதிய காலத்தில்—வயது காலத்தில்—சக்தியற்று இருக்கும்பொழுது, தங்களைக் காப்பாற்ற ஒன்றிரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தால் தானே தாங்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் பிள்ளையே இல்லாத அவல நிலை ஏற்பட்டுவிடுமே என்று ஏழை எளிய மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு, மாவட்டம் தோறும் முதியோர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஒரு ஆசிரமத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று அரசினைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு திட்டமிட்டால், ஏழை மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் அதை ஏற்றுக் கொண்டு நல்ல முறையில் வெற்றி பெறச் செய்வார்கள் என்று மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்திருந்தாலும், அது போதுமானதாக இல்லை. விவசாயத்தைச் செழிப்பாகச் செய்ய முடியவில்லை. விவசாயம் செழிக்கும் முறையில் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டிய அளவில் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏழை மாணவர்களுக்கு, போதுமான அளவில் கழக அரசு நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. ஆனாலும் மிக மிக ஏழ்மையில் இருக்கும் என்னுடைய தொகுதியில், வருவாயோடு அவர்கள் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென்னா்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரத்தில் இருக்கும் கல்லூரியில் பட்டப் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் ஓடைகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆதலால், மழைக்காலங்களில் பிள்ளைகள் ஸ்கூல்களுக்குப் போக முடியாத நிலையில் இருப்பதால், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படிக்கும் மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதமுடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஓடைகளுக்கு பாலங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்புக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஏ. அபுசாலி: மரியாதைக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே; மாண்புமிகு கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் இந்த விவாதத்தில் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அவையில் என்னை ஒரு உறுப்பினராக ஆக்கிய எனது தொகுதி மக்களுக்கு நன்றி உரித்தாக்கிக் கொண்டு என் பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

அவையில் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களில் பலர் அந்த அந்த தொகுதியில் ஏற்பட்ட அராஜகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறான சம்பவங்கள் நிகழக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். அதே போலத் தான் இந்த அவையும் விரும்பும் என்று கருதுகிறேன். மக்களின் பொறுப்பேற்று வந்திருக்கும் நாம் அராஜகத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதில் தன்னம்பிக்கை

கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக என் தொகுதியில் வெள்ளாற்றில் வெள்ளம் வரும்போது, சரியான வடிகால் இல்லாததால், மிராஸூர் பகுதியில் உடைப்பு எடுத்து, 40, 50 கிராமங்கள் வரையில் பாழாகின்றன. அந்தக் கரையைப் பலப்படுத்த வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வயக்கால் ஓரமுள்ள ரோடுகள் பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலும், பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் இருக்கின்றன. அவை நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை. குறிப்பாக, புவனகிரிப் பகுதியில், நத்தம்மேடு, குமுடிமலை, கொடிபள்ளம், கிழமனக்குடி போன்ற இடங்களிலும், இன்னும் கடல் ஓரம் உள்ள மீனவர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளிலும் ரோடு வசதிகள் கிடையாது. அவற்றைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையில் குடிசை வாழ் மக்களுடைய, நிலமில்லாதவர்களுடைய, நிலையை சீர் செய்ய வேண்டும் என்பதில், கவர்னர் உரை பாராட்டத்தக்கதாக இருக்கிறது. மக்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கை பாதிக்காத வகையில் இதெல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. அந்நாகப் பாராட்டு தலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. க. துரைசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி கூறும் வகையிலும், நான் பேசுவதற்கு முன்னால், நான் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு காரணமாக இருந்த, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றிபெற்று அட்சி நடத்த காரணமாக இருந்தவரும், எங்கள் ஒப்பற்றத் தலைவருமான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் இதயம் கனிந்த நன்றியையும் போற்றுதலையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, இன்றைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும், தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற முதலமைச்சருமான கலைஞர் அவர்களுக்கும், மற்றும் அமைச்சரவையில் இருக்கும் அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் குறிப்பாக சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களுடைய வறுமையையும், இன்னல்களையும் களைந்தெறிய கழக அரசு செயல்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், தங்கள் தங்கள் தொகுதி நிலைகளைப் பற்றி. நான் பெருமையோடு, பூரிப்போடு தெரிவித்துக் கொள்வேன், என்னுடைய தொகுதியில் தேர்தல் சமயத்தில், மக்கள் நல்ல அரசியல் விழிப்புனர்ச்சியோடும், சிறந்த பண்பாடோடும், எந்தக் குறைகளும் இல்லாத வகையிலும் நடந்து கொண்டார்கள். நல்ல ஆரோக்கியமான ஜனநாயகத்திற்கு ஏற்புடைய மக்களாக நடந்து கொண்டார்கள் என் தொகுதி மக்கள் என்பதைப் பெருமையோடும், பூரிப்போடும் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்வேன். என்னுடைய தொகுதி மக்கள் அந்த வகையில் வாக்களித்தது மட்டுமல்லாமல், முற்போக்குக் கூட்டணிக்கும், முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மகத்தான வெற்றியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்நாக அந்த மக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நம் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்து மிகப் பெரிய தொழிலாக இருப்பதும், தமிழக மக்கள் தொகையில் பத்தில் ஒரு பங்கு மக்கள் ஈடுபட்டிருப்பது மானதும் நெசவுத் தொழில் ஆகும். அதே போல பெரிய அளவில் பீடித்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. எ. க. துரைசாமி]

தொழிலாளர்களும், தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழை மக்கள் நிரம்பியது என்னுடைய தொகுதி. தீண்ட நெடுங்காலமாக வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பது குடியாத்தம். எதிர் காலத்திலாவது அரசினர் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு, அங்கே ஒரு தொழில் பேட்டையை அமைக்க வேண்டும். அது அரசாங்கத்தின் சார்பிலோ, அல்லது, கூட்டுத் துறையிலோ அமைத்து, நெசவாளர்களுக்கும், இன்னும் பீடித் தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுத் தலிக்கும் ஏழை மக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வழி செய்ய வேண்டும், அவர்கள் முன்னேற வழி காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீண்டகாலமாக என்னுடைய குடியாத்தம் தொகுதியில், மக்களால் கோரப்பட்டு வந்திருக்கும் அணைக்கட்டுத் திட்டங்களான மேர்தன அணைக்கட்டும், பதாபள்ளி அணைக்கட்டுமாகும். அவற்றைச் செய்து கொடுத்தாலொழிய அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களுக்கு நலன் ஏற்படாது. ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏற்றத்தை உண்டுபண்ணும் வகையில் இவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1970-ன் இறுதியில் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும், மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவரும் அந்த இரண்டு இடங்களையும் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டங்களை விரைவில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திட்டமிடப்பட்டு முப்பது லட்சம் ரூபாயில் குடியாத்தம் நகராட்சி நிறைவேற்றிய குடிநீர் திட்டம் இன்றைக்கு பம்பிங் ஸ்டேஷன் அமைக்க முடியாமல், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தைத் தராமல் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருப்பதால், குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாத நிலையில் பசுமாதார், வேப்பூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷன், அம்மணங் குப்பம், செதுக்கரை போன்ற கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் பல ஆண்டுகளாகவே 'கிடப்பில்' இருந்து வருகிறது. அதனை உடனடியாக விரைவுபடுத்தி நல்ல தீர்வு காண அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பீடித் தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்க பல சட்டங்கள் இருந்தாலும் பீடி அதிபர்கள் கோர்ட்டிகளுக்குச் செல்லும் நிலைமையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பீடித் தொழிலாளர்கள் நன்மை பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். நாட்டு நலன் கருதியும், வாழ்க்கையின் அடித் தளத்தில் உள்ள ஏழை எளிய தொழிலாளர்களின் நலன் கருதியும் நீதிமன்றத்தில் இந்த வழக்குகள் நெடுங்காலம் கடத்தப்படாமல் இருக்க அரசு முயற்சிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதி தமிழகத்தின் வட எல்லையின் கடைசியில் ஆந்திர மாநில எல்லையைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு அந்தப் பகுதி ஆந்திராவைச் சேர்ந்து விடுமோ என்றும், ஆந்திர அரசு அது தமிழகத்தைச் சேர்ந்து விடுமோ என்றும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் நெடுங்காலமாக அந்தப் பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் சிலூர், தட்டப்பாறை, இராம அணை, கிருஷ்ணபுரம், பசுமாதார், பூசாரிலைசை, தட்சிணபாத பாளையம், கொத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் இன்றைக்கும் பஸ் வசதி இல்லாமல் மக்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள், குறிப்பாக தாய்மார்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் 15 மைல்

[திரு. ஏ. க. துரைசாமி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

கடந்து செல்ல வேண்டும். அதற்கு பஸ் வசதி இல்லை. நம்முடைய அரசு ஏராளமான பஸ் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அனுமதி தராமல் கூட்டுறவு முறை யிலோ அல்லது வேறு வகையிலோ அந்தப் பகுதியில் பஸ் விடுவதற்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கிருந்து கல்லூரிக்கும், பாவி டெக்னிக்ஸ்க்கும், தூல் ஆலைகளுக்கும் செல்வதற்குக் கூட பஸ் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. உடன் பஸ் வசதி செய்து தர முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம், நன்றி.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நடந்து முடிந்த தேர்தலின்போது நிலவிய பகைமையை மறந்து அமைதி காக்க அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், சட்டம் அமைதியைக் காக்க உறுதியான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் கூறிய முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றி.

தலைவர் அவர்களே, முதலில் என்னுடைய தொகுதியில் தேர்தலின் போது நடைபெற்ற ஒருசில சம்பவங்களைப் பற்றிக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் நோக்கம் தேர்தல் எப்படி நடைபெற்றது என்பதை எடுத்துக் கூறுவதற்காக அல்ல; இனிமேலாவது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். நான் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்து தேர்தல் பணியைத் தொடங்கி பணியாற்றி விட்டு கூடலூர் கிராமத்திலிருந்து இரவு பத்து மணிக்குத் திரும்பும்போது கிராம எல்லையில் பயங்கர ஆயுதங்களூடன் என்னைத் தாக்கத் திட்டமிட்டார்கள். அங்கு எனக்காகப் பணியாற்றிய நண்பர்களின் வைக்கோல் போருக்குத் தீவைத்தார்கள். ராயப்பன்பட்டிக்குத் தேர்தல் பிரசாரத்திற்காகச் சென்றவர்களை அடித்து நொறுக்கினார்கள். காமயகவுண்டன்பட்டிக்கு தேர்தல் பிரசாரம் செய்யப் போனவர்களைக் காயப்படுத்தினார்கள். தேர்தல் தினத்தன்று பலவித வதந்திகளைப் பரப்பி ஒருவித பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். என்னுடைய எஜெண்டுகளை அடித்து வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். ஒருசில வாக்குச்சாவிடிகளில் காவல் துறையினரின் உதவி கொண்டு எஜெண்டுகள் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இதிலே எல்லாம் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் விரும்பு, வெறுப்பு இன்றி கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ளவர்களுடைய உடைமைக்கும், உரிமைக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ராயப்பன்பட்டி கிராமத்திலும், காமயகவுண்டன்பட்டி கிராமத்திலும் காவல் துறை நிலையத்தை அமைக்க வேண்டும். ராயப்பன்பட்டி கிராமத்தில் 600 வாழை மரங்களைக் குலையுடன் வெட்டி வீழ்த்தினார்கள். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட தென்னை மரங்களைச் சேதப்படுத்தினார்கள்.

கம்பத்தில் தியணைக்கும் நிலையம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். விவசாயிகள் எந்த நஷ்டத்தை வேண்டுமானாலும் தாங்கிக் கொள்ளுவார்கள், வைக்கோற் போருக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தை அவர்களால் தாங்க முடியாது.

காஞ்சிமடத்தில் ஒரு பாலமும், கூடலூரில் ஒரு பாலமும் அமைச்சு அரசாங்கம் யோசித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அதனை நிறைவேற்ற அவன் செய்யவேண்டும்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

தேவிகுளம், பிரமேடு பகுதியில் இருக்கும் தமிழ் மானவர்களுக்கு ஒரு மானவர் விடுதி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் துவக்கத்திலேயே நடந்து முடிந்த தேர்தலைப் பற்றிய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அதிலே, தேர்தல் அமைதியான முறையில் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும், இந்த மன்றத்தில் பேசிய பல எதிர்க்கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள் தாக்கப்பட்டதாக ஒருமுகமாகச் சொன்னார்கள். கடந்த தேர்தலின்போது தமிழ்நாடு முழுவதும் முற்போக்குக் கூட்டணிக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அடிப்பது மூலந்தான் தாங்கள் வெற்றி பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் வேலை செய்தார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் நான் காரில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது என்னுடைய காரின்மீது இன்னொரு காரை மோதி துப்பாக்கியை வைத்து மிரட்டினார்கள். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் நடத்திவிட்டு இங்கே வந்து தாங்கள்தான் தாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் விருப்பு வெறுப்பற்ற முறையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த ஆண்டு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1966-67-ம் ஆண்டு 54.58 லட்சம் டன்னாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 67 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் தீவிர முயற்சியும், இரசாயன உபகரணங்கள், பெஸ்டிசைட்ஸ் போன்ற நவீன மருந்துகள், இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு விவசாயம் செய்த முறை ஆகியவைத்தான்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய கூட்டுறவு அமைச்சர் மாண்புமிகு ஆதித்தனார் அவர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள். 'கீரின் ரெவல்யூஷன்'—பசுமைப் புரட்சியைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவர்கள்—கோவை விவசாயக் கல்லூரியின் சார்பில் அளித்த நிபுணர்கள் அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் நிலத்திற்கு அடியில் இன்றைக்குப் பாய்கிற தண்ணீரில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தண்ணீர் இருக்கிறது; அதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று மற்ற மாவட்டங்களிலும் நிலத்திற்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டும். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த முயற்சி கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும். தஞ்சையில் நிலத்திற்கு அடியில் சமீபத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் ஆழமாகச் சென்றால் தான் தண்ணீரைப் பெற முடியும். காங்கேயம் பகுதியில் ஆடிமாடுகளுக்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் உடனடியாக

[திரு. கோவை செழியன்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

வாய்க்கால்களை வெட்ட முடியாது என்றாலும் கேரள அரசோடு ஒப்பந்தம் நிறைவேறும் வரையில் சிறு 'பாண்ட் ஸ்கீம்' போட்டும் கிணறுகளை வெட்டியும் தண்ணீர் வரும் வகையில் திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொரு முக்கியமான கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். லேயர் பவானி வாய்க்கால் திட்டத்தின்கீழ் தண்ணீர் வந்தாலும், 24 மாதங்களிலே மூன்று மாதம்தான் சில பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். தண்ணீர் சில வாய்க்கால்களில் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் சென்றாலும், குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் மூன்று மாதத்திற்கு மேல் தண்ணீர் வருவதேயில்லை. என்றாலும், அந்தப் பகுதிகளில் தண்டத் தீர்வை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் குறைந்தது 7½ ரூபாயிலிருந்து 10 ரூபாய்வரைக்கும் வாட்டர் டாக்ஸ் வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையில், இரண்டு வருஷத்திற்கு மூன்று மாதம் தண்ணீர் பாய்ந்த இந்த பூமியை நஞ்சை நிலம் என்று, ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று சேர்த்துவிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில், கோவையில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று ஆரம்பிப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த கல்லூரிக்கு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பணம் கிடைத்தாலும், அல்லது யூனிவர்சிட்டி கிரான்ட் கமிஷன் நிதியிலிருந்து பணம் கிடைத்தாலும், ஒரு முக்கியமான எச்சரிக்கையை அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைய விவசாயக் கல்லூரி அரசாங்கத்தின் நேரடி அதிகாரத்தின் கீழே இருப்பதால், அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு தன்னுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்க முடிந்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடிகிறது. இதைப் பல்கலைக் கழகமாக ஆக்கும்போது இது அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள், அரசாங்கத்தின் சம்பந்தம் இல்லாமல் போய்விடாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். old bandicoots ஏனென்றால், பழைய பெருச்சாளிகள் அங்கே இருந்துகொண்டு, அரசாங்கத்தின் முடிவுகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் செய்து விடுவார்கள். ஆகவே, சட்டத்தைத் தளர்த்தியாவது, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசாங்கத்தின் நேரடி நிர்வாகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அங்கிருக்கும் நபர்களின் மாற்றல்கள், ப்ரமோஷன் ஆகியவற்றையெல்லாம் அரசாங்கமே செய்ய வேண்டும். அந்தப் பல்கலைக் கழகம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழே இருக்கக்கூடாது. சட்டத்தை மாற்றியாவது இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சினை. இனம் பிரச்சினையைப்பற்றி ஓர் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் தாராபுரம் போன்ற தாலுக்காக்களில் ஏறத்தாழ கால்வாசி இனம் பூமியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பிரம்மதாயம், தர்மதாயம், தேவதாயம் என்று பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிரம்மதாயம், தர்மதாயம் இனம் நிலங்களைப் பட்டாக்கள் செய்யலாம். 1963-ல் கொண்டுவந்த இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு இந்த இனம் நிலங்கள் பட்டாக்கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. 1-4-1900 முன்னர் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொண்டதற்கு மட்டும் தான் பட்டாக்கள் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கோவை செழியன்]

பட்டது. சில இடங்களில் பணம் பெற்றுக்கொண்டு பட்டா செய்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற கிராம அதிகாரிகள் முன்சீப், கணக்கப்பிள்ளை போன்றவர்களுடைய தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவர்கள் ஏழை விவசாயிகளிடத்திலிருந்து பணம் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் தருகிறோம். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் தருகிறோம். நாற்பது, ஐம்பது ஆண்டுகளாக அந்த விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்வது தர்மமாகாது, நீதியும் ஆகாது. ஏழை மக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் சட்டத்தின் விதிகளை மாற்ற வேண்டும். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு அங்குல நிலத்தைக்கூட விவசாயிகளிடமிருந்து பறிக்கக்கூடாது. நிலச்சீர்திருத்தம் வந்த நேரத்தில் பெரிய மிராச்தார்கள் தங்களிடமுள்ள இனம் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தந்துவிட்டார்கள். பெரிய மிராச்தார்கள் தப்பிவிட்டார்கள், ஆனால், ஏழை விவசாயிகள் அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டார்கள்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் சம்பள ஆணைக் குழுவின் ஆணைப்படி 22 கோடி ரூபாயை அதிகமாக இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஐந்தாம் நிதி ஆணைக்குழு அதிகப்படியான தொகையைத் தருவதற்கு மறுத்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அந்த நிதியை தந்திருக்கிறது. இப்படி பற்றாக்குறை வருகின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தோடு நாம் மோதவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. 800 கோடி ரூபாயை 'தனி நிதி' யாக இந்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது. அந்தத் தனி நிதியிலேயிருந்து 22 கோடி ரூபாய் தருவதோடு, துண்டுவிழுக்கின்ற 35 கோடி ரூபாயும் நமக்குத் தரவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தின் நிர்வாக நடைமுறையை மாற்றி, ஒரு நல்ல முறையை அனுசரிக்க வேண்டும். இரண்டாவது உலக யுத்தம் நடைபெற்ற நேரத்தில் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டரி செலக்ட் கமிட்டி தோற்றுவித்த Organisation and Methods (O & M) முறைதான் இப்போது முறைதான் இப்போது அமலில் அமலில் இருந்து வருகிறது. 1966 Administrative Reforms Commission முடிவுப்படி லோக் பால், லோக் அயுத்த என்று சொல்லக்கூடிய அமைப்புகளைப் பரிசீலித்து நம்முடைய அரசாங்கம் அமல் நடத்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், மாநிலங்களின் உரிமைகளைப் பறித்து, மாநிலத் திட்டங்களுக்கு தேவையான நிதி வசதிகளைத் தராததில் மாநிலங்களிலே முஜிபுர் ரகுமான்கள் தோன்றுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த நாட்டை நடத்திச் செல்லும் முதலமைச்சர் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டை நடத்திச் செல்கின்ற நாளைத் தலைவராகவும் இருக்கிறார் என்று நினைக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றது.

ஒரு புறத்தில் இந்தி திணிக்கப்படும் நிலை, இன்னொரு புறத்தில் நியாயமான கோரிக்கைகளை உதாசினம் செய்யும் நிலைமை மத்திய அரசில் ஏற்பட்டால், இந்த நாட்டில் இருக்கிற எவ்வொருவரும் முஜிபுர் ரகுமான்களாக மாற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாகச் சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1971 ஏப்ரல் 2]

* திரு. சி. பாண்டுரங்கன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது நன்றி தெரிவித்து ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் குறிப்பாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், செங்கம் தனித் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக முன்பு இருந்தவர்கள் எல்லாம் வெளியூர்களிலிருந்து வந்து போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தடவை அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த என்னை தேர்தலில் வேட்பாளராக நிறுத்தி வைத்து, இப்போது நான் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறேன். தொகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் தான் தொகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும், தொகுதிகளில் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபட முடியும் என்ற ஒரே எண்ணத்தில்தான் நான் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறேன்.

நமது கலைஞர் அவர்கள் அடித்தளத்தில் இருந்து வருகிற மக்களின் குரலுக்கு மதிப்பு கொடுத்து எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்து வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் மட்டும்தான் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களின் குரலுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள். அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற மக்களின் உணர்ச்சிகளைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படுகிறார்கள். அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற மக்கள்தான் உணர்ச்சியோடு, உண்மையோடு பாடுபடக்கூடியவர்கள் என்பதைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தேர்விலிருந்தே இது நன்கு புலனாகிறது. நான் வெற்றி பெற்ற பிறகுதான் கலைஞர் அவர்கள் என்னைப் பார்த்தார்கள். அவருக்கே அடித்தளத்து மக்களின் உணர்ச்சிகள் நன்கு தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்றில்தான் அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்களுக்கு மதிப்புத் தரும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

என்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர் திரு. ஆறுமுகத்தை நிறுத்தினார்கள். அவருக்கு தனிப்பட்ட சலுகை வைத்து அவரை நிற்கும்படிச் செய்தார்கள். எங்கள் கழகத்தில் எப்போதுமே அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களின் குரலுக்கு மதிப்பு கொடுத்து, அந்த மக்களின் நன்மைக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட தலைவராக இருந்தபோது, தன்னுடன் கூடவே தம்பிமார்களை வளர்த்தார்கள். அப்படிச் செய்ததால்தான் அண்ணா அவர்கள் இல்லாத சூழையை, அவரால் உருவாக்கப்பட்டவர்களால் நிரப்ப முடிந்தது. அண்ணா அவர்கள் கூறியதை அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். இதை இனிமேலாவது எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் தேர்தலில் தோற்றதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரணங்களையும் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டால் வெற்றியைக் காண நல்ல சாதனமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மூன்பே குறிப்பிட்டதுபோல எங்கள் தொகுதியில் பல வன்முறைகள் நடந்திருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நான் பெரிதுபடுத்த விரும்பவில்லை. ஆயினும் கழகத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்த மூஸ்லிம் லீக் தோழர்களது—பழநிதூர் என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களது வீடுகளைச் சூறையாடி யிருக்கிறார்கள். பெண்களை அவமரியாதையாக நடத்தினார்கள். நான்கு பேர்களைக் காயப்படுத்திவிட்டார்கள். இதை மறக்க முடியாது.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. சி. பாண்டுரங்கன்]

தேர்தல் சமயத்தில் சென்னை நகரில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்ற போது அண்ணா சமாதியை உடைப்போம், சிலையை உடைப்போம் என்றெல்லாம் கோஷமிட்டுச் சென்றார்கள். அது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. அண்ணா சமாதியை உடைப்பது என்றால்—அண்ணா சிலையை உடைப்பது என்றால் கழகத்திற்கு வாக்களித்த அத்தனை பேர்களின்—ஏன் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த 75 சதவிகித மக்களின்

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அண்ணா சமாதியைப் பெயர்க்கிறோம், சிலையை உடைக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்வதைச் சொன்னதாகச் சொல்லிக்கொண்டுபோவது சரிதான் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஊர்வலத்தில் சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள் என்பதாக ஆதாரம் இருப்பதனால்தான் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழவில்லை. அப்படி வெளியில் இருப்பவர்கள் சொன்னார்கள் என்கிறார்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் 2 நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. பாண்டுரங்கன்: நான் கற்பனையாகவோ, கதையாகவோ சொல்ல வில்லை. காங்கிரஸ்காரர் ஊர்வலத்தில் கோஷமிட்டுச் சென்றார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். அத்தகைய நிலை ஏற்படுவது என்றால் கழகத்திற்கு வாக்களித்த அத்தனை பேர்களுடைய பிணங்களின் மீதும் அடியெடுத்து வைத்துக் கொண்டு சென்றுதான் செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்பதாக இந்த நேரத்தில் குறையைத்துக் கொள்கிறேன். இனிமேலும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை உங்கள் கட்சியில் இருப்பவர்கள் பேசாமல் இருப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியைப்பற்றி—நான் வெற்றி வாகை குடி வருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். செங்கம் தொகுதியில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயிகள். விவசாய காலம் இல்லாதபோது அவர்கள் பெரிதும் வேதனைப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக செங்கம் பகுதி வறட்சியான பகுதி. செங்கத்தில் ஒரு காகித ஆலையை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக குப்பநத்தம் அருகில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட இருக்கிறது. முன்பே அதற்கு ஏற்பாடாகிவிட்டது. அதை விரைவுபடுத்திக் கட்டிக் கொடுத்தால் செங்கம் பகுதி பூராவும் விவசாய வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக இருக்கும்.

அடுத்து, நீப்பத்துரை, அம்மாப்பேட்டை இரண்டுக்கும் நடுவில் வெண்ணை யாறு ஓடுகிறது. நீப்பத்துரை வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. அம்மாப்பேட்டை சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. நீப்பத்துரையில் ஆண்டு தோறும் உற்சவம் நடக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள். நீப்பத்துறைக்கும், அம்மாப்பேட்டைக்கும் இடையில் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தால் அம்மாப்பேட்டை வழியாகச் செல்ல மிக வசதியாக இருக்கும். அதையும் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பாண்டராங்கன்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

அடுத்தபடியாக, செங்கத்தில் இருந்து 21 மைலில் திருவண்ணாமலை இருக்கிறது. 31 மைலில் திருப்பத்தூர் இருக்கிறது. திருவண்ணாமலை, திருப்பத்தூர் ஆகிய இடங்களில்தான் ஃபையர் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. செங்கத்தில் நீ விபத்து என்றால் திருப்பத்தூருக்கோ, திருவண்ணாமலைக்கோ டெலிபோன் செய்து ஃபையர் என்ஜின் வருவதற்குள் சேதாரம் அதிகமாகிவிடுகிறது. ஆகவே செங்கத்திலேயே ஒரு ஃபையர் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

புயலுக்குப் பின் அமைதி என்பது போல பெரும் தேர்தலுக்குப் பிறகு இன்று அமைதியான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலை மட்டுமல்ல. மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையின் கீழ் அமைதியான ஸ்திரமான சர்க்கார் அமைவதற்கு பேராதரவு அளித்துள்ள வாக்காளர் பெருமக்களுக்கு நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி செயல்பட மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய வழியில் நின்று பசுமைப் புரட்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்கு நான் நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கும் தொழிலாகிய கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு எந்த வகையில் அரசு உதவப்போகிறது என்ற விவரம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. என்றாலும் கூட நம் கழக அரசை நம்பித்தான் நெசவாளர் பெருமக்கள் பெரிதும் இருக்கிறார்கள். நெசவாளர் குடும்பத்தில் பிறந்தவன் நான் என்பதனால் சில விவரங்களைத் தரவிரும்புகிறேன். குறிப்பாக சொல்லப்போனால் நூல் விலை அளவு இல்லாமல் உயர்ந்துவிட்டது. குறைந்த பட்ச கூலிகூடக் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த நெசவாளர் பெருமக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை நம்முடைய அரசு செய்து தர வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. படித்து வேலை கிடைக்காத ஆசிரியர்கள் 6,500 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வழி செய்திருக்கிறது. இன்னும் பல ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் மத்தியில் மட்டும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பதில்லை. கிராமங்களில் வாழ்கிற மக்களும் பெரிதும் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க பல தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்கி, அங்கங்கே வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிக்க வழிசெய்ய வேண்டும்.

வளர்ச்சி பெறாத பகுதிகள் வளர்ச்சியுற வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி பல கோடிக்கணக்கான பணத்தை இந்த அரசு ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். எனது தொகுதியாகிய திருத்தணி பல்லாண்டுகள் ஆந்திர மாநிலத்தில் கேட்பாரற்றுக் கிடந்து 1960-இல் சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுடைய பேராட்டம் காரணமாக அந்தப்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராஜன்]

பகுதி தமிழகத்தோடு சேர்ந்தது என்பது உலகறிந்த உண்மை. அந்தப் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தணிப் பகுதியையும் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்து அது முன்னேற்றம் அடைவதற்கு உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புறங்களில் உள்ள குடிசைப்பகுதிகளை முன்னேற்றுவதற்கு ஒரு தனித் திட்டமிட்டிருக்கிறது அரசு. அதற்காகப் பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற குடிசைப் பகுதி வளர்ச்சியுற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தவிரவும் கிராமப்புறங்களில் கிளைநூலகங்கள் திறக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 3 ஜந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மானியம் வழங்கப்பட்ட காரணத்தினால் கிராமப்புறங்களில் நூலகங்கள் திறக்க வசதியாக இருந்தது. நான்காவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அந்த மானியங்களைத் தொடர்ந்து அளித்து கிராமப்புறங்களிலும் கிளைநூலகங்கள் திறக்க வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருத்தணி கலைக் கல்லூரியில் பி.ஏ. வகுப்புத் துவங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நடந்து முடிந்த தேர்தலிலே மக்கள் ஒருமுகமான முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே ஒரு பெரும் வளர்ச்சியும், மாற்றமும் வரவேண்டுமென்ற கருத்தை வாக்காளப் பெருமக்கள் நமக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தரவை நிறைவேற்ற இந்தச் சபையிலேயிருக்கும் நாமெல்லாம் பணிபுரியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் தேர்தலில் இருக்கும் ஒரு உண்மையை நாம் மறந்துவிட முடியாது. நாட்டிலே மிகத் தீவிரமான மிதவாதமும், மிகத் தீவிரமான முற்போக்கு வாதமும் தேவையில்லை என்று மக்கள் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் மிகத் தீவிரமான மிதவாதப் போக்குடையவர்கள் இந்த நாட்டிலே தங்களை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் முறையிலே இந்த விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம்பற்றி அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையிலேயும் பேசப்பட்டது, வெளியிலேயும் பத்திரிகைகளிலேயும் பேசப்பட்டது. என்னுடைய கருத்து, இன்றிருக்கின்ற நிலைமையிலே விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவத்தைப்பற்றிப் பேசுவது தவறு, அதைப்பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை, அந்த முறை நம்நாட்டிற்கு இப்பொழுது தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த நாட்டிலே அதிகப்படியான அரசியல் கட்சிகள் தோன்றியிருக்கின்றன, தோன்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன. இம்மாதிரி அதிகப்படியான அரசியல் கட்சிகள் இருப்பது நாட்டினுடைய ஜனநாயக மாபுக்கு நல்லதாக இருக்காது. ஆகையால், கட்சிகள் எல்லாம் குறைய வேண்டும். ஆகவே, இப்பொழுதிருக்கும் முறையின்படி வைத்தால் மக்களே எந்தெந்தக் கட்சிகள் மக்களுக்குத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறார்களோ அவைகளை ஒதுக்கிவிடவும், எந்தக் கட்சியை மக்கள் தேவையென்று கருதுகிறார்களோ அந்தக் கட்சிகளை ஆதரிக்கவும்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 ஏப்ரல் 2]

இப்படியாக இரண்டு மூன்று கட்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வாய்ப்புகள் இப்பொழுதிருக்கும் தேர்தல் முறையில் இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது இருப்பதை மாற்றி விகிதாச்சார அடிப்படை என்று வைத்தால், நானே ஒரு கட்சியை ஏற்படுத்தி, தலைவர் என்று வைத்துக் கொண்டு 10,000 அல்லது 15,000 ஓட்டங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு நானும் மெம்பராக வந்துவிடலாம். எனவே, இப்படி சிறுசிறு கட்சிகள் தோன்றிவிடுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டு விடும். ஆகையால் முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், விகிதாச்சாரப் பேச்சைப்பற்றி மறந்துவிடுங்கள் பத்து வருஷங்களுக்குக் கட்சிகளெல்லாம் குறைந்து ஒரே ஒரு கட்சிகள்தான் என்ற நிலை வந்தால் இப்பொழுது இருக்கும் முறையை மாற்றி விகிதாச்சார அடிப்படைப்பற்றிப் பேசிக் கொள்ளலாம். ஆகவே, அந்த முறையில் பேச வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதி நிலை அறிக்கையிலே 35 கோடி ரூபாய்க்கு துண்டு விழுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. இதற்கான வழிவகைகளைச் செய்தாக வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையாக, என்னுடைய கணக்குப்படி இந்தப் பற்றாக்குறையானது அடுத்த ஜூன் மாதத்திலே 35 கோடி ரூபாய் என்பது 60 கோடி பற்றாக்குறை என்று இருக்க வேண்டும். அந்த 60 கோடி ரூபாயை ஈடு செய்ய என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற சிந்தனையை அமைச்சரவை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 35 கோடிக்கு மேல் 25 கோடி நான் அதிகமாகக் கூறுவது, தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கும் விவசாயக் குடிமக்களுக்குப் பல சமூகப் பாதுகாப்புகள் அளிக்க வேண்டும், வெகுநீண்ட காலமாகப் பாதுகாப்பற்ற முறையிலேயிருக்கும், சொத்துக்கள் அற்ற விவசாயக் குடிமக்களுக்கு, சொத்துக்களற்ற தொழிலாளர்களாகயிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எந்தவிதமான பாதுகாப்புமற்ற நிலையிலே திரிந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தாகவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கடமை, ஏழை எளிய மக்களின் வாக்குகளைப்பெற்ற நம்முடைய கடமை, அந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற 25 கோடி ரூபாயைத் தனியாக வரக்கூடிய பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த 25 கோடி ரூபாயை என்ன செய்வது, எப்படிப் பிரிப்பது என்று கேட்கலாம். என்னுடைய கருத்து, இந்த நாட்டிலே உழைக்கின்ற ஒரு விவசாயக் கூலி, சொத்தில்லாதவன், தான் உழைத்து உழைத்துத் தனக்குக் கிடைத்த கூலியைக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அப்படி உழைக்கக்கூடியவன் 60, 65 ஆண்டுகள் கழித்து வேலை செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால் அவன் நாட்டிலே பிச்சையெடுத்துச் சாப்பிடக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறான். முதலெலும்பாக இருந்து, தொழிலை வளர்த்து, பொருளாதாரம் வளர, மேலேயிருப்பவர்களுக்கு உணவு அளித்து பெரும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தவன் 65 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உழைக்க முடியவில்லை என்ற நிலையில், பிச்சையெடுக்கும் நிலையில் அவனை இந்த நாட்டிலே வைக்கக் கூடாது. நாம் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம், அனாதைகளாகயிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி எந்தவிதமான உறவினர்களும் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறோம். அதை மாற்றி சொத்தில்லாதவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் 65 வயதிற்கு மேல் ஆகி விட்டால் அவன் அனாதைதான். ஏன் அப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால்,

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவனுடைய மகன், பிள்ளைகள் இருந்தால் அவர்கள் சம்பாதிக்கக்கூடியது அவனவன் மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்குத்தான் போதுமே தவிர, தாய் தகப்பனைக் காப்பாற்ற விவசாயக் கூலியாக இருப்பவனால் முடியாது. ஆகவே, அவன் பிச்சையெடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. சொத்து இல்லாதவன், இந்த நாட்டிலே உழைப்பவன், 65 வயது ஆகியபிறகு உழைக்க முடியாது என்ற நிலையில் சர்க்கார் அவர்களுக்கு முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் சுமார் 15 கோடி, 18 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று தெரிகிறது. நான் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்ததிலே 2 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள்.

ஒருவன் தொழிலாளியாக இருக்கிறான், தொழிற்சாலையிலே வேலை செய் பவனுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயி இன்றைக்கு ஒருவரிடம் வேலை செய்கிறான், நாளைக்கு ஒருவரிடம் வேலை செய்கிறான், மறுநாள் வேறொரு வரிடம் வேலை செய்கிறான். அப்படி வேலை செய்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். அதற்காக 6 கோடி ரூபாய் வருஷத்திற்குச் செலவாகும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, 25 கோடி ரூபாய், இம்மாதிரி சொத்து இல்லாமல் தனியாக வேலை செய்து எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு ஒதுக்கித்தர வேண்டிய அளவிற்கு அடுத்த பட்ஜெட் 60 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய பட்ஜெட்டாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். இதற்கான வழிவகைகளைக் காண அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும், அமைச்சரவை முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கிராமப்புறத்திலே இருப்பவர்களுக்கு, விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது நாட்டிலே பலவிதமான தொழில் வளர்ச் சிக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சபை ஒத்துக் கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகளில் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நேரத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியான பொருள்களை 70 சத விகிதம், 73 சதவிகிதமாக இருக்கும் கிராமப்புறத்திலேயிருப்பவர்கள்தான் வாங்க வேண்டும். அவர்கள் வாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பொரு ளாதார வசதி அதிகரித்தாலொழிய நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி அதிகம் ஏற்படாது. தொழில் வளர்ந்தாலும், தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் சாமான்களை வாங்கிப்பயன்படுத்தக்கூடிய வகையிலே சாதாரண மக்களெல் லாம் வசதிபடைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதற்கான அடிப்படையிலே திட்டம் தீட்டியாக வேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பரவலாகக் கிடைக்கும் முறையில் நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வரும்பொழுது பல அடிப்படையான காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய இப்பொழுதிறுந்தே முன்னின்று வேகமாக முயற்சியெடுத்தால்தான் குறைந்தபட்சம் இதற்கு 10 அண்டுகளாகும். ஆகவே, இப்பொழுதே காலம் தாழ்த்தாமல் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். உயர்ந்த பட்சம் 15 ஏக்கரா என்று இருக்கிறது. அதில் பல ஊப் ஹோஸல் இருக்கின்றன.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 ஏப்ரல் 2]

அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தத்திலே விலக்குகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த விலக்குகளைத் தவிர்த்து சட்டத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உழுபவனுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலே யாரும் இருக்கக்கூடாது. உழுபவனுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் நேரடியாகத் தொடர்பு இருக்கவேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தத்தை அமுலாக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, குத்தகைக்காரர் இனம் என்றில்லாமல் குத்தகையை யார் செய்கிறார்களோ அவர்களே உரிமையாளர்களாக ஆகும் நிலையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். உரிமை ஒருவருக்கு இருந்து, குத்தகை ஒருவர் பெயருக்கு இருந்தால் அந்த நிலத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியாமல், உற்பத்தியை இரட்டிப்பாக்கும் சக்தி அந்த விவசாயிக்கு இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே, அவர்களை உடமையாளர்களாக ஆக்க வேண்டியது தலையாய கடமையாகும். அது இந்த நிலச்சீர்திருத்த முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு முன்னோடித் கொள்கையாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நிலமற்ற அனைவருக்கும் மனைப்பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டும். நிலமற்றிருப்பவர்கள், எத்தவிதமான சுதந்திரமும் அற்றநிலையில் பிறருடைய தயவிலே வாழவேண்டிய துரப்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய நிலைமை மாறி, ஒரே ஒருவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழும் நிலை எந்தக் குடிமகனுக்கும் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, அதற்கென்ற வகையிலே, நிலமில்லாதவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் மனைப்பட்டாக்களாவது வழங்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது பெரிய சிரமமாக இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை. அதற்கு ஓரளவு தொகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். உரிமையாளர்களுக்குக் காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். எப்படியும் நிலமில்லாதவர்களுக்கு உடனடியாக பத்து சென்ட் நிலமாவது கொடுத்தால்தான், ஏதாவது சிறிய குடிசை போட்டுக்கொண்டு, ஏதோ ஒரு காய்கறி, ஒரு தென்னை மரம், மாமரம் என்று வைத்துக்கொண்டு மாதம் 10, 15 ரூபாய் சிரமமில்லாமல் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்த நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாக இருக்கும்.

ஆகவே, இதிலே அரசாங்கம் மிகத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு பக்கத்திலே விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தீவிரமாக முயற்சி எடுக்கிறபோது நாட்டிலே உழுகின்றவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று எண்ணுகின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. பாடுபடுகின்றவர்களுக்கு நிலம் இல்லை. இருக்கின்ற நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அது என்ன காரணம், ஏன் தரிசாகக் கிடக்கிறது என்றால் அது எனக்குப் பட்டா நிலம், அதை நானாகச் சாகுபடி செய்தாலும் செய்வேன், சாகுபடி செய்யாமல் போட்டு வைத்தாலும் போட்டு வைப்பேன், தரிசாகப் போட்டு வைக்கிற உரிமை எனக்கு உண்டு என்று பலர் இருக்கிறார்கள். இதை நாம் அனுமதிக்கிற வரையில் இந்த நிலைமை மாறாது. இதை இனியும் அனுமதிக்கக் கூடாது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு, விவசாய வளர்ச்சிக்கு இது மிகவும் பாதகமானதாகும். சொத்து உரிமை என்ற தத்துவத்தை வைத்துக் கொண்டு நிலம் யாருக்கும் பயன்படாமல் இருக்கிற கொடுமையை இனியும் அனுமதிக்க முடியாது. நிலம் யாருக்கும் பயன்படாமல் ஒரு பக்கத்திலே தரிசாகக் கிடக்கிறது. அந்த நிலம் யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் இதை இனியும்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தரிசாகப் போட்டு வைக்காமல் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலங்களைக் கட்டாயமாகச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர ஒரு சட்டம் இருக்கிறது என்று கூறுகிறேன். இதுவரையிலே அந்தச் சட்டம் அமுலாகாமல் இருந்தால் அதை அமுலாக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

இம்மாதிரி ஏற்பாடு பண்ணுவது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு பக்கத்திலே வளமான பகுதியில் இருப்பவர்கள் நன்றாக இருக்கிறார்கள். வருமானம் அதிகமாக வருவதனாலே செளக்கியமாக இருக்கலாம். ஆனால் கூலி வேலை செய்கிறவர் களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. என்ன காரணம் என்றால் வறட்சி மிகுந்த பகுதியில் இருந்து பெரும்பாலான மக்கள் வளமான பகுதிக்கு வருகிறபோது இங்குள்ள கூலி ஆட்களுக்கு வருவாய் குறைகிறது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே வறட்சியான பகுதிகளுக்கு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு வேகமாக முயற்சி எடுத்து அமுல் செய்ய வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தைச் சரியான முறையிலே நடத்துவதற்கு ஒரு போர்டைத் தனியாகப் போட வேண்டும். நீர் போர்டு, குடிசை மாற்றியமைப்பு போர்டு என்று போர்டுகள் இருப்பது போல இதற்கும் ஒரு போர்டு அமைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும். வறட்சி மிகுந்த பகுதியில் வளம் செய்வதற்கு, அங்கே உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குவதற்கு, இப்படிப்பட்டக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு முன் முயற்சி எடுப்பதற்கு தனியாக ஒரு போர்டு நியமிக்க வேண்டும். இதற்கான கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே செயற்கை உரங்களை அதிகமாகப் போட்டு விவசாயம் பண்ண வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். இரசாயன உரங்களைப் போட்டு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் அதற்காக இயற்கை உரங்களை உபயோகப்படுத்துவதைப் பிரசாரம் செய்யாமல் குறைத்து விடக் கூடாது. இப்போது இந்தப் பிரசாரம் குறைந்து இருக்கிறது. அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து இந்தப் பிரசாரத்தை வலிவாகச் செய்ய வேண்டும். வெறும் இரசாயன உரத்தை மட்டும் போட்டு சாகுபடி செய்வோமானால் வளம் குறைந்து விவசாய உற்பத்தி குறைந்து போனால் நாம் ஆச்சரியப் படக் கூடாது. இயற்கை உரங்களைச் சேர்த்தாற்போல உபயோகப்படுத்த, திட்டமிட்ட முறையிலே அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. நிறைய உணவு உற்பத்தியாகிறது. 10 லட்சம் டன் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியாகிறது. நாம் இலக்கை எட்டிப் பிடித்து விட்டோம். இருந்தாலும் இயற்கை உரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டு விடுவோமானால் இந்த உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். இது என்னுடைய அனுபவம். இரசாயன உரத்தைப் பயன்படுத்துவதனால் நிலத்திற்கு வளம் அதிகரிக்கிறது என்கிறார்கள், அப்படியில்லை. இயற்கை உரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் செயற்கை உரத்தை மட்டும் பயன்படுத்தி வந்தால், பூமி இழக்கும் உரச்சத்தை ஈடு செய்யாமல் போனால் உற்பத்தி குறைந்து போகும். நாம் திட்டமிடுவது நிறைவேறாமல் போய்விடும். இரசாயன உரத்தைவிட இன்னும் அதிகமாக இயற்கை உரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 ஏப்ரல் 2]

கிராமப் புறங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம்தான் பயன் அடைய முடியும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம்தான் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயம் கூட்டுறவு முறையில் இன்னும் சரியான வளர்ச்சி அடையவில்லை. பஞ்சாப் மாநிலத்தோடு ஒப்பிடும்போது நம்முடைய வளர்ச்சி மிகக் குறைவு. 40 லட்சம் சாகுபடி செய்யப்படுகிற பஞ்சாப் மாநிலத்தில் 60 கோடி கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. 60 லட்சம் சாகுபடி செய்யப்படுகிற நம்முடைய மாநிலத்தில் 50 கோடி செலவு செய்யப்படுகிறது. இன்னும் தீவிரமாக இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்படவில்லை. தமிழகத்திற்குத் தேவையான அளவிற்குக் கடன் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும் என்று நம்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் கூட்டுறவு நாயகச் சங்கங்கள் இருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு மட்டும் தான் இன்றைக்குக் கடன் உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. சிறுசிறு தொழில்களுக்கு அதிகமாகக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் கிடைப்பதற்கு 'பை லா'-வைத் தகுந்த முறையில் மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்து, நிலவரியை ரத்து செய்து இருக்கிறோம். நிலம் வைத்து இருப்பவர்களிடமிருந்து இனிமேல் பஞ்சாயத்துகளை ஏதாவது ஒரு வரி போன்ற தொகையை வசூல் செய்து கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்துக்கள் தங்களுடைய வருவாயில் இருந்து எல்லாச் காரியங்களையும் செய்ய முடியவில்லை. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக வருமானம் வருமானால் அவைகளின் சிரமம் குறையும். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருமானம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையான காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. எனவே, அரசாங்கம் அவற்றிற்கு அதிகப் படியான வருமானம் வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் மண்வேலைகளைத் தவிர வேறு வேலைகளைச் செய்ய முடியவில்லை. கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கு வேலை செய்கிறவர்கள் நோய்நொடி வந்து 10 நாட்கள் படுத்த விட்டால் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. அந்தக் குடும்பங்கள் தீர்க்கதியாக விடப்படுகின்றன. அவர்களுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்புக் கிடையாது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படி நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கும், அவர்களின் குடும்பத்திற்கும் பஞ்சாயத்தில் இருந்து உதவி செய்கிற சூழ்நிலைமைகள் ஏற்படும். இதைச் செய்யவில்லை என்றால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடையாது. உழைக்கின்றவனை இனிமேலும் இப்படி வாழ்வதற்கு வழி இல்லாத நிலையில் வைத்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாய மறு நிதித் கார்ப்பொரேஷன் 22 கோடி ரூபாயை பம்பு செட், டியூப் வெல் ஆழ் கிணறு ஆகியவைகளுக்காகச் செலவு செய்ய முயற்சி செய்யப்படுவதாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன். கடன் கொடுப்பது கூட்டுறவுச் சங்கம், லேண்ட் மார்ட் கேஜ் பாங்கி, கிணறு வெட்டுவதைப் பார்ப்பது இன்ஜினியர். மின்வசதி கொடுப்பது எலெக்டிரிசிட் போர்டு. இப்படி மூன்று பேரிடத்திலே அதிகாரம் இருப்பதனால் கோ ஆர்டினைஷன் கிடையாது. 10 ஆயிரம் கடன் வாங்கி டியூப் வெல் வெட்டுகிறேன். இந்தத் தொகையை 20 ஆண்டுக் காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் கிணறுகள் 20 ஆண்டுகள்தான் தண்ணீரைக் கொடுக்கும்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்று கியாண்டி சொல்கிறார்கள். இப்படி 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுப்பது என்றால் வருடத்திற்கு 500 ரூபாய் ஆகிறது. இப்படி டியூப் வெல் வெட்டி இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து மின் இணைப்புக் கொடுப்பதால் 1,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஆகிறது. இதனால் விவசாயத்திற்குப் பயன்படாத நிலைமை இருக்கிறது. வருமானம் இல்லாமல் இரண்டு ஆண்டுகள் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இந்த மூன்று டிபார்ட்மெண்ட்களுக்கும் இணைத்து கிணறு வெட்டினவுடன் மின்சாரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தோமானால் எந்த விதமான சிரமமும் இருக்காது. எனவே, இதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது மிக மிக அவசியம். சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய வசதி காலாகாலத்தில் கிடைக்காத காரணத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லைசென்சு வாங்குவதற்கு ஹெல்த் கமிட்டியின் அனுமதி வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அதிகாரம் முனிசிபாலிட்டியிடம் இருக்கிறது. அதை வாங்குவதற்குள் போதும் போதும் என்று ஆகிவிடுகிறது. ஏன்டா இந்தத் தொழிலைச் செய்ய வந்தோம் என்று எண்ணுகிற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்த புரோசீஜரை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். தொழில் செய்ய விரும்புகிறவர்கள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகாத முறையில் வழிவகை செய்தாக வேண்டும். உற்பத்தித் திறன் குழு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தி, இந்தக் குழு தொழில் ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு உதவி செய்ததற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் இந்தக் குழுவிற்கு நல்ல உதவி கொடுக்க வேண்டும். இப்படி இல்லாத காரணத்தினால் ஏதோ தொழில் செய்வோம் என்று ஆரம்பித்து 10 ஆயிரம், 15 ஆயிரம் என்று போட்டு ஒரு தொழிலைச் செய்கிறேன் என்று ஆரம்பித்து தங்கள் சக்திக்கு மீறிச் செய்ய ஆரம்பித்து முறிந்து விடுவார்கள். தங்களுடைய பணத்தையும், நேரத்தையும் வீணாக்கி கொள்வார்கள்.

“உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி

இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.”

என்று வள்ளுவர் பேருந்தகை கூறியிருக்கிறார்கள். தன் சக்தி என்ன, என்ன தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம், எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கலாம், என்னென்ன மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும், விற்பனை வசதி எப்படியிருக்கிறது என்பதுபற்றி பெல்லாம் அறிவுரை வழங்க உற்பத்தித் திறன் குழுக்களை ஒவ்வொரு தாலுகா மட்டத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்போது தொழில் துறை இருக்கிறது. ஒருவர் புதிதாக ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கிறேன் என்றால் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு ஆரம்பித்தால் வந்தது வினை. காரணம், அவர்களுக்கு அதில் அனுபவம் இல்லை. எது எதையோ கடிதாசியில் எழுதி வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறார்கள். நான் இதில் அடிபட்டவன், ஆகவேதான் சொல்கிறேன். அவர்கள் சொல்வதற்கும் யதார்த்த நிலைக்கும் பொருத்தமே இல்லை. அவர்கள் சொல்லி நான் ஆரம்பித்தேன், லாஸ்தான் ஏற்பட்டது.

தொழில் துறையில் ஒரு லிஸ்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி ஆரம்பித்தால்தான் கடன் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக் கூடாது. சிறிய வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்த லிஸ்டில் உள்ளபடி தொழில் செய்கிறவர்களுக்குத்தான் உதவி கொடுப்போம் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. எந்தத் தொழில் ஆரம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1971 ஏப்ரல் 2]

பித்தாலும் ரூ. 4,000, 5,000 என்று கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும். எந்தத் துறையில் முயற்சி எடுக்கிறார்களோ அந்தத் துறையில் அவர்களுக்கு எல்லா உதவிகளும் அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ஆரம்பிக்க இருப்பதை வரவேற்கிறேன். அந்தக் கழகமும் இப்படி ஒரு லிஸ்டைப் போட்டு இந்தத் தொழிலகம் ஆரம்பித்தால்தான் உதவி கொடுப்போம் என்று சொல்லாமல் எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்வருகிறார்களோ அதை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். 'டென் இயர் ப்ரோக்ராம்' என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 'ஃபை இயர் ப்ரோக்ராம்' ஆல் இந்தியா லெவலில் செய்தார்கள். அப்படியில்லாமல் கீழ் மட்டத்திலிருந்து திட்டத்தைப் போட வேண்டும். மேல் மட்டத்திலிருந்து போட்டு கீழே சமத்தக்கூடாது. கிராம லெவலில் ஒரு திட்டம், ப்ளாக் லெவலில் ஒரு திட்டம், மாவட்ட லெவலில் ஒரு திட்டம், ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு திட்டம் என்று செய்யவேண்டும். இவ்வளவு ரூபாய்க்கு உட்பட்டதைக் கிராம லெவலில் செய்யவேண்டும், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு உட்பட்டதை ப்ளாக் லெவலில் செய்யவேண்டும், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு உட்பட்டதை மாவட்ட லெவலில் செய்யவேண்டும், இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் ஸ்டேட் லெவலில் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த 'டென் இயர் ப்ரோக்ராம்' தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்று இருக்கவே கூடாது, 'ரிஃபார்ம்ஸ்' என்றிருக்கக்கூடாது. நிர்வாகத்தை 'ரி கன்ஸ்ட்ரக்ட்' செய்ய வேண்டும், அதாவது புனரமைப்புச் செய்யவேண்டும். 'ரிஃபார்ம்ஸ்' என்பதனால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. காரணம், இன்றுள்ள நிர்வாக இயந்திர அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது. அதை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு பெரிய வளர்ச்சியை நாம் செய்துவிட முடியாது. ஆகவே 'ரிஃபார்ம்ஸ்' என்பதை விட்டுவிட்டு 'ரி கன்ஸ்ட்ரக்ட்ஷன்' செய்ய வேண்டும். ஒரு புதிய அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும்.

என் விட்டு வயலுக்குத் தண்ணீர் பாயவில்லை என்பதற்காக நான் சென்னை வரை வந்து குறையைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. ஆகவே கீழ் மட்டத்திலேயே அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்று எந்த ஒரு அதிகாரியும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. இந்த அதிகாரியிடம் சென்றால் அந்த அதிகாரியிடம் போ என்கிறார், அவரிடம் போனால் இன்னாரிடம் போ என்று சொல்கிறார், இப்படி கவர்ன்மென்ட் வரை தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஆக, டெஸ்பான்ஸிபிலிட்டியை ஃபிக்ஸ் செய்யமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தாலுகா லெவலில், ப்ளாக் லெவலில் இன்னின்காரியங்களுக்கு இன்னின அதிகாரிகள் அதிகாரிகள் பொறுப்பு என்றளவில் அதிகாரங்கள் வரையறை செய்யப்பட வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களுக்கும் மேல் மட்டம் வரை வரவேண்டும் என்ற நிலையை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே நிர்வாகப் புனரமைப்பு செய்யப்படவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

எஜுகேஷனால் ரிஃபார்ம்ஸ் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. கல்வி முறை அடியோடு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தின்போது இதுபற்றிப் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. இன்று பெரிய

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கல்வி நிபுணர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் மரியாதை செலுத்துகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள பல கல்வி நிபுணர்கள் எல்லாம் கூடித் தான் இந்தக் கல்வி முறையை வகுத்தார்கள். கல்விச் சாலையிலிருந்து வெளியே வருகிறவன் தனக்குத்தானே வேலை தேடிக்கொள்ளும் அளவிற்குத் தகுதி உடையவனாக இருக்கிறான் என்றால் இல்லை. ஆகவே, கல்விமுறையில் பெரியதொரு மாற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. கல்லூரியிலிருந்து வெளியே வருகிறவன் வெளியே வந்தவுடன் தனக்குத்தானே ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொள்ளும் அளவிற்குச் சத்தியுடையவனாக ஆகும் கல்விமுறைதான் நமக்குத் தேவை. எல்லோரும் உழைக்கக்கூடிய மனமுள்ளவர்களாகச் செய்யும்படியான கல்விச் சாலைகளாக இன்றைய கல்விச் சாலைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

காந்தியடிகள் சொன்னார்கள், நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கல்விச் சாலைகளையும் ஒரு வருடம் முடிவிட்டு புதிய ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அடுத்த ஆண்டிலிருந்து தொடங்குங்கள், இப்போதுள்ள கல்வி முறை தேவையில்லை என்று கூறினார்கள். அதைக் கூறவில்லை வாங்கிக் கொள்ளாமல் இருந்து விட்டார்கள் 23 ஆண்டுகளாக. இன்றைய அரசாங்கம் இன்றைய கல்விமுறையை அடியோடு மாற்றியமைப்பதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

11 ஆண்டுகள் செகன்டரி கல்வியை முடித்துவிட்டு வந்து வேலையில்லாமல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்டு, எம்.எல்.ஏ. க்களைப் பார்ப்பது, அதிகாரிகளைப் பார்ப்பது என்ற தூர்பாக்கியகரமான நிலை இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

சட்டசபை உறுப்பினர்களின் ஊதியத்தைச் சிறிது அதிகப்படுத்த வேண்டும். இப்போது இருப்பது போதவில்லை. எவ்வளவோ வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எம்.எல்.ஏ., க்களின் வேலைகள் அதிகமாகியுள்ளன. மக்களுக்காகப் பலவகைகளில் உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். பல காரியங்கள் செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. செய்துதான் ஆகவேண்டும். ஆகவே இதுகுறித்துப் புரிசேனை செய்து ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். ஸாலரி என்பதை அலவன்ஸ் என்று செய்து உயர்த்திக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு பார்வோட் ப்ளாக் சார்பாக நன்றி செலுத்திக் கொண்டு என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கும் நம்முடைய நான்காண்டு ஆட்சிக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய நான்காண்டு ஆட்சியில் சாதித்த முக்கியமான பிரச்சனை, ஏழை எளிய மக்களுக்கும், நம்முடைய நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் இப்போது உணவு தானியங்கள் தேவையான அளவிற்கு எளிதாகக் கிடைக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், இருபதாண்டுக் காலத்தில் மக்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்காமல் இருந்தது. ஆனால் நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா அத்தியாவசியப் பண்டங்களும் கிடைக்கின்றன. அதற்காக நான் நம் கழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

இருபதாண்டுகளுக்குப் பிறகு மக்கள் ஒன்றைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மக்களுக்கும் என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். முந்திய இருபதாண்டுகளில் அந்த ஆட்சிக் காலத்தில் ஜாதிவெறிக்கும் மற்றும் பல்வேறு விரும்பத்தகாத உணர்ச்சிகளுக்கும் இடம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் இந்த நான்காண்டுக் காலத்தில் அவற்றிற்கு இடம் கொடுக்காமல், அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், மக்களுக்கு வேண்டியதை யாரால் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முடியும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அவர்களுக்கு வோட்டளிப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள், முனைந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் ஒரு விஷயமாகும். அதற்காக மக்களுக்கு இந்தச் சபை மூலம் என் கட்சியின் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக விவசாயிகள், கைத்தறியாளர்கள், தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள், ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் ஊழியர்கள், பட்டதாரிகள் இவர்களது நிலையைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசு ஊழியர்கள், முதலாளிகள், ஆசிரியர்கள் இவர்களுடைய நிலை இந்த நான்காண்டில் சற்று உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள், கைத்தறியாளர்கள், வேலையில்லாத பட்டதாரிகள், தொழிலாளர்கள் இவர்களின் நிலையில் கணிசமான மாறுதல் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அதற்காக அரசு எதையும் செய்யவில்லை என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. விவசாய மக்களுக்கு நம் அரசு ஏராளமான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. நம் அரசு விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ கடன் உதவிகள் எல்லாம் அளித்து விவசாயிகளுக்குள்ள எவ்வளவோ சிரமங்களையெல்லாம் போக்கியிருக்கிறது என்பது முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும்.

விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன விதத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அவர்கள் கஷ்டமில்லாமல் கடன் பெறுவதற்கான வசதிகளை எல்லாம் தயாரித்து, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய கடனை மிக எளிதில் கிடைக்க இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயத்திலும் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருப்பதற்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் இதற்கு முன்பு பழைய முறையிலேயே விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். இப்போது புதிய விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தைச் செய்வதில் ஆவல் காட்டுகிறார்கள் என்பது நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். அதற்காக விவசாயிகளுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

புதிய புதிய விதைகளை, அதிகமாக விளைச்சல் தரும் விதைகளைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயத் துறைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதிய விதைகளைக் கண்டு பிடிப்பதில் நல்ல பங்கை, சிலாக்கியமான பங்கைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 8, பத்மா, கருணா போன்ற புதிய நெல் ரகத்தால் அதிக விளைச்சல் கண்டு இருக்கிறோம். ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து புதிய நெல் கண்டு பிடிக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில், யார் அந்த நெல்லைக் கண்டுபிடித்தார்களோ அவர்கள் பெயரையே அந்த நெல்லுக்கு வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் விவசாயிகளுக்குப் பல வசதிகள், குறுகிய காலக் கடன்கள், நீண்ட காலக் கடன்கள், பம்பு செட் கடன்கள் என்று செய்து கொடுத்து இருக்கிறோம். அதோடு, இன்னொன்றைச்

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாயக் கிணறுகள், ஆழக் கிணறுகள் தோண்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அரசே அந்தச் செலவையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து, அவர்கள் கிணறு தோண்டும் இடத்தில் தண்ணீர் வராவிட்டால், அவர்கள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். இப்படிப் பல இடங்களில் கிணறு தோண்டி தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி சமுதாயக் கிணறுகள் தோண்டி அதற்காக வரி போட்டு மக்களிடத்திலிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளலாம். இது விவசாயிகளுக்குப் பொதுவாக பயன்படக்கூடிய வகையில் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : சட்ட மன்ற பார்வையாளர் காலரியில் இருப்பவர்கள், சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு இடையூறாக இருக்கக்கூடாது.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : அடுத்தபடியாக, கைத்தறியாளர்களுடைய நிலையைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கைத்தறியாளர்களுடைய நிலையில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இந்த ஆண்டு இல்லை. அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதன் மூலம் இப்போது உதவி செய்து வருகிறோம். அப்படி ரிபேட் கொடுக்கும் கைத்தறிப் பொருள்களைத் தயாரிப்பவர்களுக்கு மட்டும் தான் இந்த ரிபேட் பயன் படுகிறது. மற்றவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விசைத் தறி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளர்கள் இந்த விசைத்தறியை வாங்குவதற்குப் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த விசைத் தறி 4,000-5,000 என்று இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நில வள வங்கி, மற்ற வங்கிகளின் மூலம் கடன் வழங்குவது போல், நெசவாளர்களுக்கும் விசைத் தறி வாங்குவதற்காக, புதிய வங்கி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது நெசவாளர்களுக்கு மிகவும் பயன்படும்.

நெசவாளர்களுடைய நிலையைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கமிஷன் நியமிப்பதன் மூலம் 5 ஆண்டு 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குள் அவர்கள் வேறு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, இப்போது இருக்கும் வேலை யில்லாத திட்டாட்டத்தைத் தடைப்பதற்கும் என்ன முறை கையாள வேண்டுமென்பதை ஆராய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாக்கூடிய பட்ஜெட்டில் இதற்கெல்லாம் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மாவட்டம் கடுமையான வறட்சி, பஞ்சம் நிறைந்த பகுதி. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆடு மாடுகளுக்கும் தண்ணீர் இல்லை. அங்கே இருக்கும் மக்களுக்கும் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சென்னையில் தண்ணீர் இல்லை என்ற உடனே ஏராளமான பேரறிந் போட்டு தண்ணீர் சப்ளை செய்தார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் குடிநீர் இல்லை என்பதைப் பல பேர் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் உடுக்க உடை வேண்டும், உண்ண உணவு வேண்டும், இருக்க இடம் வேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1971 ஏப்ரல் 2]

அதேபோல், இந்த மாவட்டத்தின் அடிப்படைத் தேவை குடிக்கக் குடிநீர் வேண்டுமென்பதுதான். இந்த வாசகத்தையும் அதோடு சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1972-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் எப்படி மின் இணைப்பு தந்துவிடுவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறோமோ, அந்த மாதிரி 1972-73-க்குள் இந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, மற்றவிடங்களிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் நிச்சயமாகத் தண்ணீர் கொடுப்போம் என்ற வகையில் ஒரு திட்டத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டு அதன் வாயிலாக அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : மரியாதைக்குரிய உப-சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையின்மீது என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன். கவர்னருடைய உரையை எந்தவித திருத்தமும், விளக்கமும் இல்லாமல் எனது கட்சியின் சார்பில் நான் முழு மனதோடு அங்கீகரிக்கிறேன்.

இவ்வாறு நான் கூறுவது அந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள உண்மையை நான் நம்புவதாலே. எந்தத் திட்டத்திற்கு, எந்த உறுதியோடு மக்களிடம் வாக்கு கேட்கப்பட்டதோ அந்த உறுதி நிறைவேற்றப்படும் என்ற தெளிவு மாண்புமிகு கவர்னர் உரையில் இருக்கக் கண்டு நான் அதை எந்தத் திருத்தமும் விளக்கமும் இல்லாமல் ஒப்புக் கொள்கிறேன் என்று கூறினேன். மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று இருக்கும் சர்க்கார், மக்களுடைய நம்பிக்கைக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ள சர்க்கார் நிச்சயமாக அந்த வழியில் நிற்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருப்பதாலே நான் அதை ஒப்புக் கொள்கிறேன் என்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசப்பட்ட பெரும்பான்மையான மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஆங்காங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொருவர் பேசும்போதும் போருக்குத் தீ வைத்தார்கள். குடிசைக்குத் தீ வைத்தார்கள், வீட்டுக்குத் தீ வைத்தார்கள், அங்கே வெட்டப்பட்டது, இங்கே வெட்டப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். தெளிவு செய்து ஒருவரும் அந்தக் குற்றத்தை யாரும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எல்லோருமே இப்படி நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள்கூட இப்படி நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களும் சொல்கிறார்கள். யாரும் செய்யாமல் மாணவர்களா வந்து இப்படியெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? எப்படி இது நடக்கிறது? இந்த அராஜகம் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். எப்படி வைக்கோல்போர் எரிந்ததோ, அதுபோல் வெளி உணர்ச்சியும் எரிந்து போக வேண்டும். உண்மைக்கு மாறான நிலைகள் இதோடு மண்ணோடு மண்ணாகப் போய்விட வேண்டும். இப்பொழுது தேர்தல் நடந்ததற்குப் பிறகு, மக்களுடைய தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பிறகு, எப்போதோ பவர் குறுகுறுப்பான உணர்ச்சியோடு இருப்பது பண்பாடு இல்லை என்று கருதுகிறேன். சில தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். நடந்த விஷயத்தை மீண்டும் துருவிக்கொண்டே இருக்கக் கூடாது. தேர்தல் சமயத்தில் சில வன்முறை நிகழ்ச்சிகள், அசாதாரணமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கலாம். ஆனால் இனிமேல் அப்படி நடக்காமல் பாதகத்துக் கொள்வதுதான் நம்முடைய பண்பாடும் கடமையும் ஆகும்.

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

நான் இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். நேற்று மாலை யில் சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்தபோது 'என்னுடைய பேச்சில் அடிக்கடி அமைச்சர்கள் குறுக்கிடுகிறார்கள். தயவு செய்து நீங்கள் இதில் எங்களோடு பங்கு கொள்ளவேண்டும்' என்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அதே நேரத்தில் மாற்றுக் கட்சிக்குச் சில வரம்புகள், சில எல்லைகள் உண்டு. எதிர்க்கட்சி என்று சொன்னால், எதையும் எதிர்ப்பது என்பது பொருள் அல்ல. எது எதிர்க்கக்கூடியது, எதை எதிர்க்கலாம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் ஆதரவு கட்சியாக இருக்கிற நாங்களும் கூட, சில பல கொள்கைகளில் சர்க்காரோடு மாறுபடும்பொழுது நாங்கள் அதை எதிர்த்துச் சொல்வது என்பது கடமையாகும். ஆனால், அவசியம் இல்லாமல், எதிர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியோடு பேசுவது மட்டுமல்ல, இடையிலே குத்துவது, லைடிலே குத்துவது, ஓரத்திலே குத்துவது என்பது கூடாது. நான் ஒரு நிகழ்ச்சியை செய்தால் பதிலுக்கு அம்மாதிரி நிகழுமே என்ற எண்ணம் இல்லாமல் பேசக் கூடாது. தயவு செய்து அம்மாதிரிப் போக்கை மாற்றிக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாற்றுக் கட்சிகளுக்குச் சில இலக்கணங்கள் உண்டு. அதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதிர்த்தாப்பில் உள்ளவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் பெரும் பகுதி எதிர்க் கட்சியிலேயே வாழ்ந்தவன். ஒரு ஆளும் கட்சியிலிருந்து 'நான் இப்படிச் செய்கிறேன்' என்று சொல்லும் வாய்ப்பு பெறாத துரப்பாக்கியமான சமுதாயத்தின் பிரதிநிதி. எதிர்க்கட்சி என்றால் என்ன என்பதை என்னைவிட அதிகம் புரிந்துகொண்டவர்கள் இருக்க முடியாது. ஆகையால்தான் நான் சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்குச் சில இலக்கணங்கள் உண்டு. எந்தச் சமயத்தில் அது எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்குப் பல முறை உண்டு. காங்கிரஸிலிருந்து நான் விலகிவந்த காலத்திலே இருந்து எதிர்த்து வந்திருக்கிறேன். அதனுடைய கொள்கையின் அடித்தளத்தை தகர்த்தேரிய வேண்டும் என்பதற்காக எனது ஆயுளில் பெரும் பகுதியை நான் செலவு பண்ணியிருக்கிறேன்.

இருந்தாலும், ஒரு சமுதாயத்தில் இந்தச் சர்க்காரை, மாகாண சர்க்காரை நிர்வகித்து வந்த எனது மரியாதைக்குரிய முதல் மந்திரியும், எனது நண்பரும், இங்குள்ள இன்றைய எதிர்க்கட்சியின் அன்றைய தலைவருமான திரு. காமராஜ் நாடார் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் ஒரு சம்பவம் இங்கே நடந்தது. அவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்று, இடது சாரியைத் தோற்கடிப் பதற்கு அவர்களை எதிர்த்தார்கள். அப்பொழுது என்னைக் கேட்டார்கள். 'தயவு செய்து இந்தச் சமயத்தில் எங்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும்' என்று சொன்னபொழுது எதிர்ப்பை மறந்து, சர்க்காருடைய அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்காக, அவர்களுக்குக் குடியாத்தம் தொகுதியிலே நாங்கள் ஆதரவு கொடுத்து 23,000 வாக்காளர் பெருமக்களுடைய வாக்குகளை அவர்களுக்குப் போடும்படிச் செய்து, அவர்களுக்கு வெற்றி பெற்றுக் கொடுத்த ஒரு பண்பாடு மிக்க பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவன் நான் என்பதை இங்கே நினைவு கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

எனது மதிப்பிற்குரிய சகாவும், இந்த மன்றத்தின் மாபெரும் கலைஞரும், எனது நெஞ்சை உருக்குகின்ற நீண்டகால அரசியல் உறவு கொண்ட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு அழகான மொழியைக் குறிப்பிட்டு வைத்திருந்தார். அன்புத் தம்பியார்களுக்கு அவர் ஒரு சில வார்த்தையால் மாத்திரம் ஆட்சி கட்சியினுடைய இலக்கணத்திற்கு ஒரு வரம்பு வைத்துச் சென்றார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், 'என்னுடைய அன்புத் தம்பிகளா, மாற்றான் தோட்டத்து மலரும் மணக்கும்' என்று சொன்னார். அந்தப் பண்பு தி.மு.க., வக்கும் மட்டும் இருப்பதாக அவர்கள் அச்சாரம் கொடுக்கவில்லை. எல்லோருக்கும் அது பொருந்தும் என்பதை தயவு செய்து எனக்குப் பின்னால் வீற்றிருப்பவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி மனோபாவத்தோடு நடந்து கொண்டால், நடக்கும் தப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடக்காது, நிகழாது.

நான் இங்கே மூன்று படங்களைக் காணும்பொழுது, மூன்று வகையிலே சிந்திக்கிறேன்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும், அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

என்று கூறிய வள்ளுவரை இங்கே காண்கிறேன். அரசியலுக்கு இலக்கணத்தை வகுத்துக் காட்டிய எனது அருமை நண்பரும், இந்த நாட்டினுடைய அன்பு அண்ணனும் ஆகிய அறிஞர் அண்ணா அவர்களைக் காண்கிறேன். இந்தப் பகுதியிலே மதிப்பிற்குரிய திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் காண்கிறேன். ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களை எனக்கு நீண்ட காலமாகத் தெரியும். இங்கே எனது அருமை சகோதரர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பள்ளிக் கூடத்தில், பட்டப் படிப்பு அல்ல, ஹைஸ்கூலில் படித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில் அவரோடு உறவு உண்டு. அவர் நடத்திய சிராளா சத்தியாகிரஹ போராட்டத்தில் நான் பங்கு பெற்று சிறை சென்றேன். அவரோடு அந்தக் காலத்திலிருந்து எனக்கு உறவு இருக்கிறது. என்னை சிறைக்கு அனுப்பியது அவர். 'போய் சிறைவாசத்தை அனுபவி' என்று அவரே என்னை அனுப்பி வைத்தார்.

எனது அன்பு மகன் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் பெயரால் 7½ ஆண்டுகடும் சிறை தண்டனை அடைந்தான். நான் சிறைச் சாலைக்கு உள்ளே சென்று 'அன்பு மகனே, உனக்கு ஏதாவது இதில் சம்பந்தம் இருக்கிறதா?' என்று கேட்டபொழுது, என்னை அவன் கண்ணீர் ஒழுகப் பார்த்துச் சொன்னான். 'உங்கள் மகனாகப் பிறந்ததற்காக இந்த தண்டனையே தவிர இதில் எனக்கு ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை'. அன்பு மகன் 7½ ஆண்டு தண்டிக்கப்பட்ட பொழுது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பண்புடன் அவனை விடுதலை செய்தார். எதைச் செய்தார்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்வது, எதைச் சொல்கிறார்களோ அதில் உண்மையை ஒப்புக் கொள்வது தான் முறை. ஆளுகிறவர்கள் நிரந்தர மல்ல. என்னை மன்னிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய ஆட்சி கலையாமல் காப்பாற்றிக் கொள்வது அவர்களுடைய பொறுப்பு. எதை எதிர்க்க வேண்டுமோ அதை எதிர்த்துச் சொல்லவேண்டியது எதிர்க்கட்சியின் பொறுப்பு. இருசாரார்களுக்கும் இலக்கணம் இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவு கூறுகிறேன். நியாயமாக வாதம் செய்யவேண்டிய நேரத்தில் வாதிட வேண்டியதுதான், ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், பத்திரிகை

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

இருக்கிறது, உறுப்பினர் இப்படிச் சொன்னார், அமைச்சர் அதற்குப் பதில் சொன்னார் என்று பத்திரிகையிலே வருமே என்பதற்காக மாத்திரம் பேசுவது நல்லது அல்ல. எதை ஏற்றுக்கொள்வது, எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்வது என்று சிந்திக்க வேண்டும். குறை சொன்னால், மனப்பூர்வமாக அம்மாதிரியான குறை இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அதைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டும் என்பது அமைச்சர் அவையை சார்ந்திருக்கும் கடமை.

நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எதை சக நண்பர் ஒருவர் நான் பேசுவதற்கு எழுந்து நிற்பதற்கு முன்பு என்னிடம் பேசினார்கள். 'பாசானுமன்றத்தில் உறுப்பினர்களுக்கு இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய பாஸ் தரப்படுகிறது, இங்கே எங்களுக்கு ஒரு டவுன் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்குக்கூட பாஸ் இருக்கவில்லை, தயவு செய்து உங்கள் பேச்சில் இதைப்பற்றி குறிப்பிடுங்கள்' என்று சொன்னார். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்காவது, தமிழ் நாட்டு அளவிலாவது, உறுப்பினர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யக்கூடிய ஒரு குழுவிலேயே சர்க்கார் உண்டாக்கித் தரவேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அதைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கவில்லை. அதை அமைச்சர்களாகிய நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்து, தீர்ப்பு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொருவர் பேசும்போழுது சொன்னார், நாங்கள் ஏழைகள் என்று சொன்னார். வால்தவம் தான். இப்போழுது பணக்காரர்களுக்கு இங்கே என்ன வேலை? பணக்காரர்கள் வந்த காலம் ஒன்று இருந்தது உங்களில் பலருக்குத் தெரியாது. பொப்பிணி, பனகல், தியாகராய செட்டி, கே. வி. ரெட்டி, என். ஆர். ஸ்வாமியப்பா, செளந்தரபாண்டியன், கன்னீர் செல்வம் போன்ற பெரிய அரசியல் நோக்கம் உடையவர்கள் காலத்தில், அவர்களைச் சுற்றியிருந்தவர்கள் பணக்காரர்களாகவும், சந்தர்ப்ப வாதிகளாகவும் இருந்தது உண்டு. அவர்கள் அத்தகைய நோத்தில் அமைத்த அரசு தான், உண்டாக்கிய உணர்ச்சிதான், அவர்கள் எற்படுத்திய பண்பாடு தான், தமிழ் உணர்ச்சி தான் இப்போழுது நம்முடைய கலைஞர் ஆட்சியிலே பிரதிபலிக்கிறது என்று பெருமைப்படுகிறேன். இன்று இருப்பது போல் தமிழர் என்று சொல்லப்பட முடியாத காலத்தில், தமிழன் நெறி பேசப்பட முடியாத காலத்தில், தமிழன் மரியாதை இழந்து இருந்த காலத்தில், தமிழனுடைய நலனுக்காக சர்க்கார் வராத காலத்தில், சர்க்கார் நடத்தி, தமிழன் மானம், தமிழன் ஒழுக்கம், மரியாதை நெஞ்சில் ஏறியிருக்கிறது. தமிழன் நெஞ்சில் உண்டாகிய அப்படிப்பட்ட நிலைமை இங்கே மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வழியில் அரசை நடத்திச் செல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பண்பை காப்பாற்றிச் செல்லுங்கள், பண்பு வழியில் இருந்து மக்களுடைய எண்ணத்தை, அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை, அவர்கள் கொண்டிருக்கிற ஆசையை, பாசத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று மிக அன்போடு உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள். நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், உண்மை எதுவோ அதன் பக்கம் இருப்போம். எவரோ என்றைக்கோ எழுதிவைத்துப் போயிருக்கிறார் :

[திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

காட்டிலும், மேட்டிலும் துணிவு
நாட்டிலும், பள்ளத்திலும் துணிவு
அலைமோதி நதியிலும் துணிவு
ஆழ்கடல் நடுவிலும் துணிவு
துணிவார்க்கு வாரியிலும் முழங்காலே
துணிபவரை எதிர்ப்பவர் விழுவார்
துணிந்த நெஞ்சுக்கு உண்டோ இருளு
துணிவு, துணிவு, என்றும் துணிவே

அதுபோல் பொது நியதியை நாம் பின்பற்றி அந்த வழியில் நாம் செல்வோம். அமைதியான முறையில் பேசவேண்டும். அப்பொழுது அமைதியான பதில் கிடைக்கும். முழு மனதோடு நான் கவர்னர் பேருரையை வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, உங்களிடம் விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் பேரிலும், நன்றித் தீர்மானத்தின் பேரிலும், இதற்காகக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தங்கள் பேரிலும், எங்கள் கட்சியின் கருத்துக்களை சபையின் முன்னால் வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எங்கள் கட்சியின் கருத்துக்களை, திருத்த ரூபமாகக் கொடுத்திருப்பதை பின்னால் விளக்கிச் சொல்லுகிறேன். அதற்கிடையில், இங்கே நடந்த விவாதத்தில் எழுப்பப்பட்ட இரண்டு மூன்று விஷயங்களைப் பற்றி முதலிலே சொல்ல வேண்டியது அவசியம். முதன் முதலிலே, சில அருமைத் தலைவர்களைப் பற்றி பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், குறிப்பிட்டிருக்கிற தலைவர்களைப் பற்றி, அவர்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தரக் குறைவாகப் பேசக்கூடிய முறை இருக்கக் கூடாது என்பது எங்கள் கருத்து. உதாரணமாக, ம.பொ.சி. அவர்கள், பெரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்கள், இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள், காமராஜ் அவர்கள், ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் போன்ற தலைவர்கள் தமிழகத்தில், பல ஆண்டு காலம், தாங்கள் நடத்திய இயக்கத்தின் காரணமாக, தங்கள் தியாகத்தின் காரணமாக செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறவர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தலைவர்களுடைய கொள்கைகளைப் பற்றி விமரிசிக்கலாம், ஆனால் அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில், ரூந்தகம் விளைவிக்கும் அளவில் இங்கே பேசப்படுவது, நம் சபையின் கவுரவத்திற்குக் குறைவானது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, விவாதத்தில் மாணாதுரைத் தொகுதியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு சர்வதேசக் கட்சி, அது கிழக்கு இராமநாதபுரத்தை மறந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டது, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த, கட்சியின் சார்பில் பேசிய திரு. சுப்பு அவர்கள் மேற்கு இராமநாதபுரத்தில் சில காரியங்கள் செய்யப் படவில்லை, கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் இரண்டொரு காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்பதால், அதை வைத்துக் கொண்டு இந்த உறுப்பினர் குறிப்பிடுவது பொருத்தமில்லை என்பதைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கடந்த பத்தாண்டுக் காலமாக நான் சார்ந்திருக்கும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை பின்தங்கிய பகுதியாக மாற்றவேண்டும் என்று, ஒரு முறையல்ல பல முறைகள் நடவடிக்கை எடுத்து, போராட்டம் நடத்தி, சிறை சென்றிருக்கிறார்கள்;

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கோஷாப் பெண்களும் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான இயக்கத்தை, அப்பகுதியை பின்தங்கிய பகுதியாக்கக் கூட வேண்டும் என்று, எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் போராட்டம் நடத்தியது - மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியும்.

அது மட்டுமல்ல, இந்தத் தேர்தலில், எப்படி பின்தங்கிய பகுதியாகிய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை முன்னேற் செய்வது என்பதிலேயே கருத்தாக கூட்டணிக் கட்சிகள் உழைத்தார்கள் என்பதும் தெரியும். அவர்களுடைய தொகுதியில், சமீபத்தில் அவர்களே, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்களின் சிறப்பான பணி இல்லாமல் போனால் வெற்றி வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது என்று பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவதாக, காலையில் நடந்த பிரச்சினைக்குப் போக விரும்பவில்லை— இந்திய அரசியல் சட்டத்திலேயே ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. 263-வது பிரிவு. அந்த 263-வது பிரிவின் படி, பிரசிடெண்ட் அவர்கள் ஒரு 'இன்டர்-ஸ்டேட்' கவுன்சில் ஒன்றை அமைக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இடையே உள்ள விவகாரங்கள் பற்றியும், மாநிலங்களுக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்பட்டாலும், அவற்றைத் தீர்த்துவைக்க ஒரு நிர்ந்தர கவுன்சில் அமைக்கலாம் என்று அரசியல் சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இதுவரையிலும் அமைக்கப் படாதது வருந்தத் தக்கது. அந்த முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்று எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் தெளிவாகச் சொல்லியபடி, அம்மாதிரி அமைப்பு இருந்தால், ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இடையே உள்ள சர்ச்சைகளைத் தீர்க்க, பொதுப் பத்திரிகைகளில் வந்து, இரு மாநிலங்களிடையே மனக்கசப்பு உண்டாகாமல், இருவரும் என்ன நிலையை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று மக்களுக்குத் தெரிய வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்த விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டு, நம்முடைய கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு வருகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் சொல்லும்போது, மூடிக்கிடந்த சில ஆலைகள் திறக்கப் படுவதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்தான் ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் பற்றி, அதில் 1,600 தொழிலாளிகள் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், அரசு உதவி கொடுத்து திறக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால், இப்பொழுது அதைப் பார்த்தால், 1,600 பேர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களா? 1,600 பேர்கள் வேலை செய்யக் கூடிய ஏற்பாடுகள் நடந்திருக்கின்றனவா? இதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதிலே இன்றைக்கும் கூட நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் பற்றிச் சிந்திப்பது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். அதே மாதிரி டெக்ஸ்டைல் திறக்கப் பட்டிருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள கம்போடியா, ரங்கவிலாஸ் போன்ற நான்கு ஆலைகள் திறக்கப் பட்டு, அந்த மில்களில் எம்மாதிரி முறையில் நடந்தது என்பதைப் பற்றி வரவுசெலவு கணக்குகள் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இறுதியில் லாபம் எவ்வளவு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். லாபம் கிடைத்தும் ரங்கவிலாஸ், கம்போடியா மில்கள் மூடப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? முதலாளிகள் நிர்வாகத் திறன் குறைவா? பணத்தை ஒதுக்கிய வகையில் தான் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த டைரக்டர் போர்டு ரிபோர்ட்டில் அரசாங்கத்திற்குப்

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பாராட்டுத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அம்மாதிரி லாபம் கிடைக்கும் அளவில் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்ல வழிவகை செய்த தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை காணும். இனி டைரக்டர்கள் ரிப்போர்ட்டில், இனி மேலாவது வரக்கூடிய காலத்தில், அதிகமாகப் பங்கு கொள்ளும் தொழிலாளர்கள் பற்றி சில வார்த்தைகள் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், தமிழ்நாடு ரிலீப் அண்டர்டேக்கிங்ஸ் ஆக்ட், 1969 சட்டம் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருப்பதை யாருமே விரும்பவில்லை. பல மாநிலங்களில் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று முயற்சிகள் செய்தார்கள். மக்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பலவிதமான ஒப்பந்தங்கள் அமுல்படுத்தப் பட்டுவருகின்றன.

I submit that, that legislation must be removed from the statute book.

அப்படியிருந்தால் தமிழக அரசுக்கும் கவராவம் ஏற்படும் என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இந்த இடத்தில் இன்னொன்றும் சொல்ல வேண்டும். இம்மாதிரி ஏற்கனவே சில மில்கன் திறக்கப் பட்டிருந்தாலும், கோவை மாவட்டத்தில் பல மில்கன் திறக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் ஸ்பின்னிங் அன்ட் வீலிங் மில். இது ஏற்கனவே திறக்கப்பட்டது 9-12-1970-ல், இன்றைக்கு 4-1-1971 முதல் பரிபூரணமாக மூடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 2,700 பேர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரிதான், முருகன் மில்ஸ். 1-6-1968-ல் மூடப்பட்டது. 1,500 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஐ.டி.ஆர். சட்டத்தின் படி எடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள். தமிழக அரசு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி, பங்கஜா மில், ராதிகா மில், காளிச்வரா மில், சோமசுந்தரம் மில், ராஜா மில், தெற்கே இருக்கும் பலாரம் வர்மா மில், இன்னும் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளிகள் வேலையின்றி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னொன்று, மெட்டால் ஷீட் க்ளாஸ் ஒர்க்ஸ் மூடப்பட்டு, அதற்குப் பின்னால், திறக்கப்பட்டது. திறந்தபோது, அரசு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே 600 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கு நிலைமை மோசமாகத்தான் இருக்கிறது.

இன்னொன்று, அரசின் பெருமுயற்சியால் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் திறக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 22-ம் தேதி என்று நினைக்கிறேன். திறந்த பிறகு 2,600 தொழிலாளர்களில் எத்தனை பேரை வேலைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குறை சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மூன்று மோட்டார் தொழிற்சாலைகளில் ஒன்று தமிழகத்தில் இருப்பது. அந்தத் தொழிற்சாலை சிறிய கார்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கக் கூடிய நிர்வாகி, முதலாளி ஒரு இடைஞ்சலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற அளவுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலே மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இன்னும் தீவிரமாக முயற்சி செய்து அந்தத் தொழில் ஒழுங்காக நடக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் கம்பெனி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்று முன்தினம் கூட நிர்வாகத்தினரை அழைத்து,

ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம் 299

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

‘ஆக்ரிமென்ட்’ படி நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னதில், ஏறத்தாழ 250 பேர்களை வேலைக்கு வைத்திருக்கிறார்களென்றும், இன்னும் ஒரு வாரத்தில் தொடர்ந்து மற்றவர்களையும் வேலையில் வைக்க இருக்கிறார்களென்றும் கூறினார்கள். மொத்தத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை—திராந்தரமானவர்கள் 1,200; தற்காலிகமானவர்கள் 500; ஆக மொத்தம் 1,700 பேர்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒரு வருஷ காலமாக வேலை இல்லாதிருந்த அந்தத் தொழிலாளர்கள் சிக்கிரமாக வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்ததற்காக நன்றியுடையவகை இருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையை மூடவார்களானால் அதைத் திறக்கும்போது வேறு ஒரு பெயரில் திறக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தடுக்கும் அளவுக்கு சட்டத்தை மாற்ற முடியும். ‘சவுத் இந்தியா ஆட்டோமோபைல் கார்ப்பரேஷன்’ முடியுதை, ‘பெட்ரோ காரேஜ் ஓர்க்ஸ்’ என்று திறந்திருக்கிறார்கள். சவுத் ஈஸ்டர்ன் மோட்டார் என்று இருந்ததை ஹைவேஸ் டாக் செர்வீஸ் என்று திறந்திருக்கிறார்கள். ரங்க விலாஸ் முடியுதை நியோ ரங்க விலாஸ் என்று திறந்திருக்கிறார்கள். எம்.பி.டி. முடியுதை இப்போது காரவல் கூட்ஸ் சர்வீஸ் என்று திறந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சிறு முதலாளிகளும், பிரமுகர்களும் கையாளும் இந்த முறையைத் தடுக்க சட்டத்தில் சரியான திருத்தங்களைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும். (குறுக்கீடு) இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்டீஸ் ஆக்ட் டெல்லியில் இருக்கிறது என்றாலும் இங்கேயும் திருத்த அதிகாரம் இருக்கிறது.

We have to get concurrence from the centre.

நம்முடைய தமிழக அரசும் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

சம்பளக் கமிஷன் சம்பந்தமாக ஒருவார்த்தை. அதுபற்றிய என்னுடைய திருத்தத்தில் ‘நீட் பேஸ்டு மினிமம் வேஜ்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறைந்தபட்ச சம்பளம்—நமக்குத் தேவை எவ்வளவோ அதிகமாக இருக்கலாம். குறைந்தபட்ச தேவையை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிச்சயிக்கும் போது முதலாளிகள் சார்பிலும், தொழிலாளர்கள் சார்பிலும், மத்திய அரசு, மாநில அரசு சார்பிலும் ஏற்றுக் கொண்ட ‘நார்ம்ஸ்’ இருக்கிறது. அந்தக் கணக்குப்படி இன்றைக்கு 250 ரூபாயாவது குறைந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 250 ரூபாய் சம்பளம் பல தொழில்களில் கிடைக்கிறது. உருக்குத் தொழிலிலே கிடைக்கிறது. எஞ்சினியரிங் பஞ்சாலைத் தொழில்களிலே ஓரளவு கிடைக்கிறது. எல்.ஐ.சி-ல் கிடைக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சில பகுதிகளில் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாங்குகளில் பணியாற்றுவவர் களுக்கு இதற்கு டபிள் ஆகக் கிடைக்கிறது. இந்த அளவு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு முடிவெடுத்தாலும் சரி.

இன்றைக்கு மற்றொரு வேடிக்கையான நிலை தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறது. தொழிலாளிக்கு சம்பளம் 40 ரூபாயாக இருக்கும். சாதாரண மாக பேசிக் எர்னிங் அதிகமாக இருக்க வேண்டும், சப்ளிமெண்டரி எர்னிங்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொஞ்சமாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் முறை. தற்போது பஞ்சப்படி கொடுப்பதற்கு 1960-ம் ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை 1936-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டு புள்ளிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1963-64-ம் புள்ளிகளில் மோசடி ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சகல மத்திய தொழிற்சங்கங்களும் தெரிவித்தன. கோடிக்கணக்கான ரூபாயை பஞ்சாலை முதலாளிகள் மகாராஷ்டிராவில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; குஜராத்லில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தமிழகத்திலும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்து கொண்டிருக்கிறது. முதல்வர் அவர்களே கூட, ஓரளவு நமது தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று சொன்னதாக ரூபகம். அந்த முறையில் பாக்கி இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு 50 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் பத்து வருஷத்திற்கு 500 ரூபாய் கிடைக்கும் எதிர்பாராத நிலையில் அந்தத் தொகையைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்தால் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டால் அந்த நேரத்தில் போலீசார் தலையிடக்கூடாது என்பது எங்களுடைய நீண்ட நாள் கோரிக்கை. இன்றைக்கும் பார்க்கிறோம், தகராறுகள் ஏற்படும்போது போலீசார் தலையிடும் நிலை இருக்கிறது. போலீசார் தலையிடலாம் என்று சொல்லி தமிழகத்தில் தீர்ப்பே வந்த துர்பாக்கியமான நிலை இருக்கிறது. செல்பார்க் கேசில் தொழிலாளர்கள் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது அவர்களை உடனடியாக வெளியேற்றலாம் என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வெளியில் வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும் சரி, உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தாலும் சரி, போலீசாரை அனுப்பாமல் தடை போடுவதற்கு அரசாங்கத் திற்கே அதிகாரம் உண்டு. இரண்டு தினம் உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம் முன்னரவது தினம் பேச்சுவார்த்தை நடந்து பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலை ஏற்படுமானால் காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்யமுடியும். போலீசார் தலையிடு இருக்கக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தகராறுகள் ஏற்பட்டு பிறகு ஏதாவது ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால் அந்த ஒப்பந்தத்தின் கடைசி ஷரத்தாக ஒன்றைச் சேர்த்து விடுவது உண்டு.

‘No action of any sort would be taken against any worker for taking part in the strike in any form.’

அதாவது போராட்டத்தில் தலையிட்ட தொழிலாளர்கள் எந்த முறையில் தலையிட்டிருந்தாலும் அவர்கள் மேல் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட மாட்டாது என்று சேர்ப்பது உண்டு. போராட்டம் நடந்து முடிந்து பிறகு இன்னு் முதலாளியை ஏசிஞர் அல்லது காரை மறித்தார் என்று கேஸ் போடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி கேஸ்கள் ஆடமாடிக்காக வாபஸ் வாங்கப்பட வேண்டும். ஸ்டான்டர்டு மோட்டார்ஸ் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கும் 42 தொழிலாளர்கள் மேல் கேஸ் நடக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையும் இல்லாத நிலையில் வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

1971 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : ஸ்டான்டர்டு மோட்டார் கம்பெனித் தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெற முதலமைச்சர் அவர்களுடன் கலந்து பேசி, நேற்றைய முன்தினம் போலீஸ் அதிகாரிக்கும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்னொன்று மே தின விடுமுறையைப் பற்றியது. சட்ட விஷயத்தை அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. நம்முடைய அரசு மே தினத்தை விடுமுறையாக ஆக்கினார்கள். நேஷனல் பெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் அமெண்ட்மெண்ட் ஆக்ட் கொண்டு வந்து ஏற்கனவே 3 தினங்கள் ஸ்டாச்சுடரி ஹாலிடேஸ் ஆக இருந்தது, 5 தினங்கள் பெஸ்டிவல் உறாலிடேஸ் ஆக இருந்தது. அந்த மூன்று தினங்களை ஏற்கனவே நான்காக ஆக்கிவிட்டார்கள். இ.ஐ.டி. பாரி, ராணிப்பேட்டையில் ஏற்கனவே 9 நாட்கள் அனுபவித்து வந்தார்கள். மே தினம் அல்லாது 9 தினங்கள் விடுமுறை கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அங்கே, சட்டம் வந்த பிறகும் அந்த ஒன்பதுக்குள்ளேயே மே தினத்தையும் வைத்தார்கள். அது பெரிய பிரச்சினையாக தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போய்வரும் நிலை இருக்கிறது. நம்முடைய தயிர்நாடு அரசு 'இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் அண்டு நேஷனல் பெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் அமெண்ட்மெண்ட் ஆக்டிலே மூன்றாவது ஷரத்தையும், 11வது ஷரத்தையும் திருத்தி விட்டால் போதும். ஏற்கனவே அனுபவித்து வந்த விடுமுறை நாட்களுக்குள்ளேயே மே தின விடுமுறை நாடையும் சில முதலாளிகள் சேர்த்து விடுகிறார்கள் என்பதற்குத்தான் இந்த உதாரணத்தைச் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பற்றி அதிகமாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாக பொதுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், பல கருத்து அரசுக்குள் நடந்தன. அங்கெல்லாம் எங்களுடைய ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பங்கேற்றுக்கொண்டார்கள். பொதுத் துறை இந்த நாட்டிலே வளர வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் சில கட்சிகள் கட்டுப்பாடாக பொதுத் துறை கூடாது என்று பேசி வருகின்றன. பொதுத் துறையைப் பொதுக்காக வேண்டிய பொறுப்பு தொழிலாளிகளைச் சேர்ந்தது. தொழிலாளர்கள் தான் ஸ்தாபகர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் சென்னை நகரத்தில், 'It needs very much to be desired' அது பொதுமான அளவுக்கு ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது.

அடுத்து, நிர்வாகத்தைப்பற்றி நல்ல முறையில் நடக்க ஆலோசனைக் கமிஷன் ஒன்றை அமைச்சர் அவர்கள் போட வேண்டும். இப்போது அமைச்சராக வந்திருக்கிறவர் தொழிற்சங்கத்தில் அதிக பரிச்சயம் உடையவராக இருக்கிறார். ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் திறம்பட நடக்கிறது, நன்றாக நடக்கிறது. மக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல உறவு இருக்கிறது. லாபகரமாக நடக்கிறது. லாபகரமாக நடந்தாலும், அப்படி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் தலைவர் ஒருவர் சொன்னார். public sector is better than a superior private sector பிறைவேட் செக்டர், பப்ளிக் செக்டர் இவற்றிற்கிடையில் போட்டி மனப்பான்மை ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பொதுத்துறை பூர்ணமாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு அவசியம். அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்போது நாங்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

அடுத்தபடியாக, ஸ்டேட் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ம் கமிஷன் அறிக்கை வருகிறது. வாலிபர்களுக்கெல்லாம் வசதியும் வாய்ப்பும் கொடுக்கவேண்டும். வாலிபர்கள் மேல்பதவிகளுக்கு வரவேண்டும். ரிடையர்மென்ட் ஆனவர்களுக்குத் தொடர்ந்து எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். எக்ஸ்டன்ஷன் கிடைத்தவர்கள், எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுத்தவர்களுக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொள்வார்கள். இதைச் சொல்லும்போது, நான் எதையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு சொல்லவில்லை. கல்வி இலாகாவாக, மருத்துவ இலாகாவாக இருக்கலாம். பொதுவாக அரசினுடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்டு, ரிடையர் வயது ஆனவர்களை ரிடையர் ஆக்குங்கள். பிறகு வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கலாம். இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழு கூட இதுகுறித்து ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறது. அதை விரைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காபி போர்டில் அக்டோபர் 1968-ல் ஒரு ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. 80 பேர் டிஸ்பீஸ் செய்யப்பட்டார்கள், அதில் 22 பேர் டெய்லிங் செக்ஷனில் வேலையில் ஈடுபட்டவர்கள். டெப்போவில் எஸ்.எஸ்.எஸ்.சி. படித்தவர்கள் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார்கள். 8 பேரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். 4 பேர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டார்கள். இவ்வளவு நாட்களாகியும், அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளி ஏதாவது வேலை நிறுத்தமோ, சட்டபூர்வமான காரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அவர்களைக் கைது செய்தால், அப்படி கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்குச் சரியான வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களைத் தனிப்பகுதியாக வைத்து மற்றவர்களோடு சேர்க்காமல் வைத்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எலெக்ட்ரிசிடி போர்டைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் தொழிலாளிகள் எந்த முறையில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். எம்ப்ளாயிஸ் பிராவிடென்ட் பண்ட் அடிப்படையில் 1969 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் அவர்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். 30 ஆயிரம் பேருக்கு இன்றைக்கு வசதி கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் குவாலிபிகேஷன் உடைய 20 ஆயிரம் பேருக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஐதன் மாதம் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை இன்னும் அமலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அதை அமலாக்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

ஓர் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். சவுத் மெட்ரூஸ் எலெக்ட்ரிக்கிடி சப்ளை கார்ப்பொரேஷன், சேஷசாயி கார்ப்பொரேஷன், கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிக்கிடி சப்ளை கார்ப்பொரேஷன், சேலம்-ஈரோடு சப்ளை கார்ப்பொரேஷன், திருநெல்வேலி எலெக்ட்ரிக்கிடி சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் எல்லாம் இன்னும் அரசாங்கத்தினால் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று கூறப்பட்டது. இந்தக் கம்பெனிகளையெல்லாம் பொதுத் துறைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் முனிசிபல் பகுதிகளில் சப்ளை செய்யக் கூடிய மின்சாரப் பணியாளர்கள் சம்பளத்திற்காக ஒரு தனிக் கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படி முடிவு செய்யும், எப்போது முடிவு எடுக்கும் என்பது தெரியவில்லை. அதை விரைவில் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்து நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு சட்டம் வருகிறபோது நாம் திட்டத்தைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தீர்ப்புகள் வந்ததற்குப் பிறகு அமலாக்கப்படாமல் இருக்குமானால் அது பலருக்கு சந்தேகத்தை அளிக்கிறது. ரோமிங்டன் போன்ற கம்பெனிகள் தீர்ப்பு வந்தும் அதை அமல்படுத்தாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இன்னொன்று. கிராஜுடி பில் கோள அரசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரை நாள் சம்பளத்தை கிராஜுடியாக கொடுப்போம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இறுதியாக ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. உறுப்பினர்களுடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவது என்கிற விஷயம். இப்போதே சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தினால் மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணம் ஏற்படும். சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக உறுப்பினர்களுக்கு இன்னும் வசதிகளை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கலாம். பஸ்களில் பாஸ் கொடுக்கலாம். உள்ளூர் பஸ்களிலும், வெளியூர் பஸ்களிலும் பாஸ் கொடுக்கும்படியாக வழி செய்யலாம். வேறு சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். இங்கே சென்னையிலே இருப்பவர்களுக்கும், வெளியூர்களில் இருப்பவர்களுக்கும் டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கலாம். பாராளுமன்றத்தில் அங்கத்தினருக்கு டெலிபோன் வசதி செய்துகொடுக்கப்படுகிறது. சென்னையிலும் தொகுதியிலும் டெலிபோன்களை அமைத்துக்கொடுக்கலாம். இப்போது திடீர் என்று சம்பளத்தை உயர்த்துவது தவறான கருத்தை உண்டாக்கும். (ஒரு குரல்: விலைவாசி ஏறியிருக்கிறதே?) விலைவாசி ஏறியிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் நாம் மக்கள் மத்தியில் போகவேண்டும் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். 250 ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு பொதுவாக கேட்கிறோம். நீங்கள் 2,500 ரூபாய் கொடுத்தால் அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டதால் நல்லபெயர் கிடைத்தது. ஆகவே, உடனடியாக சம்பளத்தை உயர்த்தாமல் சில வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வசதிகளையெல்லாம் அளித்தால், அது 250 ரூபாய் மட்டுமல்ல, 500 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகலாம். இதில் எது வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பது நல்லது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இதை உங்களுக்கே விட்டுவிடுகிறேன். (சிரிப்பு).

கடைசியாக ஒரு பத்தாண்டுக் காலத் திட்டம் சொல்லப்பட்டது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த அரசு அல்லது கூட்டணி இன்னும் பத்தாண்டுக் காலம் இருக்கும், ஆகவே பத்தாண்டுக் கால திட்டம் என்று போட்டு, சகல காரியங்களிலும் தீர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது, எந்தெந்த இலாகாவிலே சீர்திருத்தத்தைச் செய்வது, மக்கள் பிரச்சினைகளில் எப்படி கவனம் செலுத்துவது என்பதுபோன்ற அஸ்திவாரத்தில் எல்லாம் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும். ஜூன் மாதம் சமர்ப்பிக்கப்படும் பட்ஜெட்டின்போது இதைக் கொள்கையளவில் பத்தாண்டுக் காலத் திட்டம் போட்டு, தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1971 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றிகூற முன்மொழியப் பட்ட தீர்மானத்திற்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து அதற்கான கருத்துக்களை இங்கே சொல்வதற்கு முற்படுகிறேன்.

அதற்கு முன்பாக ஒரு சந்தேகம் இங்கே விளக்கப்பட்டதற்கு விளக்கம் அளிப்பது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இயங்குகின்ற மவர்கள் என்ன முறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்று முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் தலைவர் ஒரு இலக்கணத்தை வகுத்தார்கள். இந்த இலக்கணம் மேல்நாட்டில் எந்த முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மேல் பார்லிமெண்டரி ப்ராசீடிஸில் His Majesty's opposition என்பதாக மேல்நாட்டில் இருப்பதாகவும் இந்தச் சொற்றொடரை 'John Hobhouse' என்பவர் கண்டுபிடித்ததாகவும் அதில் நான் பார்த்தேன். அதுமட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சியில் இயங்குகின்றவர்கள் பொறுப்போடும், கடமையுணர்ச்சியோடும் செயலாற்றுவதற்குக் கடமைப் பட்டவர்கள். குறிப்பாக ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுடைய நிர்வாகத் தைப்பற்றியும் இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளைச் சுட்டி நிர்வாகம் நல்ல முறையில் செயல்பட உபயோகமான முறையில் இந்த மன்றத்தில் கூறி நல்லாட்சியை ஏற்படுத்துவதில் முனைந்திருக்கவேண்டுமென்பது என் கருத்து.

இந்த நேரத்திலே பெரிய மேதையாக இருந்த வின்சென்ட் சர்ச்சில் எதிர்க்கட்சியைப் பற்றி கூறின கூற்றை இந்த மன்றத்தில் தங்கள் அனுமதியின் பேரில் எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

'The role of the opposition is to oppose and not to support. When called upon to support Government, support with a kick but never with a caress'. என்பதாக அந்தப் பேரறிஞர் வின்சென்ட் சர்ச்சில் கூறியிருக்கிறார். அப்படி எங்கள் கட்சி இயங்குவதற்கு வலிவு இருக்கிறதா, ஆற்றல் இருக்கிறதால், திறமை இருக்கிறதா என்பது தமிழகமும், இந்த மன்றமும் முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம்.

நாங்கள் எல்லாம் செல்வச் சீமான்கள் அல்ல. ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் எங்களை ஆட்கள் அரசர்கள் என்றோ, பணக்காரர்களுக்குக் கூட்டாக இருக்கிறவர்கள் என்றோ சித்தரிப்பது எங்களைப்பற்றி பிற்போக்குக் கட்சியினர் என்று கூறுவது—இதற்கெல்லாம் நாங்கள் இப்போது இந்த மன்றத்தில் பதில் கூறத் தேவையில்லை என்று கூறிவிடுகிறேன்.

அடுத்து, நான் என் கடமைக்குச் செல்கிறேன். நாட்டில் நடந்த தேர்தலைப்பற்றி பலவிதமான கருத்துக்கள் எடுத்துவைக்கப்பட்டன. அதுவும் குறிப்பாக நாகர்கோயில் பாராளுமன்றத் தேர்தலைப்பற்றி எங்கள் போன்றவர்கள் மனது புண்பட ஒரு சமூகத்தையே வேதனைப்படுத்தும் முறையில் சில கூற்றுகள் சொன்னார்கள். அதைக்கண்டு நாங்கள் வருந்துகிறோம். நாகர்கோயில் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் எங்கள் உயர் தலைவர் திரு. காமராஜ் போட்டியிட்டு வென்றார். 'இது நாடாளு மன்றத் தேர்தல் இல்லை—'நாட்டான் தேர்தல்' என்று கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். கடந்த தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக வேட்பாளராக பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் போட்டி.

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

யிட்டவர் திரு. எம். வி. பாலன் அவர்கள். அவர் அந்த நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்தான். தீவிர கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பாக தேர்தலுக்கு சேர்ந்தவர்தான். எந்த அரசியல் கட்சியும் வேறு எந்த ஒரு வகுப் பிறுத்தப்பட்டிருந்த வேட்பாளர் திரு. சாமுவேல் அந்த நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தான். எந்த அரசியல் கட்சியும் வேறு எந்த ஒரு வகுப் பாராளுமன்ற இடைத்தேர்தலுக்கு சுதந்திராக்கட்சியின் சார்பில் நிறுத்தப் பட்ட திரு. மத்யாஸ் அவர்களும் இந்த நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்தான் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி இருக்க ஒரு சமுதாயத்தைக் குறைத்துப்பேசுவது ஒருவேளை ஒருசிலருக்கு லாபமாக இருக்கலாம். அரசியல் லாபத்திற்காக இப்படி எந்த ஒரு சமுதாயத்தையும் தாக்கிப்பேசுவது நியாயம் அல்ல, தர்மம் அல்ல, அறம் அல்ல.

ஒரு சாரார் இப்படி ஒருசில சமுதாயத்தை என்னமாகப் பேசவேண்டும் என்பதிலேயே முனைந்திருக்கிறார்கள். எந்த எந்த சமுதாயத்தைப்பற்றி என்று நான் வார்த்தைகளாலே இந்த மன்றத்தில் சித்தரிப்பது நியாயம் அல்ல. 1951-இல் இருந்து நாகர்கோயில் பாராளுமன்றத் தொகுதி காங்கிரஸ் கட்சியினிடத்திலேயேதான் இருந்து வருகிறது. 1957 வரை திரு. நேசமணி அவர்கள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். 1957-இல் இருந்து 1962 வரை திரு. தானுலிங்க நாடார் இருந்தார். அதற்கு அப்பாற்பட்டு திரு. நேசமணி அவர்களே மீண்டும் தேர்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அவர் மறைந்த பிறகு 69 இடைத் தேர்தலில் எங்கள் உயர் தலைவர் திரு. காமராஜ் தேர்தெடுக்கப்பட் டார்கள். நான் எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால் அவையின் காலத்தை வினாடிப்பதற்கல்ல. இந்த மாதிரியான நிலையில் எந்த ஒரு சமுதாயமும் புண்படக்கூடிய வகையில் ஆளும் கட்சியினர் சொல்வது அதிகமான பலனைத் தராது என்று சொல்வதற்காக மட்டும்தான்.

நமது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் அரும்பெரும் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நல்லதொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்தியா முழுமையிலும் பெரும் பெருமையும், புகழும் பெற்ற பல தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜ், திரு. இராஜாஜி, திரு. ஆச்சாரியார் கிருபாளானி போன்ற தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி எல்லாம் என்னமாகப் பேசுவது ஏதோ சொல்வார்களே—அவலை நினைத்துக்கொண்டு உலை இடிப்பது போல என்பதாக—அதுபோன்றதுதான் என்று கூறிவிடுகிறேன்.

அடுத்ததாக, என்னுடைய கடமையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையில் பல அம்சங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. கவர்னர் பெருமான் உரையை—அரசாங்கத்தின் பாலிஸி ஸ்டேட்மெண்டு என்று சொல்லுவார்கள். மேல்நாட்டில்—அதுவும் இங்கிலாந்தில் அதை கிங்ஸ் ஸ்பீச்—க்வின்ஸ் ஸ்பீச் என்று சொல்லி வருகின்ற நிதி ஆண்டில் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைக் கோடிட்டுக்காட்டும் உரையாகக் கொள்வார்கள். அந்த மரபை ஒட்டி இந்த மன்றத்திலே கவர்னர்பெருமான் ஆற்றிய உரையைப் பார்க்கிறபோது பல காரியங்ைச் சொல்லாது விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் உள்ள கைத்தறி நேசவாளர்களுடைய பிரச்சினையைப்பற்றி கவர்னர்பெருமான் உரையில் ஒன்றும் காணாதது கண்டு நாங்கள் எல்லாம் வருந்துகிறோம். இன்று

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

நாட்டில் இருக்கும் நெசவாளர்கள் படுகிற துன்பங்கள், துயரங்கள் எடுத்துச்சொல்லொணாதவை. இன்று நூல் விலை அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது. அதற்குக் காரணம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை—அதோடு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் அதில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க ரிபேட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும் பல சலுகைகளை அளித்து வந்தார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் நிரந்தரமாக அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க என்ன என்ன வழிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாக பல திட்டங்களை வெளியிலும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையை—ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை என்ற முறையில் அணுகி அவர்களுக்கு இருக்கிற கஷ்டங்களை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று நமது நூற்பாலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் பலவிதமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. மற்ற மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால் இங்கே காம்போசிட் மில்களே இல்லை. நெசவு மில்லும், நூற்பு மில்லும் இணைந்து காணப்படவில்லை. இந்தமாதிரியான அமைப்பை நம் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முனைந்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்பதை நாங்கள் அறிய முடியவில்லை. பல நூற்பாலைகள் மூடிக்கிடக்கின்றன. அவற்றைத் திறக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்தத் தொழிலுக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கிற முறையில்—அவர்களுக்கு அதிகச் சலுகை அளிக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமது தொழில்துறையில் பலவிதமான முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களது உரையில் கோடிட்டுக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பொதுவாக நான் முன்பே கூறினதுமாதிரி புதிதாகத் துவங்கப்படுகிற ஆலைகள் எல்லாம் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் செல்லாமல் பட்டினத்தை நோக்கியே சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்பதை உணரவேண்டும். இந்தமாதிரி புதிதாக துவங்கப் படுகிற ஆலைகள் பட்டினத்தை நோக்கி வராமல் மற்றப் பகுதிகளில் ஏற்படச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய தொழில் துறையில்—இன்றைக்கு மகாராஷ்டிரா, குஜராத், வங்காளம் போன்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது—இங்கே தொழில் அதிகமாக அமைவதற்கு ஏற்ற climate, சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டும்.

கவர்னர் பெருமான் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விலைவாசி ஏறிக் கொண்டேபோகிற தன்மையைப் பார்க்கின்றோம். விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டேபோகிற காரணத்தினால் கூலி உயர்வு கொடுத்தாக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆதலால், தொழிலில் முதல் முடக்கம் செய்வதற்கு பல கஷ்டங்கள்—சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப்பற்றி நமது அரசு

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

சிந்தித்து மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த என்ன என்ன அம்சங்களில் நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

எனவே, கன்ஸ்யூமர் குட்ஸ்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட்டுறவு மூலம் விநியோகம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய யோசனையை நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எப்படி உணவுப் பண்டங்களுக்கு விலை குறைந்து இருக்கிறதோ அதுபோன்று கன்ஸ்யூமர் குட்ஸ்க்கும் விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கைப் புள்ளிகளைப் பார்த்தால்—வில்லிங் இண்டக்ஸ்—உயர்ந்துகொண்டேதான் போகிறது. எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் விலை உயர்ந்து கொண்டேதான் போகிறது, ஒரு வேளை உணவுப் பண்டங்கள் நீங்கலாக, எனவே அப்படிப்பட்ட பண்டங்களின் விலைகளையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் உரையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தான் உலகமாதிக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லல் அது மிகையாகாது. எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சஞ்சுகளில், வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களில் எத்தனை பேர்கள் லைவ் ரிஜிஸ்டரிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறி, என்ன என்ன பரிகாரங்கள் அதற்குக் காணப்போகிறார்கள் என்பதை அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக கூற்றறிந்தவர்களிடையே, அதேமாதிரி டெக்னிக்கல், என்று சொல்லக்கூடியவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு மாநில மட்டத்திலாவது துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களின்மூலம் மக்களுக்கு அதிகமான வேலைவாய்ப்புக்கள் இல்லாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. புதிய தொழில் நிறுவனங்கள் ஏற்பட்டால் எல்லோரையுமே வேலையில் அமர்த்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்கள்மூலம்தான் எடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடவேண்டும். அப்படியானால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்ற பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் காணமுடியும்.

ஆசிரியர்களையும் எஞ்சினியர்களையும் அப்ரான்டிஸ் முறையிலே புகுத்துகின்ற முறையிலே திட்டங்கள்பற்றி கவர்னர் உரையிலே திட்டங்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். வேலையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் பல கஷ்டங்களும், துன்பங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றையும் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ரூரல் அன்-எம்ப்ளாய்மெண்ட்பற்றி, கிராமாந்திரங்களிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளானால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் அதற்காக ஒரு கிராஷ் ப்ரோக்ராம், சிறப்புத் திட்டம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சாலை யமைப்பு போன்றவைகளை மாவட்ட அளவிலே செய்வதற்குத் திட்டம் இருப்பதாகப் பத்திரிகையின் வாயிலாக நான் அறிந்தேன். எனவே அப்படிப்பட்ட முறையிலே ரூரல் அன்-எம்ப்ளாய்மெண்டைப் போக்குவதற்கு என்ன என்ன முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன என்கதைக் கூறவேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

உணவு அதிகமாகத்தான் உற்பத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிறது. பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக 67 லட்சம் டன் இலக்குக்கு ஆளாகிவிட்டோம். ஆதலால் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் தேவையில்லை என்ற கருத்து பொதுமக்களிடையே நிலவுகிறது. பிற மாநிலங்களில் ஒட்டியிருக்கின்ற டிஸ்ட்ரிக்களிலே பெல்ட் ஏரியாக்கள் என்ற தனித் தன்மையை நீக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களும் முழுமையான பலனை அடைவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே பலவிதமான நல்ல காரியங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி ஒரு கமிட்டி நியமனம் செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் அது சட்டத்திலே என்ன என்ன திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பதாகவும் அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. ஆர்பன் லான்ட் சீலிங் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் என்ன கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிய அறிவிப்பை கவர்னர் உரையிலே நாங்கள் எல்லாம் எதிர்பார்த்தோம். ஏனென்றால் தேர்தல் நடக்கின்ற நேரத்திலே முற்போக்குச் சட்டங்கள் அமுலாக்கப்படும் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். குறிப்பாக சமதர்மத்திலே அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்ற அவர்கள் தங்களுடைய கட்சி அதிலே தங்களுடைய நிலைமையை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே வேறு கருத்தையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். விசைத் தறிகளைப் புகுத்துவதில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் விளக்கவேண்டும். விசைத்தறியைப் புகுத்துகின்ற காரணத்தினால் பல பிரச்சனைகள் எழுந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

இந்த மன்றத்திலே முன்பு போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ நீக்கம் செய்யப் படப்போவதாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அபாலிஷன் ஆப் போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ என்ன ஆயிற்று என்பதைப்பற்றிக் கேட்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னும் பல காரியங்களை அவர்கள் செய்கின்ற நேரத்திலே ஆக்கப்பூர்வமான நடவடிக்கைகள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயே விசைத் தறியை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள், அது எனக்கு இன்றைக்கும் நினைவில் இருக்கிறது. பேச்சுத் துக்கத்திலே இந்த நாட்டிலே தூற்பாலைகளிலே இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்றால் காம்போஸிட் மில்ஸ் வேண்டுமென்று அவர்களே சொன்னார்கள். காம்போஸிட் மில்ஸ் என்றாலே ஆட்டோமேடிக்ஸ்காக அதிலே பவர்தூம்ஸ் வந்துவிடுகிறது. காம்போஸிட் மில்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்கிற அவர்களே இப்பொழுது விசைத் தறி வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். வெளியே மற்றவர்கள் அவர்கள் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படலாம். அரசியல் கட்சிப் பிரச்சனையாகக் கருதாமல் பொருளாதார நோக்கத்தோடு விசைத்தறி இந்த நாட்டிற்குத் தேவை என்று சொல்கிறார்களா? அவர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதை விளக்கவேண்டும்.

[1971 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : விசைத் தறி வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. விசைத்தறியைப் பழுத்துவதுபற்றி இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று கேட்டேன். காம்போஸிட் மில்ஸ் வேண்டுமென்று பல முறைகள் நான் இந்த மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் அந்தக் கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் போர்டு ஆப் ரெவினயூ அபாலிஷன் பற்றிச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதிலே அரசாங்கத்தினுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன என்பதை விளக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் ஒன்று நிறுவுவதற்குத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். என்ன என்ன காரியங்களை, என்ன வழிமுறைகளைப் பின்பற்றப் போகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இதிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இத்தமாதிரி ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் ஏற்படுத்தி—ஜினல் இம்பாலன்ஸ் ஏற்படுமென்று சொல்வார்கள். அப்படி ஏற்படாமல் பிற்பட்ட பகுதிகள் எவை என்று பார்த்து அந்தப் பகுதிகளுக்கு நன்மைகள் செய்யக்கூடிய அளவிலே புதியதாகத் துவங்கக்கூடிய தொழில் நிறுவனங்களை அங்கே நிறுவக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்களுடைய ஜில்லா விவசாய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. அங்கே தொழில்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவுக்கு ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஜில்லாவிலே பெரும் பான்மையானவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் என்று நினைக்காமல் எங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையைப் புறக்கணிக்காமல் நியாயமாக இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குப் பட்டால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்குடலோர சாலை அமைக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். பம்பாயிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் ரோடு அமைக்கவேண்டுமென்ற திட்டத்தில் கேரளா போன்ற அரசாங்கங்கள் முனைந்து இருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி ஜில்லா கேரளப் பகுதியை ஒட்டியதாக இருக்கிறது. அப்படித் தொட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால் மேற்குத் தொடர்ச்சி சாலையை உருவாக்குவதிலே நம்முடைய அரசாங்கமும் முனைந்து பணியாற்ற வேண்டும். பல பாலங்கள் இடையிலே கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பல ஆண்டுகாலமாக கடலோர மக்கள் இப்படிப்பட்ட சாலை யில்லாததால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய போக்குவரத்திற்காக இது இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் பாதுகாப்பிலும் இது முக்கியமான அம்சம் என்ற முறையிலே அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

ஐந்தாவது பைனான்ஸ் கமிஷன் அநீதி வழங்கிவிட்டது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலும் கவர்னர் நம்முடைய உரையிலும் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக சம்பளக் குழு நியமனம் செய்தது சற்றுக் காலத்தாழ்த்தி நடத்தி விட்டோமோ என்று ஐயப்படக்கூடிய நிலைமை

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஏப்ரல் 2]

இருக்கிறது. அதிலே கணிசமான பங்கினை மத்திய அரசாங்கம் தருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் என்ன முறையிலே உறவுகள் இருக்கவேண்டுமென்பதுபற்றி ஆராய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியானது நிறுவப்பட்டு இருக்கிறது.

சட்டத்தை எப்படித் திருத்த வேண்டுமென்பதைப்பற்றியெல்லாம் இன்று கூறக் கூடிய சந்தர்ப்பம் நமக்கு இல்லை. அதிகப்படியான நிதி உதவியும், மாகாணங்களுக்கு எந்தத் திட்ட வேலைகளையோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்கவோ புதிய நிதி வாயில்களை சுட்டித்தர மத்திய சர்க்கார் தடையாக இருக்கக்கூடாது. இம்மாதிரி காரியங்களிலே நாம் மிகவும் அக்கறையுடையவர்களாகவும், கண்ணுங்கருத்துமுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த அரசியலமைப்பின்படி ஏதோ அவர்கள் விசாரணை நடத்தி, வருவாய் இனங்களைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் தன்மையிலே திருப்பிக் கொடுத்தாலும் இதிலேயுள்ள கஷ்டங்களை மறுபடியும் ஆராய்ந்து மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து, ஒதுக்கியிருக்கும் சிறப்பு நிதியாக 800 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அதிலிருந்து அதிக பங்கு பெற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குடிசைப்பகுதிகளை ஒழிப்பதற்கு தனி வாரியம் போட்டிருக்கிறது. அதற்கு சட்டமும் வரப்போகிறது. அதைப்பற்றி அதிகமான கருத்துக்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறாமல் அந்தச் சட்டம் விவாதத்திற்கு வரும்பொழுது கூற வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்தப் பட்டனத்திலேயிருக்கும் குடிசைகளை மட்டும் நினைத்துக்கொள்ளாமல், கிராமங்களிலே வீடில்லாமல் தவிக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எப்படியாவது 5 சென்ட் நிலமாவது கொடுக்க ஆக்கப்பூர்வமான யோசனையை அல்லது உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பொருளாதார அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட சமுதாயங்களுக்கு என்று இல்லாமல் பொருளாதார அடிப்படையில் வீடில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். சென்சஸ் கணக்கெடுத்து, என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய அரசாங்கம் முற்பட வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாக்வேர்டு கிளாஸஸைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பத்தாவது பராலிலே கூறியிருக்கிறது. பாக்வேர்டு கிளாஸஸ் கமிஷனுடைய அறிக்கையானது அரசாங்கத்தின் ஆய்விலே இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பேக்வேர்ட் கமிஷன் ஒன்றை நிறுவி 1955-ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அதிலே யிருக்கும் ஒன்றிரண்டு காரியங்களை, பரிந்துரைகளை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்பொழுது மனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்ட ஓரிரு காரியங்களை எடுத்துக்கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். உத்தியோக நியமனத்தில் கிளாஸ் 1, கிளாஸ் 2 சர்வீசஸ்களிலே பிற்பட்டவர்களுக்கு, கல்வி யோக்கியதாம்சம், மற்ற அம்சங்களெல்லாம் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு, they should be given decided preference என்று இந்த அறிக்கையிலே, பாராளுமன்றத்தால் நிறுவப்பட்ட பாக்வேர்டு கிளாஸஸ் கமிஷனின் பரிந்துரையிலே இருக்கிறது. அம்மாதிரி பிரச்சனைகளை யெல்லாம் நல்லமுறையிலே ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னொரு விஷயம் கூறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பொருளாதாரத் துறையிலே பிற்பட்டவர்களாகவும் இருப்பதால் பின்தங்கிய நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இவர்களை கல்வித்துறையிலே ஊக்குவிக்க, என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்திருக்கிறது. அதற்கு தனி இலாக்கா நிறுவியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு யோசனை சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். கல்லூரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் ஏனைய ஸ்தாபனங்கள் போன்றவைகளில் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் மனுக்கள் வந்தால் அவைகளை அனுதாபத்தோடு பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பொதுவாக இன்னும் பே கமிஷனிலே ஏற்பட்ட ஒன்றிரண்டு கஷ்டங்களைச் சுட்டிக்காட்டி என்னுடைய உரையைச் சுருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இந்த பே கமிஷன் ஏற்படுத்தியதன் காரணமாக பல அனுமலில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்ப்பதற்கு ஒரு காரியதரிசி அவர்களை வைத்திருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். குறிப்பாக போறியியல் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றும்பவர்களுக்கு இந்த பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே கூறக்கூடிய அந்த ஸ்கேல்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்று மதுரை தியாகராஜா என்ஜினியரிங் காலேஜில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு கடிதம் தந்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நியாயமான முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். செக்ரட்டேரியட்டில் இருக்கும் ஸ்டாஃப்டுக்கு, அசிஸ்டென்ட் களுக்கெல்லாம் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்று பாவலாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, செக்ரட்டேரியட் ஸ்டாஃப்டுக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலே பே கமிஷனிலே 'Overlapping scales' எல்லாம் கொடுத்தும் அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது செக்ரட்டேரியட் ஸ்டாஃப்டு என்று சொன்னால், இந்த பே கமிஷன் பரிந்துரையில் அப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவே, இம்மாதிரியான காரியங்களை நல்ல முறையில் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷனைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரிலே ஹைமந்தையா தலைமையிலே அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிஷன் உருவாக்கி பல பரிந்துரைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேபோல், இன்றிருக்கும் முறையிலே நம் அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தை எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்று பார்க்க வேண்டும். அதாவது அரசாங்க அலுவலகங்களிலே நாம் மனுச்செய்தால் குறிப்பிட்ட தினங்களுக்குள் பைசல் செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தத்தை உருவாக்க வேண்டும். காலாகாலங்களிலே இம்மாதிரி செய்யாமலிருந்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுவிடும். அதேபோல், உயர்நீதிமன்றங்களிலே பல அரசாங்க ஊழியர்களின் உத்தியோக விஷயமாக அவர்கள் பல தடவைகள் ரிட் மனுக்கள் கொடுத்து அவர்கள் காரியங்களுக்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ரிட் மனுக்கள் கொடுத்து அவர்களுக்கு அனுகூலமான தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பிறகு அதை அமல் செய்ய அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. ஏனென்றால் பல பிரச்சனைகள் எங்கள் பகுதியிலே இருக்கின்றன. குறிப்பாக, கல்வி இலாக்காவில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள், குறிப்பாக திருவிதாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஏப்ரல் 2]

பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு இம்மாதிரி மனத்தாங்கல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

புதிதாக வரிகள் ஒன்றும் வராது என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஒருவேளை ஜூன் மாதத்திலே முதலமைச்சரவர்கள் புதிய வரிகளைக் கொண்டு வருகிறார்களா அல்லது மதுவிலக்கை எடுத்துவிடுவார்களோ என்று பொதுவாக நாங்கள் அஞ்சுகிறோம். மதுவிலக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் குறிப்பிடுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளவனாக இருக்கிறேன். எங்கள் தாய்க்குலத்தின் பெயரால், இம்மாதிரிச் சட்டத்தை எடுப்பது பெரும் ஆபத்தாக இருக்கும், இன்றுள்ள சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களின் நல்வாழ்வைக் குலைக்காமலிருக்க மது அரசு தமிழகத்திற்கு வரக்கூடாது என்று கூறுகிறேன். ஒருவேளை அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆளும் மாநிலங்களில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் கூட தமிழகத்திலே, குறிப்பாக வள்ளுவரைப் பின்பற்றும், வள்ளுவர் கூறுகின்றவற்றைக் கடைப்பிடிப்பவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்த மதுவை மறுமுறையும் வரவழைக்கக்கூடாது, வரவழைக்கக்கூடாது என்று பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வள்ளுவர், புலால் உண்ணக் கூடாது என்று சொல்கிறார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த மதுவிலக்கை இன்னும் அதிகமாகத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த மதுக் கஷாயத்தை கள்ளத்தனமாகத் தயாரிப்பதைப்பற்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரிஷ்டம், ஆசுவம் போன்ற மதுக் கஷாயங்களை பல பகுதிகளில் வைத்தியர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு விற்பனை செய்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க போதிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி காரியங்களிலே பொதுவாக நமது தமிழக அரசாங்கம் முனைந்திருக்க வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் நல்லமுறையில் அமைய முடியும்.

நிலவரி ரத்து செய்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதிகளிலே நிலவரியை இன்னும் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் ஆராய்ந்து அதைத் தீர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். ரூரல் கிரடிட்டைப் பற்றிச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவு நிலவள வங்கிகளில் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் புதிதாக நிலவள வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. முஞ்சரை பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புரமோட்டர்களை நியமனம் செய்து, டைரக்டர்களை நாமினேட் செய்திருக்கிறார்கள்.

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பணம் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒழுங்காகக் கணக்கில்லை என்று பல ஆட்சேபணைகள் சொல்லப்படுகின்றன. டைரக்டர்கள் சரியான கணக்கு வைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு எதிர்க் கோஷ்டித் தலைவர் முன்னால் ஒரு முறை சொல்லியபோதே சொன்னேன், அந்த பிளாக்கில் எந்தவிதமான டைரக்டர்களையும் அரசு நியமிக்கவில்லை என்று. ஒரு தடவை சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். திரும்பவும் சொல்கிறேன் டைரக்டர் யாரையும் நாங்கள் நியமிக்கவில்லை. நான் நியமிக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது திரும்பத் திரும்ப அரசாங்கம் டைரக்டர்களை நியமித்தது என்று சொன்னால், நான் சொல்வதிலே நம்பிக்கையில்லை என்று ஆகிறது. அது மாதிரி நியமித்து இருந்தால், ஏதாவது தஸ்தாவேஜியைக் காண்பிக்க முடியுமா? ஒரு தடவைக்குப் பல தடவை சொல்கிறேன், நான் சொல்வதை நம்புங்கள். தவறாகச் சொல்லி நான் ஏதோ நன்மை அடைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த டைரக்டரும் நியமிக்கப்படவில்லை. அரசினரால் நியமிக்கப்படவில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி உடையவனாக இருக்கிறேன். நிலவன வங்கி ஆரம்பித்தபோது கிரஸ்டபர், இன்னொருவர் ஜாய் செல்வராஜ் என்பவர் இரண்டு பேரும் ரசிது புஸ்தகம் அச்சடித்து அந்தக் கூட்டுறவு இலாகா இதையெல்லாம் கண்காணிக்கும்போதே அவர்கள் பணம் வசூல் செய்து இருக்கிறார்கள். பொது மக்களிடம் இருந்து பணம் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒருவர் பிரெசிடென்ட் என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் நியமிக்கா விட்டாலும் இலாகா நியமனம் பெற்று இருக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லியதற்குப் பிறகும் அவருக்குக் கிடைத்த தகவல்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு அமைச்சர் சொல்வது சரியில்லை என்று சொல்வது பொருத்தம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேடு சொல்கிறார், பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு டைரக்டர்கள் யாரும் நியமிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் இந்தப் பிரச்சினையைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது சரி இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த அமைப்பு கூட்டுறவுத் துறையால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது; அங்கே இருக்கிற டைரக்டர்களை அரசாங்கம் நியமித்ததா என்று அறிய இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறேன். நிலவன வங்கி குழித்துறையில் போர்டு போடப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. என்னுடைய தேர்தலைப் பற்றி பின்னாலே சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு எதிர்க் கோஷ்டித் தலைவர் மீண்டும், மீண்டும் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார். அரசாங்கமோ, மப்பார்ட்மென்டோ, ரிஜிஸ்ட்ராரோ அவர்களை நியமிக்கவில்லை. அப்படி நியமிக்கிறபோது, இரண்டு ஷேப்பாளர்களில் யாரைப் போடுவது என்று வரும்போது, கவனிக்கலாம்.

[1971 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தாங்கள் கொடுத்த விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தமாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பற்றி ஒழுங்கான விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒழுங்காக விசாரணை செய்யப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பொது மக்களிடமிருந்து கடன் கிடைக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வரும்போது அவர்களுக்கு கடன் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மத்திய அரசாங்கம் ரூரல் கிராடிட் சொசைட்டிகளை ஆரம்பிக்க பணம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் அந்த ஜில்லாவில் உள்ள மக்களுக்கு நல்லபடியாகப் பணம் கிடைக்க வேண்டுமென்று இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். தென்னை மரம், பனை மரம், மற்றும் பண்ணைகள் அமைக்க, இதுமாதிரியான காயங்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறையில் இருந்து அதிகமாகப் பணம் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டும். காலாகாலத்தில் இந்தப் பணம் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மீது எந்தவிதமான மாகம் கூற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் மீது குற்றங்களைச் சொல்லவதற்கு இப்போது என்னிடம் எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. இது எனக்கே பரிபூர்ணமாகத் தெரியும். இந்தமாதிரியான காரியங்களில் சிறப்பாகவும், குறிப்பாகவும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறிய நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டு, இன்றைக்கு எந்தெந்த முறையிலே நடத்த முடியும் என்பதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு ஏற்றற்போல தேர்தலில் நடந்த காழ்ப்பு உணர்ச்சிகளை மறந்து நல்ல ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் எண்ணிக்கையிலே குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் எங்கள் மனதைப் புண்படுத்தாமல் நல்ல முறையிலே நடத்துவார் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பேருமானுடைய உரையின் மீது இந்த மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேழவேந்தன் கொண்டு வந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தையொட்டி எல்லாக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், கட்சி உறுப்பினர்களும் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இறுதியாகப் பேசிய நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் உள்பட மொத்தம் 67 பேர் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 183 பேர் இங்கே இருந்தாலும், கழகத்தின் சார்பிலே உரையாற்றியவர்கள் 33 பேர். எதிர்க் கட்சியிலே மொத்தம் 52 பேர் இருந்தாலும் 34 பேர் உரையாற்றுவதற்கான வாய்ப்பினை இங்கே பெற்றிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றே ஆளுங்கட்சி எதிர் தரப்பிலே உள்ளவர்களை நல்ல வகையிலே மதிக்கிறது என்பதற்குச் சரியான சான்றாகும் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்ட தேர்தலைப்பற்றி விவாதிக்கையில் உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு உரையாற்றும்போது காரணமாக விவாதம் நடைபெற்றதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய தொகுதியில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்களை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, இனிமேல் இதுபோன்ற அசம்பாவிதங்கள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியதில் இருந்தே, யாரும் இந்த வன்முறை வெறியாட்டங்களை நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் விரும்பவில்லை என்பது வெகு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசும்போது அழகாகக் குறிப்பிட்டார்கள், “நடந்தவைகளை மறந்துவிட்டு, ஜனநாயகத் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டு, நாட்டின் எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்குவதற்கு நாம் அனைவரும் சேர்ந்து நின்று பாடுபடுவோம்” என்று. அப்படிப் பாடுபட வேண்டும் என்று என்னுடைய நேரத்தில், நடந்து முடிந்த தேர்தல் ஏதோ ஒரு மோசடியானது, தவறாக நடந்து விட்டது என்ற பிரசாரம் இங்கே அவையிலே செய்யப்பட்டாலும் சரி, அல்லது வெளியிலே செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, அது நல்லதல்ல, பொருத்தமுடையதும் அல்ல. தேர்தல் முடிவு வெளியானதும் சுதந்திராக் கட்சியின் ஒரு பெருந்தலைவரான திரு. மசானி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து 12-3-1971 தினமணி பத்திரிகையில் வெளியாகி இருந்தது. வாக்காளர்கள் திட்டவாட்டமாக பாராளுமன்றத் திற்கும், அவரது கட்சிக்கும் நம்பிக்கையோடு அளித்த வாக்குகளை, ஜனநாயக வாதி என்ற ரீதியில், தீர்ப்பினை தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் மசானி இன்று பத்திரிகையில் கூறிய கருத்துக்கள் என்று செய்தி வெளியாகி இருந்தது. அதுதான் ஜனநாயகத்திலே போற்றிப் பாராட்ட வேண்டிய நல்ல மரபாகும்.

அடுத்தபடியாக, மையிலே ஏதோ இரசாயனக் கலவை, ஏதோ மாயங்கள் நடந்தன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார், வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசும்போது, இந்திர ஜாலங்கள் நடந்துவிட்டன என்று சொன்னார்கள். இந்திர ஜாலங்கள் என்று அவர் குறிப்பிடுவதை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். இந்திர ஜாலங்கள் நடந்து விட்டன என்று குறைப்பட்டார்கள். மையிலே தவறு இருக்கிறது, அதை வைத்தால் உடனே காய்ந்து விடுகிறது, வேறு மாதிரி மாறி விடுகிறது என்றெல்லாம் இன்றைக்கும் பேசப்படுகிறது, எழுதப்படுகிறது.

வாக்குச் சீட்டில் மோசடி நடந்ததா என்று ஒரு கேள்வி எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில், ஜனநாயகக் கூட்டணியில் உள்ள சில கட்சிகளின் ஆதரவோடு சுயேச்சையாகப் போட்டியிட்ட டாட்டா அவர்கள் அந்தப் புகாரை மறுத்து ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அது 19-3-1971-ம் தேதிய இந்தியன் எக்ஸ்ப்ரஸ் பத்திரிகையில் வெளியாகி இருக்கிறது. தனது தோல்வியை எதிர்த்து தான் வழக்குத் தொடரப் போவதாக வந்துள்ள செய்தியை மறுத்து, நாவல் டாட்டா அவர்கள் அறிக்கை ஒன்று விட்டுள்ளார்.

அந்த அறிக்கையில் அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களாவன:—

“நான் தேர்தல் முடிவை எதிர்த்து மனு எதையும் தாக்கல் செய்ய விரும்பவில்லை. அவ்வாறு ஒருபோதும் யோசித்ததில்லை. நான் வழக்காடப் போவதாக வந்துள்ள செய்தி குறும்புத்தனமானது. வாக்குச் சீட்டுகளில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

ரசாயன மை பயன்படுத்தப்பட்டது என்னும் புகார்கள் நெருங்கிய தொடர்பில்லாதது. கற்பனையானது. மர்ம ரசாயன மை பயன்படுத்தப்பட்டது. விசேஷ வாக்குச் சீட்டுகளிருந்தன என்ற புகார்களெல்லாம் உண்மையா யிருக்கும் பட்சத்தில் நான் சுமார் 20,000 வாக்குகளைத்தான் பெற்றிருப்பேன். திரிலிருந்து வெளியே தூக்கிப் போட்ட மின் போலாகிவிட்டேன். மீண்டும் தண்ணீருக்கே போகவிரும்புகிறேன்.”

நான் இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், மக்களின் திர்ப்பை எவ்வளவு மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் நான் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அதேபோல் நேற்றையதினம் மாநிலங்களவை உறுப்பினர் திரு. ஆர். டி. பார்த்தசாரதி அவர்கள், “சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்திரா காங்கிரசுக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவு தந்ததால் அதன் முற்போக்குக் கொள்கையில் மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தனர் என்பது நிரூபணமாகிவிட்டது. இந்திரா காந்தியின் தலைமைக்கு மக்கள் பெருவாரியான ஆதரவு அளித்தனர். ஜனநாயக வாதி என்ற முறையில் மக்கள் திர்ப்பை நான் ஏற்கிறேன்” என்று கூறி, அந்த (நிஜலிங்கப்பா) காங்கிரசையே கூட அவர் விட்டிருக்கிறார். அவரோடு வேறு சிலரும் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படி தேர்தல் முடிவை அவர்கள் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், தமிழ்நாட்டில் ஏதோ மோசடி நடந்து விட்டது, மோசடி நடந்துவிட்டது என்று இன்றைக்கும் பேசப்படுகிறது. 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ ஒரு விபத்தின் காரணமாக திடீரென்று வெற்றி பெற்று புதிய ஆளும் கட்சியாக வந்து அமர்ந்து விட்டது, ஆகவே இந்தத் தடவை அவர்கள் மீண்டும் வருவது என்பது நம்பமுடியாத ஒன்று. என்று அவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டையிலே யார் யார் எந்தெந்த இடத்தில் வந்து அமர்வது என்று மந்திரிகள் பட்டியலைக்கூட அவர்களாகவே தயாரித்துக்கொண்டு, மந்திரியாக நியமிக்கப்பட வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட ஒருவர் கூட தனக்கண் பார்வையில் சற்று கோளாறு இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக தமக்குத் தெரிந்த டாக்டர் ஒருவரை நாடிச் சென்று பதவிப் பிரமாணம் படிப்பதற்காகத் தனக்குக் கண்ணாடி மாற்றப்படவேண்டும் என்று கேட்கிற அளவிற்கு அவர்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். பெரும் தலைவர்கள் எல்லாம், நிரூபர்கள் அவர்களைச் சந்திக்கப் போனபோது “பத்தாம் தேதிக்குப் பிறகு கோட்டையில் வந்து சந்தியுங்கள்” என்று சொல்கிற அளவிற்கு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்படி நம்பிக்கை தெரிவித்து அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். நாட்டில் பலரும் அப்படி என்ன ஒரு மாறுதல் திடீரென்று நிகழப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அளிக்கப் பட்ட வாக்குச் சீட்டுகள் பெட்டியில் இருக்கிற நேரத்தில் யார் யாருக்கு எந்தெந்த இடம், யார் யாருக்கு என்னென்ன இலாகாக்கள் என்றெல்லாம் அவர்கள் பேசிப் பிரித்துக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், “என்னைப் பிடித்து சிறையில் வைப்பார்களாம், வைத்தால் என்ன, நாங்கள் ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு விடுதலையாகி விடுவோம்” என்றும் ஆட்சிக்கு வந்துவிடுவோம் என்றும் மிகுந்த தைரியத்தோடும், துணிவோடும், நம்பிக்கையோடும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தவர்கள், பத்தாம் தேதி அன்று வாக்குகள் எண்ணப்பட்டு முற்றிலும்

மாறான முடிவுகள் வந்ததும் இந்த முடிவிற்குப் பிறகு, மக்கள் அளித்த தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, தங்களுடைய கூற்றை அப்படியே மாற்றிக்கொண்டு தேர்தலே போசடியானது, தேர்தலே நம்பிக்கையற்றது, இந்தத் தேர்தலே தவறானது என்று தேர்தல் அடிப்படையையே தகர்க்கத் துண்டி விட்டார்கள்.

நேற்றயதினம் பலர் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். தேர்தலில் இன்னும் நவீனமான முறைகள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் எனக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. மேலும் நவீனமான முறைகள் தேவைதான். ஆனால் தேர்தலில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் என்று சில குறைகள் இருக்கலாமே தவிர, குற்றங்கள் இருப்பதாக நாம் கூறுவது நல்லதல்ல. குறைகளுக்கும் குற்றங்களுக்கும் உள்ள பொருளை நாம் ஆழ்ந்து கவனிக்கவேண்டும். குறைகள் என்றால் ஆங்காங்கே சென்று உடனடியாகக் களையப்பட வேண்டியது. தெரிந்து மீறிச் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் குற்றங்களாகும். அப்படி எந்தக் குற்றமும் இந்தத் தேர்தலில் நடைபெறவில்லை.

முன்பெல்லாம் சொல்வார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர், மதுரை உறுப்பினர் திரு. திருப்பதி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், “பெட்டியை மாற்றி விட்டார்கள்”, “பெட்டியை உடைத்துவிட்டார்கள்” என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். எனக்கு நன்கு நினைவில் இருக்கிறது. 1957-ம் ஆண்டு என் நண்பர் ஒருவர் தேர்தலில் தின்றார். தின்ற அவர், ஒரு கூட்டத்தில் வந்து பேசும்போது அன்றுதான் அவருடைய பெட்டி உடைக்கப்பட்டு ஓட்டுகள் எண்ணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர் மேடையில் பேசும்போது முதல் தேதி முதல் எம். எல்.ஏ. பேசுகிறேன் என்று அவர் உறுதியாகச் சொன்னார். அவர் பேசிவிட்டு இறங்கியதும், அவர் தோற்றுவிட்டார் என்ற செய்தி வந்தது. அதிலும் மூன்றாவது இடத்தில் வாக்குகள் வாங்கினார் என்ற செய்தி வந்தது. “நீங்கள் அப்படிப் பேசினீர்களே, தோற்றுவிட்டீர்களே இப்போது”, என்று கேட்ட போது அவர், “பெட்டியை உடைத்து விட்டார்கள்” என்று கோபத்தோடு சொன்னார். நான் கொஞ்சம் அமைதியேர்டு, “பெட்டியை உடைக்காமல் எப்படி எண்ண முடியும்? பெட்டியை உடைத்துத்தானே வாக்குச்சீட்டுகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்?” என்று சொன்னேன். ஆக, தோற்றுப்போகிறபோது இம்மாதிரி எதையும் சொல்லத் தோன்றும். ஆனால் அதுதான் உண்மை என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நடந்தது என்ன என்பதை நாடு நன்கு அறியும்.

நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, இந்தத் தேர்தலில் ஜாதி உணர்வுகள் தலைகாட்டின, கடவுள்கள் இழுக்கப்பட்டார்கள், ஆஸ்திக நாஸ்திக வாதங்கள் தேவையில்லாமல் தேர்தலில் பயன்படுத்தப்பட்டன என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆமாம். இந்தத் தேர்தலில், என்றைக்கும் இல்லாத அளவிற்கு வகுப்புணர்ச்சிகள் தூண்டப்பட்ட காட்சியை நாம் பார்த்தோம். ஆனால், அந்த வகுப்புவாத சக்திகள் பெரும்பான்மையான அளவில் வெற்றியைப் பெறவில்லை என்பதையும் நாம் கண்டோம்.

எங்கேயோ நடைபெற்ற, சேலம் நகரில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு இணைத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியோடு இணைத்து, ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வாக்களிக்கக் கூடாது என்றெல்லாம் சேலம் நிகழ்ச்சியோடு தேர்தலுக்கு முடி போட்டார்கள். சேலம் நிகழ்ச்சியை, இன்றும் சொல்கிறேன், யாரும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. சேலத்தில் நடைபெற்ற சம்பவங்களை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. நான், சேலம் சம்பவம் நடைபெற்ற இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கெல்லாம் மதுரை சென்றிருந்தபோது நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்துக் கேட்ட நேரத்தில், “சேலம் நிகழ்ச்சிகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, காவல்துறையினர் அதைப்பற்றி நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள்” என்றுதான் கூறினேனே அல்லாமல், “அவர்களிடம் விளக்கங்கள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன” என்று கூறினேனே தவிர, “சேலம் நிகழ்ச்சியில் என்ன தவறு?” என்று நான் கேட்கவில்லை.

ஆனால், சேலம் நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்து விட்டது. அதற்குப் பிறகும் சேலம் நிகழ்ச்சியில் என்னென்ன நடந்ததோ அவற்றையெல்லாம் பெரிய பெரிய சுவரொட்டிகள் போட்டு ஊரெல்லாம் ஒட்டவேண்டியது அவசியந்தானா? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளபடியே கடவுள்மீது நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் என்றால் அப்படிச் செய்வார்களா?

என்ன போட்டிருந்தார்கள் சுவரொட்டிகளில்? ராமன் படத்தையும், முருகன் படத்தையும் போட்டு, பெரியார் அதை செருப்பால் தாக்குவது போலவும்போட்டு, அதை நான் பார்த்துக்கொண்டு சிரித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போலவும் போட்டு, ஊரெல்லாம் சுவரொட்டிகள் ஒட்டினார்கள். உள்ளபடியே, கடவுளே அதை அனுமதிக்கக்கூடிய காரியமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சேலம் நிகழ்ச்சி தவறு என்றால், ஊரெல்லாம் அந்தத் தவறு இப்படித்தான் நடந்தது என்று சொல்லவேண்டுமா? சிந்தித்துப் பார்க்க நமக்கெல்லாம் உரிமை உண்டு.

ஒருவரின் தகப்பனரை ஒருவன் சண்டையில் அடித்துவிடுகிறான். அப்படி அடிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அதை புகைப்படமும் எடுத்துவிடுகிறான் ஒருவன். அடித்தவன் மீது அடிபட்டவனின் அன்பு மகன், ஒன்று வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்வான். இல்லை, வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று விவகாரத்தை அவ்வளவு பெரிதாக்காமல் சுமமா இருந்து விடுவான். இந்த இரண்டையும் விட்டுவிட்டு, அடித்தவன் தீயவன் என்பதை உலகத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட அந்த புகைப்படத்தைப் பெரிதாக்கி, அதை ப்ளாக் செய்து, அழகான வண்ணத்தில் சுவரொட்டிகள் அடித்து, அதை ஊரெல்லாம் ஒட்டினால், அந்தத் தந்தை மகனைக் கூப்பிட்டு, “அட பாவி, அவன் ஒரு இடத்தில்தான் என்னை அடித்தான், நீ ஊரெல்லாம் என்னை அடிக்கச் செய்திருக்கிறே” என்று கூறி அவர் வருத்தப்பட மாட்டாரா?

அதேபோல் கடவுள், அவர்களாவது ஒரு இடத்தில் செய்தார்கள், நீங்கள் ஊர் எல்லாம் செய்திருக்கிறீர்களே, பார், பார், உங்களுக்கு 15 இடங்களுக்கு மேல், 6 இடங்களுக்கு மேல் ஒரு இடத்தில் கூட வெற்றி அளிக்கப் போவதில்லை என்று, இது மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு என்பது மட்டுமல்ல, மகேசனும் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார். எங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு, மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்று. மகேசனும் சேர்ந்து அளித்த தீர்ப்புதான் இந்தத் தீர்ப்பு என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், இந்த ஆட்சியிலே பத்திரிகை சுதந்திரம் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டு விட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு பத்திரிகையிலே சில வெறுக்கத்தக்க, வேண்டத்தகாத படங்கள், வெளிவரத்தகாத படங்கள், வெளியிடப்பட்டன என்ற காரணத்தால் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அந்த நடவடிக்கைகளின் உள் பொருளுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

இந்த ஆட்சி நான்காண்டு காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது? எத்தனை பத்திரிகைகளிடமிருந்து ஜாமீன் தொகை கேட்டது? எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது தடை விதித்தது? எத்தனை நாடகங்களுக்கு தடை போட்டது? எத்தனை நூலுக்கு தடை போட்டது? 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எத்தனை பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது தெரியுமா? 1965-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில் மித்திரன் பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? தினத்தந்தி பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய உரிமையாளர் கைது செய்யப்படவில்லையா? முரசொலி பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? அதனுடைய ஆசிரியர் கைது செய்யப்படவில்லையா? 'மாலைமணி' பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லையா? 'தாக்குமேடை' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'உதயசூரியன்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? 'பேர்வான்' நாடகம் தடை செய்யப்படவில்லையா? நூல்களைப் பொறுத்தவரையில், பெரியார் பொன்மொழி, இலட்சிய வரலாறு, ராவணக் காவியம் போன்ற பல நூல்கள் தடுக்கப்படவில்லையா? அரசாங்கச் சார்பில் தடை உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, பத்திரிகை சுதந்திரம் பறிபோயிற்று என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால், எங்கள் அமைச்சரவையில் இருக்கும் யாரைப் பற்றியாவது, ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் எவரைப் பற்றியாவது, தனிப்பட்ட முறையில், மக்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற கெட்ட நோக்கத்தோடு எழுதப்படுகிற விஷயங்களை நாங்கள் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச்செல்லாமல் வேறு எங்கே செல்வது? கருணாநிதி தன்னுடைய கட்சிப்பணத்தை, தேர்தல் நிதியை எடுத்து, சினிமா படம் எடுத்துவிட்டான் என்று பத்திரிகையில் செய்தி போட்டார்கள். நானும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும், இல்லை, இல்லை, என்று சொன்னேன். அவர்கள், ஆமாம், ஆமாம், என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால்தான், அதற்குச் சரியான வழிகாணமுடியும் என்று நீதிமன்றத்திற்கு சென்றோம். நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிறவர்கள் நீதிமன்றம் தரும் தீர்ப்பை ஏற்கத் தயார் என்று செல்லும் நேரத்தில் எழுதியவர்களும் அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகத்தான் இருக்க வேண்டும். சில பத்திரிகைகளால் எங்கள் மீது சமத்தப்பட்ட அபாண்டங்களை நிரூபிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதே தவிர, எந்தப் பத்திரிகையும் தடைசெய்யப்படவில்லை. எந்த நாடகமும் தடை செய்யப்படவில்லை. ஒரு நாடகத்தைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று, காங்கிரஸ் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசிய நேரத்தில் கூட நான் எழுந்து, "எழுத்து உரிமையைப் பறிப்பது நல்லதல்ல. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஆதரித்தால் ஆதரிக்கட்டும், இல்லாவிட்டால் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு செல்லட்டும்” என்று சொன்னேனே தவிர, ஆமாம், நாடகம் தடைசெய்யப் படவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, இதை நாடு நன்றாக அறியும். அது பத்திரிகையிலும் வந்து இருக்கிறது.

தேர்தல் நேரத்தில் நடந்துவிட்ட கொலைகள் 17 என்று அன்றையதினம் மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் பேசும்போது சொன்னேன் அதற்கெல்லாம் ஆளுநர் உரைக்குப் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் குறிப்பிடுகிறேன் என்று. 17 கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அவை தேர்தல் காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நடைபெற்று இருக்கின்றன. நடைபெற்ற கொலைகள் தேர்தலுக்குத் தொடர்புடைய கொலைகள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொல்வது தவறாகும். 17 கொலைகளில் ஒன்பது பத்து கொலைகள் அரசியல் தொடர்புடையனவாக உள்ளன, மற்றபடி தனிப்பட்ட துகராறுகள் அவர்களுக்குள்ளே இருந்ததால் ஏற்பட்டன என்றுதான் நமக்குச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அந்த வழக்குகள் அனைத்தும் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற காரணத்தால், நான் அதன் மீது அதிகம் ஆராயப் புகவில்லை என்றாலும், நாம் இந்த மன்றத்தில், ஒவ்வொரு நாளும், 'கொலைகள் விழக்கூடாது, வன்முறைச் சம்பவங்கள் ஏற்படக் கூடாது' என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிற காலத்தில்தான், நேற்று இரவு கூட, பறங்கிமலைத் தொகுதியில், எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்த தொகுதியில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த முருகேசன் குத்திக் கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். ஆகவே, கொலைகள் எந்த அரசியல் காரணத்திற்காக நடைபெற்றாலும், எந்த அரசியல் கட்சிக் காரர்களால் நடத்தப்பட்டாலும், அவைகள் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இதைச் செய்தாலும் மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கதுதான் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளப் பெரிதும் விரும்புகிறேன். பலரும் இங்கே அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். சர்வகட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து அறிக்கை விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதற்கு மறுப்புக் கூறவில்லை. நாம் அறிக்கை விடுகின்ற அதே நேரத்தில், நமக்கு அடுத்து இருக்கிற ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுள்ள தலைவர்களும் அந்த முறையைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இதுவரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் பண்பாடும், நாகரீகமும் காப்பாற்றப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் எந்தத் திட்டங்களும் இல்லை, எந்தக் கொள்கையும் இல்லை என்று குறை சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இந்த கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலும், இடைக்கால நிதி-நிலை அறிக்கை மீதான விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்திலும், ஆளும் கட்சியின் சார்பில் நாம் பல்வேறு வகையான முற்போக்குக் கொள்கைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றக் காத்து இருக்கிறோம் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். நாம் எந்த முற்போக்குத் திட்டங்களையெல்லாம், அதுவும் குறிப்பாக நிஜவின்கப்பா காங்கிரஸ் மூலமாக, பல முற்போக்குத் திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுகிற நேரத்தில், நாம் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு அதனை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில், ஓரக் கண்ணால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப் பார்த்து, இது எல்லாம் உங்கள் கட்சிக்கு, ஜனநாயகக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

கூட்டணிக்கு உடன்பாடுதானா? என்று பார்ப்பேனே தவிர, அதை நிறைவேற்றக் கூடாது என்ற எண்ணம் கிஞ்சிற்றும் இல்லை. முற்போக்குத் திட்டம் யார் சொன்னாலும் அதை நிறைவேற்றித் தர நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், அவற்றின் மூலம் எங்களுக்கு நன்மையே தவிர தீமை ஒன்றும் இல்லை.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, சேதுசமுத்திரம் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை, அதைச் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தினாலே, அவற்றில் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இல்லை என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. மிகவும், குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் மாநிலத் திட்டக் குழு அமைப்பது ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தத் திட்டக் குழு திட்டங்களைத் தீட்டி, மத்தியில் இருக்கும் திட்டக் குழு போல் செயல்படுமா என்றால், இல்லை, ஒரு ஆய்வுரை கூறும் குழுவாக அமையும்.

பத்து ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் நிலை எப்படி இருக்கும், மக்கள் பெருக்கம் எவ்வாறு இருக்கும், வேலை—வாய்ப்பு வசதிகள் எப்படி இருக்கும், கல்வி முன்னேற்றம் எப்படி இருக்கும், போக்குவரத்து வசதிகள் எப்படி இருக்கும், விவசாய வளர்ச்சி எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து, நமது மாநிலத் திட்டக் குழு, அதனுடைய வரைவினை அவ்வப்போது அரசிடம் தரும். அந்த வரைவினைத் தர இருக்கிற அந்தத் திட்டக் குழுவை வெகு விரைவில் நாம் நியமிக்க இருக்கிறோம். அந்தக் குழுவின் ஆய்வை 1972-73 வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே நாம் விவாதிக்கிற நேரத்தில், அதற்காக சில நாட்களை ஒதுக்கி இந்த மன்றம் விவாதித்து ஏற்ற முடிவை அளிக்கும். நாம் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்க்கிற நம் மாநிலம் எவ்வாறு இருக்கும், என்னென்ன தேவைகளை நாம் ஆராய வேண்டும், என்னென்ன வசதிகளைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான், முயற்சிப்பதற்காகத்தான் அந்தத் திட்டக் குழுவை அமைக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசு அளவில் நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களாக, மாநில அரசு அளவிலே நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களாக, அல்லது தனியார் துறையில் நிறைவேற்றும் திட்டங்களாக என்னென்ன திட்டங்கள் அமையக்கூடும் என்பதை இந்த மாநிலத் திட்டக் குழு ஆராயும். ஆராய்ந்து நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்கள் ஒழுங்காகவும், செம்மையாகவும், விரைவாகவும், விறுவிறுப்பாகவும் நடைபெறவேண்டுமானால், நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். நிர்வாக இயந்திரம் ஒழுங்காக இருந்திடவும், மேலும் நல்ல முறையில் முடுக்கி விடப்படுவெண்டு மென்பதற்காகவும், அதிகாரிகளின் கடமையை நல்ல வகையில் பயன்படுத்துவதற்காகத்தான் நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவை ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்தில் இருக்கும் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் கோடிட்டுக் காட்டிய எண்ணங்களை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்குக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்தத் தாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட்டால்தான் அரசாங்கம் நிறைவேற்ற இருக்கும் திட்டங்கள், அந்தத் திட்டங்களுக்காக அரசு அள்ளி இறைக்கும் பணம் ஆகியவை எல்லாம் ஏழை எளிய மக்களின் படிக்கட்டுகளில் சென்று அமைதியான வாழ்வு வாழ வகை செய்ய முடியும்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நமது அதிகாரிகள் கடமை உணர்ந்தவர்கள். கடமை உணர்ந்த அதிகாரிகள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சில அதிகாரிகள் வேறு மாதிரி எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் திருந்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் திருந்திக் கொண்டால் மட்டும் போதாது, திருந்திக்கொண்ட அதிகாரிகளை இணைத்து, நிர்வாக இயந்திரம் மிக வேகமாகச் சென்றிடவும் ஆக்கப்பூர்வமாக கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறவும் இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவை அமைத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழு அமைத்தது சரிதான், அதிகாரிகளுக்கு பதவி நீடிப்பு விஷயத்தில் யாருக்கும் சலுகை காட்டக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரவை கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறது. பதவி நீடிப்பு கூடாது, அந்தப் பதவிக்கு வரக் காத்துக் கொண்டு இருக்கிற எண்ணற்ற இளம் சமுதாயத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்பு வழிகளையும் நாம் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் அமைச்சரவை கூட்டத்திலேயே இந்த முடிவை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்.

பதவி நீடிப்பைப் பொறுத்தவரையில் சில நிபுணர்கள், இவர்களை விட்டால் அந்த இடங்களுக்கு வேறு தகுதியான ஆட்கள் கிடையாது, அவ்வாறு நிபுணத்துவம் உள்ளவர்கள் இப்பொழுது அவர்களைவிட முடியாது என்ற நிலையில் மருத்துவத் துறை போன்ற சில அத்தியாவசிய துறைகளைத்தவிர மற்ற துறைகளில் பதவி நீடிப்பு கிடையாது என்ற அமைச்சரவையின் முடிவு சில இடங்களில் இப்பொழுது சரியான முறையில் நிறைவேறாமல் இருக்கலாம். அதிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. முக்கியமாக திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய உரையின் அடிப்படையில் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். நிச்சயம் மிகவும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் அல்லாமல், பதவி நீடிப்பை இந்த அரசாங்கம் இனி ஏற்றுக்கொள்ளாது, நிச்சயம் தராது என்பதையும் நான் இந்த மாமன்றத்தில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

நம்முடைய நாட்டிலே தொழில் வளம் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பது பலராலே போற்றப்பட்டது, பாராட்டப்பட்டது. சில உறுப்பினர்களால், நல்ல வகையிலே தொழில் வளம் இல்லை என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

கவர்னர் உரையிலே, தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கான அனுமதி விரைவிலே கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் கவர்னர் உரையின்மீது விவாதம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இப்பொழுது இந்த உரத் தொழிற்சாலைக்கு நாப்தா மூலப் பொருளாக நமக்கு அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது. ரூ. 65 கோடி திட்டம் அந்தத் திட்டம். ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய திட்டம் இந்த நம்முடைய தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலைத் திட்டம். இதற்கு மாநில அரசு ரூ. 3 கோடி, தனியார் பிரதிநிதிகள் ரூ. 3 கோடி, தனியார் பிரதிநிதிகளின் முயற்சியினால் அரசு சார்புள்ளதும், அரசு சார்பற்றதுமான நிறுவனங்களின் வாயிலாக மீதமுள்ள தொகை திரட்டப்பட்டு இந்த உரத் தொழிற்சாலை அமைகிறது. நாம் இதை ஜாயிண்டு செக்டாரில் அமைத்திருக்கிறோம். ஜாயிண்டு செக்டாரில் அமைத்திருக்கிற நேரத்தில், அரசாங்கத்தினுடைய

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

கண்காணிப்பு இந்தத் தொழிற்சாலையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அடையாளமாக, அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நான்கு டைரக்டர்கள் இதிலே இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் ரூ. 20 கோடி அளவில் விரைவிலே வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கான தொடக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளெல்லாம் முடிவுற்றிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அனு சக்தி ஆணைக் குழுவுடன் நம்முடைய அதிகாரிகள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தித் திட்டம் வந்துவிடுமேயானால், நம்முடைய கல்பாக்கம் அனுமின் நிலையத்திற்கு ஹெவி வாட்டர் பயன்படக்கூடிய அளவுக்கு ரூ. 20 கோடியில் ஒரு பெரிய திட்டமாக தமிழகத்திற்கு வா இருக்கிறது.

சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்கே பலரும் பேசினார்கள். ரூ. 110 கோடியில் இந்தத் திட்டம் நமக்குக் கிடைத்தது. இந்தத் திட்டம் கிடைத்ததைப்பற்றிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள்—குறிப்பாக நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸில் உள்ளவர்களெல்லாம் ‘இது எங்களுடைய காலத்தில் சொல்லப்பட்டதுதான், எங்களுடைய காலத்தில் கேட்கப்பட்டதுதான்’ என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் அதை மறுக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், சேலம் உருக்காலைத் தொழிற்சாலைக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடைபெற்ற நேரத்தில் “நான் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஆரம்ப காலத்தில் பாடுபட்ட காமராஜ் அவர்களுக்கும், வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கும், சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்” என்று குறிப்பிடிருக்கிறேன். நாங்கள் யாரும் நன்றி மறந்துவிடுபவர்கள் அல்லர். அரசியல் பண்பாட்டை இழந்துவிடுபவர்கள் அல்லர். ஆனாலும், இந்தத் திட்டம் இடைக்காலத்தில் கிடப்பிலே போடப்பட்டது, இது வராது என்கின்ற அளவுக்கு முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. இதற்காக நாம் பெரிய போராட்டம் ஒன்றை நடத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இணைந்து எழுச்சிநாளைக் கொண்டாடி, அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் நாடெங்கிலும் பல்வேறு பகுதிகளில் பேசி, தீர்மானங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில், முதல் அமைச்சர் கலந்துகொண்ட மகாநாட்டில் நான் “சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை எங்களுக்கு அளிக்காவிட்டால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதை நிறுவாவிட்டால், நான்கு கோடி தமிழ் மக்களுடைய சார்பாகச் சொல்கிறேன், இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு என்னுடைய சம்மதத்தைத் தரமுடியாது” என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னேன்.

‘நீங்கள் எதிர்த்துப் பேசுவதில்லை. அங்கு போனதும் வளைந்து விடுகிறீர்கள், இங்கேதான் வீரமாகச் பேசுகிறீர்கள், அங்கு சென்று துணிச்சலாகக் கேட்டதில்லை’ என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். இதே வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். வெளியே வந்தபிறகு சில தலைவர்களெல்லாம், டெல்லியில் உள்ள தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களெல்லாம் என்னைச் சந்தித்து ‘இப்படி என்.டி.சி. கூட்டத்தில் வேகமாகப் பேசலாமா? திபந்தனை போட்டுப்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பேசலாமா? ஒரு வேளை சேலம் உருக்காலை கிடைக்காவிட்டால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட்டுவிடுவதா? என்று கூடக் கேட்டார்கள். பிறகு 10 நாளைக்குள் சேலம் உருக்காலை கிடைத்து விட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது.

‘நாங்கள்தான் கேட்டோம், நாங்கள்தான் கேட்டோம், ஆகவே உங்களுக்கு வெற்றி சொந்தம் இல்லை’ என்று கூறுகிறார்கள்.

ஒரு வீட்டிலே அழகான பெண் இருக்கிறார். பல பேர் போய் பெண் கேட்கிறார்கள். பையன் பிடிக்கவில்லை, நல்ல வருமானம் இல்லை, நல்ல அழகு இல்லை என்று சொல்லி தட்டிக்கழித்துவிட்டு, கடைசியில் அந்தப் பெண்ணுக்குத் திருமணம் ஆகி, திருமண ஊர்வலம் வரும்பொழுது, பாதை ஓரத்தில் நின்றுகொண்டு ‘நான் கேட்ட பெண்தான் உங்களுக்குக் கிடைத்து விட்டது’ என்று சொல்வதா? கட்டிவைத்துக்கொண்ட பெண்ணை தவிர, கேட்டவனுக்கெல்லாம் அல்ல என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதைப்போலத்தான் திரு.க. ஆட்சிக்கு வெற்றி கிடைத்தது. வெற்றியை நாங்கள் கொண்டாடுகிறோம். அனைவரும் சேர்ந்து கொண்டாடுகிறோம். ஆனால், வெற்றி கிடைத்த நேரத்தில், ‘நாங்கள்தான் கேட்டோம், நாங்கள்தான் கேட்டோம்’ என்று சொல்வதா?

அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கூட, ‘இவர்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், எங்கள் காலத்தில் போட்ட திட்டம்தான்’ என்றார்கள். இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால், எங்கள் காலத்து வயல்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆகவே, சொன்னதை, செய்ததை நாங்கள் கெடுக்காமல், மேலும் அது தொடர்பாக முயற்சியில் ஈடுபட்டு நல்லவைகளை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமா, இல்லையா? அதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு ‘நாங்கள் செய்தோம், நாங்கள் செய்தோம்’ என்று சொன்னால், எப்படி?

அதிக உணவு உற்பத்தி என்றால், மழை பெய்தது, ஆகவேதான் அதிக உணவு உற்பத்தி என்று சொல்லுவது. வாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோமானால், நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், மழை பெய்கிறது என்று அதையும் சொல்லலாம் அல்லவா? நான் சொல்கிறேன், மழை பற்றாக்குறை காலம் உண்டு. கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் வறட்சி கூட வந்தது. வறட்சியையும் சமாளித்துத் தான் நாங்கள் உணவு உற்பத்தியைக் கணிசமாகப் பெருக்கியிருக்கிறோம், அதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

சேலம் தொழிற்சாலையைப் போல அடுத்து பல பெரிய தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய நாட்டுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன நம்முடைய மாநிலம் பெற்றிருக்கிறது. அந்த அளவுக்குப் பெரிய தொகை கொண்ட தொழிற்சாலைகள் இல்லை யென்றாலும், டயர் தொழிற்சாலை ஒன்று வருகிறது. சோடியம் ஹைட்ரோ சல்பேட் தொழிற்சாலை ஒன்று வருகிறது. சோடா ஆஷ் தொழிற்சாலை, அதுவும் ஜாயின்டு செக்டாரிஸ் கூட்டுத் துறையிலே உருவாகிறது. நைலான் தொழிற்சாலை விரைவிலே வரும் என்பதற்கான அறிவுரிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. பாலிஸ்டர் ஃபைபர் தொழிற்சாலை ஒன்றும் அமைக்கப்பட இருக்கிறது.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மேலும் பல தொழிற்சாலைகள் நமது நாட்டில் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்து இருக்கின்றன என்பதற்கான விவரங்களைக் காட்டுகிற குறிப்புகளை இங்கே எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். தொழில் உற்பத்தி குறிப்பிட்டெண் (இண்டெக்ஸ் ஆஃப் இன்டெஸ்ட்ரியல்ப்ரொடக்ஷன் என்ற தலைப்பிலே 1967-ல் 158.3, 1968-ல் 166.3, 1969-ல் 172.8, 1970-ல் 182.3, என்கிற அளவுக்கு ஆகியிருக்கிறது. அதைப்போலவே பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் 1967-ல் 7,065, 1970-ல் 7,922. எதுவும் குறைந்துவிடவில்லை.

பொதுத்துறையிலும், தனிபார் துறையிலும் பதிவான நிறுவனங்கள், கம்பெனிகள் 1967-ல் 91, 1969-ல் 116, 1970-ல்—முதல் 6 மாதங்களில் 76 கம்பெனிகள் பதிவாகியிருக்கின்றன.

தொழில் உரிமங்களுக்காக மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்கள், 1967-ல் 38, அவற்றிலே 16 விண்ணப்பங்களுக்கு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க உரிமங்கள் கிடைத்தன. 1968-ல் 51 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினோம். அவற்றிலே 9-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்தது. 1969-ல் 97 அனுப்பினோம், 12-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்தது. 1970-ல் 142 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினோம், அவற்றிலே இதுவரையிலே 36-க்கு லைசென்ஸ் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளாமலே இருந்து விட்டோம் என்று சொல்வதற்கில்லை.

சிறு தொழில் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் . . .

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of information, Sir, sorry to interrupt the Hon. Chief Minister.

சேலம் உருக்காலை வந்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதிலே எப்பொழுது வேலை தொடங்கப்படும், எதற்காக சுணக்கம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எந்தவிதமான பதிலையும் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றிக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இதை முடித்துவிட்டுச் சொல்லுகிறேன். சிறு தொழிலில், தொழில் வர்த்தக இயக்குநரால் பதிவு செய்யப்பட்ட நிறுவனங்கள்:—

1967-ல்—11,929.

1968-ல்—13,571.

1969-ல்—18,063.

1970-ல்—21,857.

ஆக, இந்த அளவிற்குத்தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்றாலும், இது உள்ளபடியே போதுமான முன்னேற்றம் இல்லை. இன்னும் அனுமதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். 100 கேட்டால் 30-க்கு அனுமதி கிடைக்கிறது. ஆகவே இதில் குறைபாடு இல்லாமல் இல்லை.

தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரிடம், இன்னும் அதிகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி வளர்த்திட வேண்டும் என்கிற கொள்கையின் அடிப்படையில் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

அதே வகையில் சேலம் உருக்காலை வேலையையும் வெகு விரைவில் எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். மேலும் ஒரு அறிக்கை தேவைதானா? ஆராய்ச்சிகள் முடிந்துதானே அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது? மறுபடியும் அறிக்கை எதற்கு என்று குறிப்பிட்டார்கள். என் அறிக்கை தேவை என்றால், அது பெரிய அறிக்கையாக இருக்காது, ஒரு திருத்த அறிக்கையாகவே இருக்கும். அது என் தேவை? இந்த அறிக்கை வெளியாகிப் பல ஆண்டுகளாக கிடப்பில் போடப்பட்டுவிட்டது. தொழிற்சாலை வராது என்ற நிலையில் அறிக்கையை ஏற்றெடுத்துப் பார்க்காத சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது. உருக்காலை வருகிறதா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டு, காலக் கடத்தல் காரணமாக, தாமதம் காரணமாக, அந்த அறிக்கையில் சில திருத்தங்கள் தேவைப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட அறிக்கையையும் ஆறு மாத காலத்தில் கொடுத்து, வேலையைத் தொடங்கிட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம். நல்ல சூழ்நிலை இருப்பதால், தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஆட்சி மாற்றத்தில், அமைச்சரவை மாற்றங்கள் காரணமாக சேலம் உருக்காலை ஏற்படுவதற்கு, சீக்கிரமே செயல்படுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பதாக அறிகிறேன். இதிலே நாம் அவசரப் படுகிறோம். அதே நேரத்தில், ஆறு மாதங்களில் அறிக்கை வரவேண்டும் என்றும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்துகிறோம். அறிக்கை தேவையா, இல்லையா என்பதில்லை வாதம். தேவை என்பதை நாம் அறவே மறுக்கவில்லை. காலதாமதம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, சில திருத்தம் தேவை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆறு மாதங்கள்தான். அதற்குள் சமர்ப்பித்துவிட வேண்டும் என்று ஒத்தக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் மேலும் தொழிற்சாலைகளை விரைவில் உருவாக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரை தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே இருப்போம் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். தனியார் துறை, பொதுத் துறை, கூட்டுத் துறை இவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. கூட்டுத் துறை என்பது என்ன, கூட்டுத் துறை என்பது அநேகமாக தனியார் துறையாகத்தான் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலரால் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஜாயின்ட் ஸெக்டார் என்பதில், தனியாருடைய ஊக்கமும், அரசாங்கக் கண்காணிப்பும் இருக்கும். முன்பெல்லாம், தனியார் துறை என்றால் அரசாங்கக் கண்காணிப்பு கிடையாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், மெட்ரூஸ் அலுமினியம் பாக்டரியில், அதற்கு ஷேர் காபிடல், முதலீடு 3 கோடி ரூபாய். அதிலே, தனியார் 1½ கோடி ரூபாயும், அரசாங்கம் 1½ கோடி ரூபாயும் போட்டு, கண்காணிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையின் அலுவல்கள் 1½ மணியோடு முடிவடைய வேண்டுமாதலால், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் உரையை முடிப்பதற்கும் மற்ற அலுவல்கள் முடிவதற்கும் தொடர்ந்து உட்கார அவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

(அனுமதி அளிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மெட்ரூஸ் அலுமினியம் பாக்டரியில் மூன்று கோடி ரூபாய் ஷேர் காபிடல் என்றால், அரசு 1½ கோடி ரூபாயும், தனியார் 1½ கோடி ரூபாயும் போட்டார்கள். ஆனால், அரசின்

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கண்காணிப்பு இல்லை. அரசின் சார்பில் ஒரே ஒரு டைரக்டர் இருக்கிறார். அரசைக் கலந்துகொண்டு பாக்டீரியில் தனியார் தங்கள் காரியங்களைச் செய்வதில்லை.

இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற ஜாயின்ட் ஸெக்டாரில் நிலைமை முற்றிலும் மாறுபட்டது. தனியாருடைய ஊக்கம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பு இருக்கிறது. இரண்டும் இணைந்து கூட்டுத் துறைக் கொள்கை திறைவேறுகிறது என்ற அளவில், இந்த அரசு புதிய கொள்கையை உருவாக்கியிருக்கிறது.

தமிழ் நாடு தொழில் வளம் பெற வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில், பொதுத் துறைதான் நம் முடிவான லட்சியம். ஆனாலும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கும் காரணத்தால், தொழில் வளம் அழிந்து, தொய்ந்து விடக் கூடாது என்கிற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான், இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுத் துறையை நாம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இறுதி லட்சியம் பொதுத் துறை என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்கு குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டபடி, வேலை வாய்ப்புக்கள் பற்றி பெரிதும் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்புக்களை அளிப்பதில், தமிழ்நாடு, மத்திய சர்க்கார் அளவில் பல திட்டங்கள் திட்டப்படவேண்டும் என்றார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காலதாமதம் ஆனதன் காரணத்தால், திட்டங்கள் இல்லாததால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பட்டதாரிகள், பொறியாளர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை அளிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இல்லை என்பதால், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகள் காரணமாக, வேலைவாய்ப்பு இன்மை நாட்டில் பெருகியதை மறுத்திட இயலாது.

மாநில மட்டத்தில் சில காரியங்களைச் செய்திருந்தாலும், அது பூரண திருப்தி அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை; புன்னகை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. ஆனாலும், 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் சம்பளமும் பெறாமல், குடும்பத்தை நடத்தமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு இந்த ஊதியமாவது கிடைக்க வேண்டும் என்று தொழில்துறையில் ஆசிரியர்களுக்கு உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டு, அனைவரும் வேலைக்குச் சேர்ந்துவிட்டனர். அதேபோலத்தான் 2,400 பொறியாளர்களுக்கு உதவியளிக்க முன்வந்ததில், 27-2-1971 அன்றோடு 1,795 பேர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் 1,600 பேர்கள் வேலையில் சேர்ந்துவிட்டார்கள். மீதம் உள்ளவர்கள் சில வாரங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

இப்படி 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும், 2,400 பொறியாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தோம் என்றால், அதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டில் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அறவே ஒழிந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தில் செய்யவில்லை. இந்த அரசுக்கு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டத்தான் இது செய்யப்பட்டது. இந்த ஆர்வம் மேலும் மேலும் பெருகும், மேலும் மேலும் பெருகுகின்ற வகையில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

திட்டங்கள் தீட்டப்படும் என்பதற்கு இது விடிவெள்ளி என்ற அளவில் இந்தக் காரியம் செய்யப்பட்டதேயல்லாமல், இதை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாய்ப்பு போதுமா என்று கேட்பது நல்லதல்ல.

மேலும் மேலும் வேலை வாய்ப்புக்கள் பெருகிட மத்திய சர்க்காரும் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்று திட்டம். கிராமப்புறத்தை ப்ளாக் ப்ளாக்ாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது. ஒரு மாவட்டத்தில் 10 ப்ளாக்குகள் எடுத்து, 1,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது என்பது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டம். அதைப்பற்றி ஆராய, வருகிற 7-ம் தேதி சென்னை மாநகரத்தில் கலெக்டர்கள் மாநாட்டைக் கூட்டியிருக்கிறோம். அப்பொழுது கலந்து பேசி, திட்டம் நிறைவேற்றத்தக்க சாத்தியக்கூறுகள் எவையெவை, இருக்கின்ற சிக்கல்கள் என்னென்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவுகளைடுக்கப்படும். தலைமைச் செயலாளர்கள் மாநாடு டெல்லியில் நடக்கவிருக்கிற காரணத்தால், அந்த மாநாட்டில், இங்கே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் நம் தலைமைச் செயலாளர் மூலம் அறிவிக்கப்படவிருக்கிறது. டெல்லி மாநாட்டில் இந்தக் கிராமப்புறத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும்.

இந்தக் கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைகள் கொடுப்பது மாத்திரம் மக்களுக்குப் போதுமா? விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது வேலை கொடுக்கும் ஆனால், படித்துவிட்டு, வேலையற்றிருக்கும் நம்முடைய வாலிபர்கள். இளைஞர்கள் இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ன என்று கேள்வி போட்டார்கள். இந்தக் கேள்வி எதிரிக் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுடைய உள்ளங்களில் மட்டும் இருப்பது என்பதில்லை. ஆளுங்கட்சியிலிருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களுடைய உள்ளங்களிலும் குமுறிக் கொந்தணிக்கும் கேள்வி இது.

கல்லூரிகளில் சலுகைகள் கொடுத்துப் படிக்க வைத்துவிட்டு, புதிய புதிய கல்லூரிகளைத் திறந்து, அவற்றிற்கு அனுப்புகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்புகிறோம். பட்டதாரிகளாக ஆகிறார்கள். அப்படிக்கல்லூரிகளிலிருந்து வேலிவந்தும் அவர்கள் வேலை எங்கே, வேலை எங்கே, என்று கேட்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பதில் சொல்லப் போகிறோம்; நல்ல முறையில் பதில் சொல்லப் போகிறோம்.

அதனால்தான் இந்தத் தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணி வாக்காளப் பெருமக்களைச் சந்தித்து, ஆதரவு பெற்று, இந்த மாமன்றத்திலும், மத்திய சர்க்காரிலும் அரசுகள் அமைத்திருக்கும் காட்சியைக் காண்கிறோம்.

அளிக்கப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முன் நின்றிருக்கிறது. முன்பு 1967-ம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் பெரும்பான்மையானவற்றை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இந்தப் புதிய அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று, தேர்தல் நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்ன நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்கள் என்ன, எப்படி வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும், எப்படி சுதந்திர நாட்டில் ஏழைக்குச்

1971 ஏப்ரல் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

சுதந்திரம் வேண்டும், எப்படி பாட்டாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் விடிவு காலம் ஏற்பட வேண்டும், ஏழை வீட்டில் என்னென்றும் நல்ல விளக்கு எரிந்திட வேண்டுமென்பதற்காக என்னென்ன வாக்குறுதிகள் அளித்தோமோ அந்த வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற இந்த அரசு கொஞ்சம் கூடத் தயங்காது, தயங்காது என்பதை மிகுந்த திட்டவாட்டமாக இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் பல்லாயிரக்கணக்கான மகஜர்களைப் பெற்றீர்களே, ஒருவரைக் கூட வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லையே என்று பெருமதிப் பிற்குரிய டாக்டர் உறாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். டாக்டர் உறாண்டே போன்றவர்கள் இப்படித் தகவல் அறியாமல் பேசுகிறார்களே என்பதுதான் என் கவலை. பல்லாயிரக்கணக்கான மனுக்களைப் பெற்றது உண்மை. அந்த மனுக்கள் என்னென்ன வேலைகளுக்காகத் கோரப்பட்டனவோ அந்த வேலை களுக்கு எல்லாம் ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் பில் கலெக்டர்கள் 360 பேர்; டைப்பிஸ்ட்கள் 100 பேர்; கிளார்க்குதன் 1,500 பேர். இந்த 1,500 பேரில் 400 பேர் இன்னும் வேலையில் சேரவில்லை. 1,100 பேர் வேலையில் சேர்ந்து விட்டார்கள். மீதிப் பேர் இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வேலையில் சேர இருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவல்—அவர் சொல்லிய தகவல் என்று சொல்லவில்லை—தவறான தகவல். மின்சார வாரியத்தில் மனுக்களைப் பெற்று யாரையும் வேலையில் சேர்க்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு தவறானது என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசி பற்றிப் பேசப்பட்டது. எல்லா வகையிலும் விலைவாசி அறவே குறைந்துவிட்டது என்று யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. விலைவாசி, உணவு தானியங்களைப் பொறுத்தவரை குறைந்திருக்கிறது. வேறு சில விஷயங் களிலும் குறைந்திருக்கிறது. எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் குறைய வேண்டுமென்றால் மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைப்புடன் தான் செய்ய முடியும். இதுதான் கவர்னர் உரையிலும், நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இதனை யாரும் மறுத்திட முடியாது.

விலைவாசியைப் பொறுத்தவரை திருச்சி மார்க்கெட்டை எடுத்துக் கொண்ட டால் இரண்டாம் ரக அரிசியின் விலை மார்ச் 70-ல் 100 கிலோ கிராம் கொண்ட மூட்டை ரூ. 100 ஆக இருந்தது மார்ச் 71-ல் ரூ. 86.60 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. சோளம் மார்ச் 70-ல் ரூ. 85.3 ஆக இருந்தது மார்ச் 71-ல் ரூ. 73.35 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. கம்பு 70 ரூபாயாக இருந்தது 52 ரூபாயாக குறைந் திருக்கிறது. ராகி 70 ரூபாயாக இருந்தது 62 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் 470 ரூபாயாக இருந்தது 445 ரூபாயாகக் குறைந்திருக் கிறது.

பருப்பு வகை, சில எண்ணெய் வகைகளின் விலை சற்று ஏறி இருக்கிறது என்பதை மறுக்கவில்லை. அவற்றின் விலை குறைய உற்பத்தியைப் பெருக் கியாக வேண்டும். அதற்காகத்தான் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் தனித் தொகை ஒதுக்கி, ஆறு லட்சம் ஏக்கரில் தமிழ் நாட்டில் பருப்பு வகைகளை விளைவிக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டினோம்.

100 கிலோ கிராம் மினகாய் 1970-ல் 410 ரூபாயாக இருந்தது 1971-ல் 350 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. புளி விலை கொஞ்சம் ஏறி இருக்கிறது. அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 2]

180 ரூபாயாக இருந்தது 200 ரூபாயாக ஏறி இருக்கிறது. மஞ்சள்—சுரோடுதான் மஞ்சளுக்குப் பேர் போனது—சுரோடு மார்க்கப்படி 380 ரூபாயாக இருந்தது, 180 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. மஞ்சள் விலை குறைந்ததைப் பெண்கள் அதிகமாக வாங்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். விறகு விலை 14-ல் இருந்து 18 ஆக ஏறியுள்ளது.

விலைவாசி அறவே குறைந்து விட்டது என்று நாங்கள் கூறவில்லை. விலைவாசி குறைவதற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு விலைவாசிகளை உயர்த்தும்போது நம்மைக் கலந்து கொண்டு செய்தாக வேண்டும். அதைத்தான் மாண்புமிகு திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'விலை உயர்வை எதிர்த்தீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். எதிர்ப்பதற்கு எங்கள் கையைப் பலப்படுத்துங்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து எதிர்ப்போம். எதிர்ப்பதற்கு நாங்கள் அஞ்சுபவர்கள் அல்ல. எந்த முறையிலே எதிர்ப்பது? அந்த எதிர்ப்பைத்தான் கவர்னர் உரையிலும், நிதிநிலை அறிக்கையிலும் இணைத்திருக்கும் வாசகங்கள் தெரிவிக்கின்றன. மத்திய அரசு சம்பள உயர்வு அறிக்கையாக இருந்தாலும், விலைவாசிகளை உயர்த்துவதாக இருந்தாலும் மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது நம்முடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுகின்ற உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் உள்ள வாசகங்கள்தான்.

திட்டங்களுக்குக் தேவையான நிதியைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் அவர்களுடன் வாதித்தீர்களா, என்று டாக்டர் உறண்டே அவர்கள் நேற்றையதினம் கேட்டார்கள். இன்றைக்கு அதற்குப் பதில் சொல்லுவதாகக் குறிப்பிட்டேன். எத்தனை முறை கடிதம் எழுதினோம்? எத்தனை முறை சந்தித்துப் பேசி இருக்கிறோம்? கடிதங்களின் மூலம் விவாங்களைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

28-8-1969 அன்று இன்று போலவே தலைவராக இருக்கின்ற அன்றைய நிதியமைச்சர் அவர்கள், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அறிக்கை ஒன்றை வைத்தார்கள். அதில் நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய சதவிகிதம் குறைந்ததைக் குறித்து எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

25-9-69 அன்று இந்திய பிரதமருக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தில் இந்திய ஆணைக்குழு இழைக்க அநீதி, திட்டக் குழுவின் தகுதி முறைகளினால் நேர்த்துள்ள நஷ்டம், ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன்.

29-11-69 அன்று இந்திய பிரதமருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதோடு இந்தியப் பிரதமரையும் திட்டக் குழுத் துணைத் தலைவர் அவர்களையும் சந்தித்து நீண்ட நேரம் இதைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறேன்.

இதற்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று தடவை நிதியமைச்சர் திட்டக் குழுவினரோடு பேசி நமக்கு சாதகமான ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாததால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு நிச்சயிக்கப்படாமல் போய் விட்டது. 6-3-70 அன்று ஊதியக் குழுவினர்பிராசிகளால் ஏற்படக் கூடும் பெரும் செலவினை சுடுகட்ட மத்திய அரசு உதவியளிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டது. 21-3-70

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அன்று நடந்த தேசிய அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டத்தில் 'டிஸ்ஸென்ட்' எழுதினார்களா என்று கேட்டார்கள். அதைக் கூட்டத்திலேதான் நான் மூன்று நபர்களைக் கொன்னேன். ஒன்று சேலம் உருக்காலை; இரண்டாவது சிறப்பு நிதியாக ஒதுக்கப்பட்ட 800 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பங்கு வர வேண்டும் என்பது. மூன்றாவது ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 100 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய மாநிலத்தில் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்பது. ஆக, இந்த மூன்று நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் திட்டத்திற்கு சம்மதம் தருவோம் என்று சொன்னோம். அதற்குப் பிறகுதான் முதல் தடவையாக 800 கோடி ரூபாயில் 7 கோடி ரூபாய் தந்தார்கள். இந்த ஆண்டு தர மறுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் பின் தங்கிய பகுதிகளான இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முதலிலே சொல்லப்பட்ட சேலம் உருக்காலைக்கும் இசைவு தந்தார்கள்.

15-4-70 அன்று நமக்கு சிறப்பு உதவி அளிப்பது அவசியம் என்றும் அதற்காக நம் நிதி வாய்க்களைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் நாம் கோரினோம். 25-4-70 அன்று இதே கோரிக்கை மீண்டும் வலியுறுத்தப் பட்டது.

19-8-70 அன்று நம் இக்கட்டான நிதிநிலையை விவரமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். டாக்டர் காட்கில் அவர்கள் உடல்நிலை சரியாக இல்லாததால் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருந்த சந்திப்பு துரிதமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினோம். 12-10-70 அன்று நம்முடைய தொழிலமைச்சர், அதிகாரிகள், அனைவரும் சேர்ந்து டாக்டர் காட்கில் அவர்களை சந்தித்துப் பேசினோம். நம் வாதத்தில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்ட காட்கில் அவர்கள் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் நம் நிதி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் திரும்பப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அளவோடு பேச்சு வார்த்தை முடிந்தது. 12-10-1970 அன்று நடந்த சந்திப்புக்குப் பிறகு 31-10-70 அன்றும் 1-11-70 அன்றும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. 31-12-70 அன்று தலைமையமைச்சரிடம் இதே கோரிக்கைகளை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். 19-1-1971 அன்று தலைமை அமைச்சருக்கு மீண்டும் இது குறித்து எழுப்புவத்தி கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

12-1-71 அன்று திட்டக் குழுச் செயலாளர் நம் வாதங்களுக்கு ஒரு சில மறுப்புகள் தெரிவிக்கும் நீண்ட குறிப்பை அரசுக்கு அனுப்பினார். அதற்கு 3-2-71 அன்று மறுபடியும் பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் தொடர்ந்து மத்திய அரசோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: 21-3-1970 அன்று நடந்த என்.டி.சி; மீட்டிங்கில் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில நிபந்தனைகளைக் கூறியதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மீட்டிங்கில் இதையெல்லாம் செயலில் ஒத்துக்கொள்ளும் வகையில் அதிகார பூர்வமாக தெரிவிக்கும் வகையில் வாய்மொழியாக சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் 'டிஸ்ஸென்டிங்' எழுதியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1971 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அங்கே நமது பேச்சுக்கள் தான் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. அப்படி ரெக்கார்டுகள் எதுவும் பதிவு செய்யவில்லை. 'டிசனடிங் நோட்ஸ்' எதுவும் எழுதப்படவில்லை, அவ்வளவுதான்.

நாம் எந்தெந்த அளவிற்குப் போராடியிருக்கிறோம், எந்தெந்த அளவிற்குப் போராடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம், பெற வேண்டிய உரிமைகளை எப்படி எப்படியெல்லாம் வலியுறுத்திப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதை யெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

நாம் மத்திய அரசிடம் கேட்டது 250 கோடி ரூபாய்; ஆனால் மத்திய அரசு நமக்கு 202 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் குறைத்திருக்கிறது. மத்திய அரசின் சார்பிலே அங்கே இருக்கிற திட்டக் குழு மாநிலங்களுக்கு என்று சில தகுதிகளை வரையறுத்தது. அந்த தகுதிகள் என்ன என்ன என்று பார்த்தால் மக்கள் தொகையிலே 60 சதவிகிதம், நபர்வாரி வருமானம் (பெர் கேபிடா இன்கம்) என்பதிலே ஒரு 10 சதவிகிதம், தனிப் பிரச்சனைகள் என்பதற்காக ஒரு 10 சதவிகிதம், வரி விதிக்க எடுத்த முயற்சிகளுக்காக ஒரு 10 சதவிகிதம்; தொடர்ந்து திட்ட வேலைகள் நடைபெறுகின்றனவா என்ற அடிப்படையில் பத்து சதவிகிதம் என்ற அளவில் வரையறுத்து இருக்கிறது. இந்த அளவில்தான் மாநிலத்தின் தகுதிகள் என்று தகுதியை உருவாக்கினார்கள். இந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாடு அரசுக்கு கிடைக்கக்கூடியது கிடைக்காமல் போய் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தகுதிகளை வரையறுத்த முறைகளை எதிர்க்கிறேன்.

ஆந்திரா 40 கோடி ரூபாய் இழந்து விட்டது. மத்திய பிரதேசம் 20 கோடி ரூபாயை இழந்திருக்கிறது. மைசூர் 40 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது. மேற்கு வங்காளம் 24 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது. தமிழ்நாடு 48 கோடி ரூபாயை இழந்து விட்டது.

நபர்வாரி சராசரி வருமானம் என்று இருக்கிறதே ஒரு பத்து சதவிகிதம், அதை அகில இந்திய கணக்கிலே பார்த்தால் அனைத்திந்திய சராசரி 418 ரூபாய். தமிழ்நாடு 434 ரூபாய். இந்த 418 ரூபாய்க்கு நபர்வாரி வருமானம் இருந்தவர்களுக்கு உதவி மறுக்கப்பட்டது. நமக்கு—தமிழ்நாட்டுக்கு—16 ரூபாய் அதிகமானது என்ற காரணத்தாலே, நமக்கு அந்த பத்து சதவிகிதம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். 418-க்கும் 434-க்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லையென்ற அளவிற்கு அவர்கள் செயல்பட்டிருந்தால் நமக்கு மேலும் 25 அல்லது 30 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். அதே நேரத்தில் என்ன செய்தார்கள். 9 மாநிலங்களுக்கு 800 கோடி ரூபாய் சிறப்பு நிதியாக தந்தார்கள். தமிழ்நாடு, மைசூர், ஆந்திரா, மேற்கு வங்காளம், மத்திய பிரதேசம் ஆகிய ஐந்து மாநிலங்கள் இழப்புக்களானாலும் நம்மைத் தவிர்த்து மீதி ஐந்து மாநிலங்களுக்கும் ஆக 9 மாநிலங்களுக்கும் சிறப்பு நிதி உதவி தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிதியில் நமக்கு பங்கு இல்லை. அதிகமாக சண்டை போட்டு நிபந்தனை போட்டு தேசிய வளர்ச்சிக்குழு (என்.டி.சி.) கூட்டத்தில் கேட்டபோது 7 கோடி ரூபாய் தரப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தர மறுக்கிறார்கள். அதைத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறோம்.

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தனிப்பிரச்சினையாகக் கணக்கிட்டு மேற்கு வங்காளத்தின் கல்கத்தா நகரத் திற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னை மாநிலத்தை தனிப்பிரச்சினையாக கணக்கிட்டு, சென்னை மாநகரத்திற்குத் தனியாகப் பணம் கொடுக்கவில்லை. சென்னை மாநகரில் மவுண்ட் ரோடு மற்ற பல ரோடுகளையும் பார்த்து விட்டு, சென்னைமாநகரம் எல்லாவகையிலும் முன்னேற்றிருக்கிறது என்று நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. கடற்கரையோரத்தில் இருக்கிற குப்பங்களில் எவ்வளவோ பேர் நடுத்தேருவில்லாத படுப்பதற்கு பாய் அற்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். குடிசைகள் எல்லாம் இருள் சூழ்ந்திருக்கிறது. சுகாதார வசதி கிடைத்த பாடிவில்லை. ஆனாலும் நாம் 40 கோடி ரூபாய் அளவிலே குடிசை மாற்று வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறோம். இதைத் தனிப்பிரச்சினையாக ஆக்கி மத்திய அரசு கவனித்து அதிலே பத்து சதவீதம் ஒதுக்கியிருந்தால் நமக்கு ஒரு பத்து கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கும். மாநிலத் தகுதி என்ற அடிப்படையில் செயல்படுகிற விதம், நமக்கு மறுக்கப்படுகிற விதம் சரியில்லை. ஐந்து மாநிலங்களுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டு தமிழ்நாட்டைத் தவிர நான்கு மாநிலங்களுக்கு வேறு ஐந்து மாநிலங்களுடன் சேர்த்து 800 கோடி ரூபாய் சிறப்பு நிதியாக தரப்படுகிறது. அதில் நமக்கு பங்கு இல்லையென்று சொல்வது நியாயம் அல்ல என்பதைத்தான் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் நிதிநிலை அறிக்கையிலும் கேட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

நாம் போராடி எதுவுமே பெறவில்லையா என்று கேட்டால் போராடி பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்ல விழைகிறேன். கையாலாகாதவர்கள் புள்ளி விவரங்களைக் கேட்டறியாதவர்கள் என்றெல்லாம் பசுட்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லா விட்டாலும், சுற்றிச் சுற்றி அந்தப் பொருள் தோளிகும்படியாகப் பேசினார்கள். சென்ற ஆண்டு மட்டும் வாதிட்டு வறட்சிப் பணிக்காக 14 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்து, ராபல்திமா கடன், ராஜாஜி ஆட்சியில் ரிசர்வ் பாங்கின் ஓவர் டிராப்ட் ஆக 23 கோடி ரூபாய் இருந்தது. அதில் நமக்கு 13 கோடி ரூபாய் பங்கு உண்டு. இப்போது போவைத் தலைவராக இருப்பவர் நிதியமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் 13 கோடி ரூபாய் போராடியதன் விளைவாக தலையையாக 4 வருடமாக தள்ளிக் கொடுத்து வருகிற சாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக நாம் சென்ற ஆண்டு 31 கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறோம். பல்வேறு பணிகளுக்காக நாம் 14 கோடி ரூபாய், பின்னர் 10 கோடி ரூபாய், பின்னர் 7 கோடி ரூபாய் ஆக 800 கோடி ரூபாயிலிருந்து சென்ற ஆண்டு வாதிட்டுக் கேட்கப் பெற்றது 31 கோடி ரூபாய் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல இந்த ஆண்டும் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சட்டசபையில் இப்படி அறிக்கை வைத்திருக்கிறோமே, பேசுகிறோமே, இவையெல்லாம் எங்களுடைய எதிர்ப்புத்தான். தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய சார்பாக மத்திய அரசுக்குக் காட்டும் எதிர்ப்புத் தான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மக்களிலே சிலபேர் எங்கே பிரிவினையில் கொண்டு போய்விடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். அப்படி அஞ்சத் தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும். இந்திய நாட்டு ஒருமைப்பாட்டில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம், இந்திய நாடு ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறோம். இந்தியப் பாராளுமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கு வங்காளப் பிரச்சினையைப் பற்றி அந்தத் தீர்மானம் பரிந்துரைத்திருக்கிறது. ஒரு நாடு பிரிந்துபோகிற போது பாராளுமன்றத்திலே ஆதரவு தரப்படுகிறது. அதைப்பற்றிய சர்ச்சையில் நான் இறங்க விரும்பவில்லை. கிழக்கு பாகிஸ்தான் தலைவராக இருக்கிற முஜீபுர் ரகிமான் என்ன கோரிக்கைகளை ஆரம்பத்தில் வைத்தார்? சிலோனில் இருந்து வெளிவரும் ஒரு பத்திரிகையில் ரகிமானுடைய ஆறு அம்ச திட்டம் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டு அதை திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறது என்று யாரும் கருத வேண்டாம். இப்போது சுதந்திர நாடு என்று கேட்கிற ரகிமான் முதலில் 6 அம்ச திட்டத்தைத்தான் வைத்தார். முதல் திட்டம் கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மேற்கு பாகிஸ்தான் இரண்டு மாநிலங்களில் உண்மையான தன்மையில் கூட்டாட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும்; இது நாம் கேட்கிற சுயாட்சியின் உண்மையான தன்மையில் கூட்டாட்சி ஏற்பட வேண்டும் எனத் தோன்றக் கூடும். இரண்டாவது திட்டம், பாதுகாப்பு, வெளிவிவகாரம் ஆகிய இரண்டு மட்டும் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பில் வர வேண்டும். மீதி அத்தனை அதிகாரங்களும் மாநிலத்திற்கு வரவேண்டும். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 'நம்முடைய மாநில சுயாட்சியில்' அப்படிச் சொல்லவில்லை.

மூன்றாவதாக, கான்சி நோட்டு இரண்டு பகுதிகளுக்கும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும். அடுத்தது, வரிபோடும் அதிகாரமும், வருவிக்கும் அதிகாரமும் மாநிலத்திற்கே இருக்க வேண்டும். இந்த வருமானத்திலிருந்து மத்திய அரசின் நிர்வாகத்திற்கு ஒரு பகுதியை செலுத்துவது என்பது. இங்கே தலைமீழாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு வருவித்து ஒரு பகுதியைத் தான் நமக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அடுத்து, அந்தந்த மாநில அந்நியச் செலாவணி வருமானம் அந்தந்த மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசின் செலவுக்குத் தேவையான அந்நியச் செலாவணியை மாநில அரசு பங்காகச் செலுத்த வேண்டும். அடுத்து, வர்த்தகம், தொழில் வளர்ச்சிகளுக்காக வெளிநாடுகளோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்கிற உரிமைகளை மாநிலத்திற்கே வழங்கவேண்டும். ஆளுவது (ஏ) தனி ராணுவம் இருமாநிலங்களுக்கும் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும். அதிலேயே (பி) வங்க மொழியும் கூட்டாட்சி மொழிகளில் ஒன்றாக வேண்டும்.

இவைகள் எல்லாம் முஜீபுர் ரகிமான் தன்னுடைய மாநில சுயாட்சித் திட்டத்திற்காக எடுத்துவைத்த 6 அம்சமாகும். இப்போது அவரது மாநில சுயாட்சித் திட்டம் நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் தேடுகிற திட்டமாக, பாகிஸ்தானில் இருந்தே பிரிந்துபோகிற திட்டமாகிவிட்டதைக் காண்கிறோம்.

மேலவையிலே நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். மேலவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்—நம்முடைய உரிமைகளுக்காக நாங்கள் எத்தகைய போராட்டம் நடத்தினாலும்—போராட்டம் இல்லை—எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் நாங்கள் உதவத் தயார் என்று சொன்னார்கள். நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். அவர் கவனம் இல்லாமல் சொல்லவில்லை. நாங்கள் எத்தகைய நடவடிக்கை

1971 ஏப்ரல் 2]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

எடுத்தாலும் உதவத் தயார் என்று திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், நாங்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அறவழி முறையில் இருக்கும், இந்தியாவைப் பலப்படுத்தி மாநிலங்களும் வளப்படுகிற முறையில் தான் இருக்கும் என்கிற நம்பிக்கையின் காரணமாகத்தான் எத்தகைய நடவடிக்கை எடுத்தாலும் ஒத்துழைக்கத் தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

அதையேதான் நான் இங்கும் சொல்கிறேன். நாம் கோருகிற அதிகாரங்கள் மாநிலத்தை தனியாகப் பிரிப்பதற்கு அல்ல—இந்தியா எப்போதும் ஒன்றாக வலுப்பெற்று இருப்பதற்கு அதிகாரங்கள் பாவலாக்கப்படவேண்டும் என்று கோருகிறோம். மாநில அதிகாரங்களில் மத்திய தலையீடு அடிக்கடி இல்லாதபடி மத்தியில் அதிகாரங்கள் மேலும் மேலும் குவித்து கொள்வது தவிர்க்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசின் அதிகாரச் சுமை குறைந்தால் அதுவும் செம்மையாக நிறம்பட தன் பணியை ஆற்ற முடியும். மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் பாவலாக்கப்படுவதன் மூலம் மாநிலங்கள் வளமடையும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் எதிரொலிக்கிறது கவர்னரின் உரையிலும்; எனவே எனது அறிக்கைகளிலும், அதுதான் இந்த மன்றத்தின் ஏகோபித்த வாசகமாக உருக்கொள்ளவேண்டும்.

கவர்னர் பெருமான் உரையில் புரட்சிகரம் இல்லை, சோஷலிசம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். விவாதத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிச் சொன்னார்கள். பல அன்பர்கள் தகுந்தமாற்றம்—புரட்சி கரமான மாறுதல் உண்டாக்கப்படவேண்டும் என்றார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் இருக்கக்கூடாது. 50 சென்ட் நிலமாவது எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டும், 15 குழி மணைக்கட்டாவது இருந்தாக வேண்டுமென்கிற புதிய சூழ்நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தக்க எற்பாட்டைச் செய்யும் என்பதை தங்கள் மூலமாக எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தலைமையில் உருவாகியிருக்கின்ற அந்தக் குழு விரைவில் அந்தப் பணியை ஆராயத் தொடங்கும்.

பஸ் உச்சவரம்பைப்பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படைக் கருத்தை இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நேற்று திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்போதுகூட குறுக்கிட்டுச்சொன்னேன். பஸ்ஸுக்கு உச்சவரம்பு விரைவில் வரும். ரெட்ரான் டிபக்டிவ் எபக்டிவாடு வரும் என்று இந்த நேரத்திலும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஸ் என்றவுடன் நினைவுக்கு வருகிறது. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பஸ்ஸுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இலவச பாஸ் அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டு எப்படி எப்படிச் செய்யலாம் என்பதை யோசனை செய்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்க பஸ் களுக்கு மாத்திரம் சொல்கிறேன். இப்போதே பல தகராறுகள் கண்டக்டர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் நடக்கின்றன. எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு இலவச பாஸ் வழங்கப்படுகிறபோது எம். எல். ஏ.-க்களுக்கும், கண்டக்டர்களுக்கும் தகராறு என்கிற நிலை வராது பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டிய பெரும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஏப்ரல் 1]

பொறுப்பையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள். ஆகவே அந்த இலவச பஸ் பாஸ்களை வழங்குகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு அந்தத் திட்டங்களை ஆராய்ந்து வகுக்கும் என்று எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

சில உறுப்பினர்கள் இப்போது எம். எல். ஏ-க்களுக்கு மாதம் அளிக்கப்படுகிற ரூ. 250-ஐ கொஞ்சம் அதிகமாக்கினால் நல்லது என்று கேட்டார்கள். பணத்தை அதிகமாக்கவேண்டாம், பகிரங்கமாகத் தெரியும் மக்களுக்கு என்பதாக திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள். என்றாலும் இறுதியில் அது பற்றி எப்படிச் செய்தாலும் சரி என்று முடிவு செய்கிற பொறுப்பை என்னிடத்தில் விட்டுவிட்டார்கள். நானும் இதுபற்றி எல்லாம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடன் கலந்துபேசி முடிவு எடுக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடைய அன்பான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற திருத்தங்களைத் திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று பணிவுடன் வேண்டிக்கொண்டு இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Chief Minister has just now read out six demands of Sheikh Mujibar Rehman. I want to know whether he has picked out any of the demands. Also, has the reference to these demands got any relevance to the matter under discussion in this House?

அவற்றை இந்த அவையில் குறிப்பிட்ட காரணம் என்ன? அவற்றில் எதை எதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பது பற்றிய வினாக்கங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் பேசினது முழுவதையும் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இதைப்பற்றி வெளியில் திரு. பக்தவத்சலம் போன்றவர்கள் கூட குழப்பம் அடைந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். திரு. ரகிமான் அவர்கள் முன்னர் கயாட்சி கோரவில்லை என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. அவர் முதன்முதலில் மாநில கயாட்சித் திட்டமாக இந்த ஆறு அம்சங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகச் சொன்னேன். இவற்றில் எதை எதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பது இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு தெரியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. எம். சுரேந்திரன், திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் ஆகியோர்களது திருத்தத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Speaker, Sir, though I am not pressing my amendment, I would like to impress upon the Hon. Chief Minister that he must take quick steps to control the price of essential articles. Since he has not given any concrete solution, I would like him to pay some more attention to the problem.

1971 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி அவர்களுடைய திருத்தத் தீர்மானமும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி “ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும் :—

1971-ம் ஆண்டு, மார்ச்சு திங்கள் 24-ம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்ற கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்குவிடப்பட்டு ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பேரவையின் 6(1)-வது விதிக்கிணங்க, கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை இப்பேரவையின் முதல் கூட்டத் தொடரின் மாற்றுத் தலைவர்களாக (Panel of Chairman) நான் நியமிக்கின்றேன்.

திரு. மா.வெ. கரிவேங்கடம்,
திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்,
திரு. நா. வீராசாமி,
திரு. நீ. அன்புச்செழியன்,
திரு. என். கே. பழனிசாமி,
திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

(இ) நூல்நிலையக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அரசினர் நூல் நிலையக் குழு தேர்தலுக்காக திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்களின் பெயர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நிரப்பப்பட வேண்டிய ஒரு வெற்றிடத்திற்கு மேற்படி நியமனம் முறைப்படி செய்யப்பட்டுள்ளதால், திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்கள் அரசினர் நூல் நிலையக் குழுவிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார் என நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

(ஈ) அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான அவையுரிமைக் குழுவிற்கு தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையின் பதினான்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருட்டு, கீழ்க்கண்ட பதினான்கு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

1. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்,

2. திரு. ஜி. ராஜாராம்,